

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. 6. 2023 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Zdeňky Křížové a Bohdana Dolenského,

takto:

Obžalovaný

■■■■■ narozený ■■■■■ v ■■■■■, ■■■■■ ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ v současné době zdržující se na adrese ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od roku 2017 do měsíce dubna roku 2019, kdy žil ve společné domácnosti v současném bydlišti v rodinném domě na adrese ■■■■■ ■■■■■ se svou družkou ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■, a jejími dětmi včetně nezletilé poškozené ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■, a tedy znal její věk, intelekt, mravní a rozumovou vyspělost a vystupoval vůči ní v obdobném postavení jako otec,

1) v přesně nezjištěný den v roce 2017, na nezjištěném místě v ■■■■■, kdy s ním nezletilá poškozená jela v rámci jeho pracovní cesty kamionem, využil toho, že šla spát do úložné části kabiny, lehl si k ní na postel a svlékl ji do naha, přestože se nezletilá poškozená bránila tím, že obžalovaného odstrkovala rukama a nohama, a říkala mu, že se jí to nelíbí, obžalovaný jí rukama držel její ruce a nohama její nohy a své obnažené přirození otíral o její přirození až do ejakulace mimo tělo nezletilé poškozené,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let

2) v přesně nezjištěné dny od roku 2017 do měsíce dubna roku 2019, ve společném bydlíšti v rodinném domě na adrese [REDAKCE], v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně však dvakrát, v koupelně domu, osahával nezletilé poškozené prsa a přirození nejméně přes oblečení, a dále v přesně nezjištěný den v roce 2017, na stejném místě využil výše popsaného postavení v rodině a vyzval nezletilou poškozenou, aby ho následovala do ložnice, tato jej vzhledem k uvedenému uposlechla a v ložnici jí řekl, aby se svlékla a položila se na postel, což nezletilá poškozená ze stejných důvodů učinila, obžalovaný si k ní lehl a své obnažené přirození otíral o její přirození,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřené jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti

3) v přesně nezjištěný den v měsíci dubnu 2019, na nezjištěném místě v lese v [REDAKCE] kraji, kdy s ním nezletilá poškozená jela v rámci jeho pracovní cesty osobním vozidlem značky Kia Ceed, RZ: [REDAKCE], této přikázal, aby se z předního sedadla přemístila na zadní sedadla a vysvlékla se, což nezletilá poškozená ze strachu ze stejných důvodů uvedených výše, učinila, dále jí přikázal, aby si na něho sedla obkročmo čelem a říkal jí, aby se uvolnila a snažil se svým penisem vniknout do vagíny nezletilé poškozené, která plakala a říkala, aby jí nechal být, že jí to bolí, chtěla z obžalovaného slézt, ale on jí držel svýma rukama její ruce, nezletilá poškozená uhýbala a obžalovaný tedy svého jednání zanechal a nezletilá poškozená z něho mohla slézt,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let

čímž spáchal

ad 1)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

ad 2)

pokračující zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku

ad 3)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání v **šesti (6) let.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Plzni rozhodl v této věci již jednou, a to rozsudkem ze dne 12. 4. 2022, č.j. 2 T 13/2021 – 458, kterým uznal obžalovaného vinným ze spáchání stejných zločinů, kterých se však měl dopustit tak, že

v přesně nezjištěné době od roku 2017 do měsíce dubna roku 2019, kdy žil ve společné domácnosti v současném bydlišti v rodinném domě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] se svou družkou [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a jejími dětmi včetně nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a tedy znal její věk, intelekt, mravní a rozumovou vyspělost a vystupoval vůči ní v obdobném postavení jako otec,

1) v přesně nezjištěný den v roce 2017, na nezjištěném místě v [REDAKCE], kdy s ním nezletilá poškozená jela v rámci jeho pracovní cesty kamionem, využil toho, že šla psát do úložné části kabiny, lehl si k ní na postel a svlékl jí do naha, přestože se nezletilá poškozená bránila tím, že obžalovaného odstrkovala rukama a nohama, a říkala mu, že se jí to nelíbí, obžalovaný jí rukama držel její ruce a nohama její nohy a své obnažené přirození otíral o její přirození až do ejakulace mimo tělo nezletilé poškozené,

2) v přesně nezjištěný den v roce 2017, ve společném bydlišti v rodinném domě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] využil výše popsaného postavení v rodině a vyzval nezletilou poškozenou, aby ho následovala do ložnice, tato jej vzhledem k uvedenému a dále ze strachu uposlechla, neboť jí obžalovaný již v nezjištěné době předtím dal facku, když neuposlechla stejné výzvy, v ložnici jí řekl, aby se svlékla a položila se na postel, což nezletilá poškozená opět ze strachu učinila, obžalovaný si k ní lehl a své obnažené přirození otíral o její přirození až do ejakulace mimo tělo nezletilé poškozené,

3) v přesně nezjištěný den v měsíci dubnu 2019, na nezjištěném místě v lese v [REDAKCE] kraji, kdy s ním nezletilá poškozená jela v rámci jeho pracovní cesty osobním vozidlem značky Kia Ceed, RZ: [REDAKCE] této přikázal, aby se z předního sedadla přemístila na zadní sedadla a vysvlékla se, což nezletilá poškozená ze strachu ze stejných důvodů uvedených výše, učinila, dále jí přikázal, aby si na něho sedla obkročmo čelem a říkal jí, aby se uvolnila a snažil se svým penisem vniknout do vagíny nezletilé poškozené, která plakala a říkala, aby jí nechal být, že jí to bolí, chtěla z obžalovaného slézt, ale on jí držel svými rukama její ruce, nezletilá poškozená uhýbala a obžalovaný tedy svého jednání zanechal a nezletilá poškozená z něho mohla slézt,

4) v přesně nezjištěné dny od roku 2017 do měsíce dubna roku 2019, ve společném bydlišti v rodinném domě na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně však dvakrát, v koupelně domu, osahával nezletilé poškozené prsa a přirození nejméně přes oblečení.

Za tuto trestnou činnost mu byl podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

2. K odvolání obžalovaného Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 2. 2. 2022, č.j. 10 T 34/2022 – 505, rozhodl tak, že uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně, aby učinil nové rozhodnutí. Z odůvodnění uvedeného usnesení kromě jiného vyplynulo, že soud prvního stupně vynaložil nemalé úsilí, aby zákonným způsobem

spolehlivě zjistil skutkový stav, o kterém by reálně neexistovaly důvodné pochybnosti, a v rámci hlavního líčení řádně provedl řadu pro věc podstatných důkazů. V dané důkazní situaci, kdy rozhodnutí o vině spočívá především ve vyhodnocení výpovědí poškozené, jež představují jediný skutečně přímý důkaz svědčící proti obžalovanému, je však odvolací soud přesvědčen, že důkladnému prověření tohoto důkazu měla být věnována mimořádná pozornost, již musí odpovídat i mimořádná pečlivost v jeho hodnocení. Odvolací soud kvituje, že soud prvního stupně sám poškozenou vyslechl, na druhou stranu nemůže akceptovat, pokud nebylo na dílčí rozpory v jejích výpovědích při tomto výsledku adekvátně reagováno, nebyly ani dále podrobeny podrobnějšímu rozboru ze strany nalézacího soudu nebo došlo i k jejich dezinterpretaci. Bylo poukázáno na bod 6 na straně 12 napadeného rozsudku, v němž soud uvedl, že poškozená „pouze v první výpovědi se nezmínila o trestné činnosti, ke které došlo v ložnici ve společném bydlíšti“. Přitom nalézací soud poukázal na logické a přesvědčivé stanovisko slyšené znalkyně, která uvedla, že tento moment přispívá k její věrohodnosti a tím, že poškozená se „pohybuje v nějaké časové ose a když na to není třeba přímo dotázána, tak si sama tu událost třeba nevybaví“. Nicméně výpověď poškozené vyznívá poněkud jinak, neboť nešlo o to, že by se poškozená nezmínila, ale naopak na přímý dotaz nad rámec osahávání přes oděv výslovně vyloučila (č.l. 240), že by se obžalovaný pokusil o pohlavní styk někdy u nich doma. Jestliže prvním, a tím snad i přirozeně dominantním zážitkem mělo být jednání obžalovaného v kamionu, nemělo zůstat stranou hodnotících úvah soudu, že původně v roce 2017 měla poškozená uvádět toliko dvojí jednání v ložnici, jak objektivně dokládá zjištěná komunikace se svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] v níž poškozená (č.l. 77) takto odpovídala na přímý dotaz, přičemž také interpretovala chování obžalovaného jako určitý obchod za poskytnutí výhod. Její sdělení vůči dalším osobám nebyla tedy tak stejná, jak je tím operováno v hodnotících úvahách soudu v bodech 7 na straně 13, nebo 9 na straně 16, kdy například svědkyni [REDAKCE] [REDAKCE] dříve [REDAKCE] měla poškozená uvádět, že to na ní obžalovaný zkoušel doma na kuchyňské lince. Nejde přitom o příklad jediný, když svědkyni [REDAKCE] se měla poškozená podle všeho svěřit, že v kamionu se to mělo odehrát vícekrát, což jinak sama u hlavního líčení u krajského soudu vyloučila. Jakkoliv byla poškozená již třikrát slyšena jako svědkyně, nebylo na tyto okolnosti adekvátně reagováno, soud prvního stupně si po přečtení jejích předchozích výpovědí spokojil s tím, že s nimi poškozená vyslovila souhlas, nebyla nijak konfrontována s rozpory ve svých tvrzeních a nebyla ani dotazována na příčiny těchto rozporů. Podobně lze například poukázat na to, že pokud byla při první z nich dotazována na vyvrcholení obžalovaného, uvedla, že neví, jestli se to ještě někdy stalo (č.l. 241), aby ve výpovědi u okresního soudu (č.l. 320) vypovídala o tom, že si pamatuje, že při jednání v ložnici obžalovaný vyvrcholil. Pokud přirozeně budil otázky jejího okolí i orgánů činných v trestním řízení fakt, že poškozená měla vyhledávat cesty kamionem s obžalovaným i poté, co se měl dopustit jednání ad 1), již v její první svědecké výpovědi lze zaznamenat určitý rozpor. Ač zde uváděla, že jí nebylo příjemné, když s ní byl obžalovaný (č.l. 243), uváděla mimo jiné, že ráda jezdila kamionem a nechtěla být doma s mámou (taktéž č.l. 243), kterou ovšem předtím hodnotila tak, že bez obžalovaného byla v pohodě (č.l. 241). Jestliže například svědkyni [REDAKCE] [REDAKCE], dříve [REDAKCE] měla prezentovat cesty kamionem jako únik před chováním matky, pak i u hlavního líčení u krajského soudu oproti tomu, co takto uváděla na č.l. 436, podobně jako při prvním výsledku napřed uvedla (č.l. 435), že pokud u sebe neměla obžalovaného, byla úžasný člověk. Takto uvedla, že „on jezdil kamionem pryč a ona byla strašně hodná. Ale jakmile přijel, tak se to změnilo“. Podrobné hodnocení i těchto okolností odvolací soud v odůvodnění nalézacího soudu postrádá. Bude na něm, aby se napříště vyrovnal se všemi rozpory ve výpovědích poškozené a nepominul ve svém hodnocení ani souvislosti, v nichž došlo k oznámení v návaznosti na útěk z domácnosti pro konflikt s matkou a v řádech měsíců od posledního útoku, kterého se měl obžalovaný vůči poškozené dopustit. Je také otázkou, zda následek v podobě umístění do výchovného zařízení znamenal pro poškozenou skutečně takovou ztrátu, na níž stavěla své závěry znalkyně, pokud současně připustila ambice poškozené o osamostatnění se jako faktor negativně ovlivňující specifickou věrohodnost z hlediska

motivačních zdrojů. Jestliže byly závěry nalézacího soudu o vině obžalovaného žalovanými skutky vystavěny právě na konzistentnosti tvrzení poškozené bez hodnocení rozporů v nich obsažených, nemohlo takové rozhodnutí obstát. Soud prvního stupně ani dostatečně nerefletoval, že znalkyni v podstatě nepřísluší odpovídat na dotaz stran věrohodnosti konkrétní výpovědi (který i podle obsahu č.l. 440 v podstatě přímo kladl, když odpovídala, že nemůže určit, zda jde o výpověď pravdivou, či nikoliv) a naopak závěry znalkyně, přes zmíněné rozpory taktéž založené na konzistentnosti výpovědi poškozené, zřejmě i jako vcelku stěžejní zahrnul do svých hodnotících úvah. Ty tedy napříště od takových vlivů oprostí a učiní vlastní závěry o konkrétní věrohodnosti té které výpovědi. Každopádně však neopomene, že u poškozené byly shledány možné snižující faktory jak v rovině obecné věrohodnosti, tak i věrohodnosti specifické. Bude tedy na soudu prvního stupně, aby při maximálním šetření osobnosti poškozené jejím šetrným, ale při splnění všech zákonných podmínek současně velmi podrobným výslechem, zaměřeným na rozpory v jejích výpovědích, získal bezpečný podklad pro svůj dostatečně odůvodněný závěr o vině či nevině obžalovaného žalovaným jednáním. Vrchní soud dále konstatoval, že nejde o zbytečnou retraumatizaci poškozené, jejíž rizika si je vědom, na druhou stranu znalecká zjištění i zprávy k osobě poškozené jsou v tomto směru spíše optimistická. Vzhledem k časovému odstupu v podání jednotlivých výpovědí, kdy poškozená i v mezidobí zletila, a lze tak předpokládat, že i dále vyspěla a vyzrála, se tak soudu prvního stupně naskytne i tato další perspektiva k posouzení stability jejích tvrzení. Nalézací soud dále zváží potřebu provedení dalších důkazů, veškerá relevantní důkazy pak důsledně a logicky zhodnotí podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu. Oprostí se od jakýchkoliv nepodložených úvah jako je ta, že by bylo logické, pokud by poškozená při neznalosti právního posouzení tvrdila, že s ní uskutečňoval soulož, neboť datace obsahu zpráv po jejích vyšetřeních na gynekologii by takovému tvrzení příliš smyslu nedával. Dále se odvolací soud zabýval výhradami stran úvah o stavu bezbrannosti u poškozené. Předdeslal, že v dalším řízení bude nalézací soud při svém rozhodování vázán zákazem *reformationis in peius*, neboť rozsudek je rušen toliko k odvolání obžalovaného. V celém dalším rozhodování pak musí pamatovat na to, že změna k horšímu nemůže nastat nejen v použité právní kvalifikaci, v druhu a výměře trestu, ale ani například ve skutkovém popisu. K popisu skutku takto limitovanému popisem ve výroku o vině ad 2) z napadeného rozsudku lze přitom již nyní uzavřít, že samo ve výroku vyjádřené postavení obžalovaného v rodině a strach poškozené vycházející z toho, že od obžalovaného v nezjištěné předchozí době dostala při neuposlechnutí facku, zcela zřejmě nevyjadřuje její bezbrannost, jež u ní nebyla sama o sobě dána ani věkem, ani intelektem (třebas poněkud sníženým), mravní ani rozumovou vyspělostí, a už vůbec ne potřebnou subjektivní stránkou, nutnou u obžalovaného. Jestliže poškozená byla v uvedené době schopna vzdorovat, což vedle celého dokazování ostatně vyjadřuje i skutková věta v předchozím neuposlechnutí jeho výzvy, pak z ní na druhou stranu nikterak nevyplývá, že by jeho úmysl mohl zahrnovat případnou jeho předchozí reakci způsobenou bezbranností poškozené, přičemž z odůvodnění napadeného rozsudku ani nelze seznat, že by se soud prvního stupně jakkoliv touto otázkou subjektivní stránky zabýval. Použití tohoto kvalifikačního znaku je tím podle odvolacího soudu pro další rozhodování vyloučeno. Ačkoliv by za jiných okolností byla v tomto stádiu řízení předčasná i otázka případného pokračování, jíž se bude nalézací soud také zabývat až poté, co vyřeší otázku viny obžalovaného, musel již nyní odvolací soud reflektovat závěr nalézacího soudu o nezjištěných podmínkách pro použití ustanovení § 116 trestního zákoníku, a to s odkazem na to, že nebyla zjištěna blízká časová souvislost, protože poškozená se k tomuto nedovedla ve svých výpovědích vyjádřit. Posouzení více útoků jako jediného pokračujícího trestného činu je však podle okolností obvykle příznivější než jejich samostatná kvalifikace více trestnými činy. Nelze tedy zapomínat na to, že i v tomto směru se uplatní zásada *in dubio pro reo*. Jestliže o samozřejmě nevhodném a neakceptovatelném chování obžalovaného, doprovázeného sexistickými narážkami i vůči sestrám poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] není v podstatě pochyb, a do určité míry jej připouští i obžalovaný sám, bude soud prvního stupně také hledat odpověď na otázku,

zda lze ve snaze poškozené zařít si svůj život mimo stávající prostředí, vyloučit zveličení jeho chování vůči ní. V žádném případě neopomene, že za jiný způsob pohlavního zneužití jsou důvodně považovány toliko intenzivnější zásady do pohlavní sféry poškozené. Toto uvádí soud odvolací i vzhledem k závěru nalézacího soudu prezentovanému v bodě 25 na straně 33 odůvodnění jeho rozhodnutí, že zcela konkrétní a specifický způsob nebyla poškozená schopna vyjádřit. Byť je také naprosto předčasné v této fázi nastolovat otázku případně ukládaného trestu, nelze nepoukázat na potřebu respektovat ustanovení § 39 odst. 5 trestního zákoníku, kdy nijak nediferencované zohlednění postavení obžalovaného v rodině by dle představovalo dvojí přičítání téže okolnosti. Toto budo mantinely pro další rozhodování nalézacího soudu, i pokud by měl jinak dospět k obdobným závěrům jako ve svém prvním rozhodnutí.

3. Z důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení, a dále z důkazů, které byly provedeny v souladu s pokyny Vrchního soudu v Praze, jak bude uvedeno dále, bylo zjištěno, že obžalovaný žil od narození společného syna [REDAKCE] tedy od roku [REDAKCE] ve společné domácnosti se svojí družkou [REDAKCE] nar. [REDAKCE], ve společném bydlíšti na adrese [REDAKCE] a to s jejími dětmi z předchozího vztahu, [REDAKCE] nar. [REDAKCE], [REDAKCE] nar. [REDAKCE] (dvojčata), [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a nezletilou poškozenou [REDAKCE] nar. [REDAKCE]. V té době pracoval jako [REDAKCE] a měl kromě jiného k dispozici služební osobní vozidlo Kia Ceed, RZ: [REDAKCE]. Vzhledem k jeho výdělkovým možnostem se významně podílel na výživě celé rodiny a na výchově jeho nevlastních dětí a vystupoval vůči nim v období postavení jako rodič – otec. Na začátku roku 2017 se dvojčata [REDAKCE] a [REDAKCE] odstěhovala ze společného bydlíště k příbuzné do [REDAKCE] a obžalovaný se začal vůči nezletilé poškozené [REDAKCE] dopouštět jednání, které je popsáno v bodě 1) – 3) skutkové věty výroku rozsudku. Takto popsané jednání a způsob výchovy z jeho strany a ze strany biologické matky bylo příčinou toho, že dne 6. 9. 2019 nezletilá poškozená [REDAKCE] utekla z domova ke svým příbuzným a posléze byla umístěna do ústavní výchovy a následně pak svěřena do pěstounské péče své příbuzné, a to své příbuzné [REDAKCE] nar. [REDAKCE].
4. Trestní stíhání obžalovaného [REDAKCE] pro zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením Policie České republiky, [REDAKCE] ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE], ze dne 18. 11. 2019, č.j. [REDAKCE], které bylo obžalovanému doručeno dne 19. 11. 2019. Dne 30. 4. 2020 Okresní státní zastupitelství v Karlových Varech podalo k Okresnímu soudu v Karlových Varech obžalobu č.j. 1 ZT 112/2019 – 26 pro shodnou trestnou činnost. Zmíněný soud svým usnesením ze dne 15. 6. 2020, č.j. 1 T 56/2020 – 280, rozhodl tak, že podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu předložil Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o příslušnosti trestní věc obžalovaného vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 1 T 56/2020, ve které mu bylo kladeno za vinu spáchání uvedené trestné činnosti. Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 28. 7. 2020, č.j. 10 Ntd 14/2020 – 286, rozhodl tak, že podle § 24 odst. 1 trestního řádu je příslušný k projednání a rozhodnutí věci Okresní soud v Karlových Varech. Okresní soud v Karlových Varech tedy ve věci opakovaně nařídil hlavní líčení a provedl všechny důkazy, které měl v průběhu řízení k dispozici. V hlavním líčení dne 20. 9. 2021 pak bylo přistoupeno k závěrečným řečem a následně po poradě senátu bylo vyhlášeno usnesení, č.j. 1 T 56/2020 – 336, kterým bylo rozhodnuto tak, že podle § 222 odst. 1 trestního řádu se Vrchnímu soudu v Praze předkládá k rozhodnutí o příslušnosti soudu trestní věc obžalovaného vedená u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 1 T 56/2020, ve které mu bylo kladeno za vinu spáchání uvedené trestné činnosti. Vrchní soud v Praze pak svým usnesením ze dne 9. 11. 2021, č.j. 10 Ntd 10/2021 – 342, rozhodl tak, že podle § 24 odst. 1 trestního řádu je k projednání a rozhodnutí věci příslušný Krajský soud v Plzni jako soud prvního stupně. Z odůvodnění tohoto usnesení vyplynulo, že s ohledem na tvrzení poškozené, která jsou rekapitulována v usnesení Okresního soudu v Karlových Varech, by skutek, jenž je

obžalovanému v žalobním návrhu kladen za vinu, mohl být namísto zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku posouzen jako zvlášť závažný zločin znásilnění, takovýto závěr odpovídá uplatněnému tvrzení poškozené o nedobrovolnosti aktivit, ke kterým mělo docházet v interakci s obžalovaným. Důkazní realitou v této trestní věci je, že ke stávajícím důkazům přibyla nová procesně použitelná výpověď poškozené, k níž nelze odmítnout závěr okresního soudu, že za dané důkazní situace by žalovaný skutečně mohl být právně kvalifikován jako trestný čin, jenž je vymezen ustanovením § 17 odst. 1 trestního řádu v daném konkrétním případě jako zvlášť závažný zločin znásilnění s trestní sazbou odnětí svobody na pět až dvanáct let dle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Vrchní soud tedy shledal, že k projednání a rozhodnutí věci je jako soud prvního stupně věcně příslušný Krajský soud v Plzni, též jako soud místně příslušný.

5. **Obžalovaný** ■■■■■ byl v přípravném řízení po zahájení trestního stíhání vyslechnut dne 27. 1. 2020 (č.l. 226). Uvedl, že když poznal svoji družku ■■■■■ tak ■■■■ bylo ■■■■ let. Měla ještě další děti, které se jmenovaly ■■■■■ a ■■■■■ a také ■■■■■ ■■■■■. V současné době mají spolu syna ■■■■■ ■■■■■ ■■■■ vychovával se svojí družkou do současné doby cca ■■■■ let. Byla vždy problémová chováním, lhaním a úchylkou pro krádež. Začalo to tím, že ve škole okradla svoji učitelku o peníze a o telefon a doma to zapírala. ■■■■ byla vcelku hodná holka, pokud se nedostala do nějakých problémů, pak s ní musela jednat matka, ta všechno tvrdě řešila, protože ■■■■ by nikdy neřekla pravdu. Ve ■■■■ letech s ní začaly být horší problémy. Cítila, že na ní s matkou kladou velké požadavky, nemá dostatek svobody, dostalo se to až do takové fáze, kdy jí pustili na víkend k sestře obžalovaného ■■■■■ ■■■■■. Té si postěžovala, že má s obžalovaným a matkou problémy a nechce být doma. Obžalovaného obvinila ze sexuálního obtěžování. To řekla i ■■■■■ ■■■■■ to je dcera ■■■■■ ■■■■■ (v současné době se jedná o svědkyni ■■■■■ ■■■■■). Sestra s neteří je s touto novinou navštívily a začalo se to řešit. ■■■■ chtěla, aby si ji vzaly do péče. Obě jí vysvětlily, že to není jen tak, že si ji nemohou vzít do osvojení. Zároveň se tím řešilo to sexuální harašení. Když ■■■■ zjistila, že není možno se touto cestou k nim dostat, tak ji neteř začala vyslýchat, proč ho obvinila. ■■■■ prohlásila, že to není pravda, že si vše vymyslela, protože si myslela, že tak dosáhne svého cíle. Pak to fungovalo normálně a pak přišel konec ■■■■■ let a začátek ■■■■■ let. Vše se odehrálo přes prázdniny roku 2019. ■■■■ za ním přišla a řekla mu, že už není panna, že první sex měla týden před svými ■■■■■ na hřišti v ■■■■■ ■■■■ s klukem, který se jmenoval ■■■■■. S druhým chlapcem, který se jmenoval ■■■■■ pak v průběhu toho týdne. Obžalovaný se jí zeptal, jestli měla ochranu, a řekla, že ne. Zeptal se, jestli to ví máma, tak řekla, že ne, že se jí to chystá říci. Zavolali tedy matku, ■■■■ jí vše řekla, matka začala rvát a objednala ■■■■ k ženskému lékaři, aby se zjistilo, jestli není těhotná. Zjistilo se, že není. Největší problémy měl s ■■■■ v srpnu 2019. Přes ty prázdniny neustále chodila k jeho dceři ■■■■■ ■■■■■ se kterou obžalovaný nevychází. Dozvěděl se, že dcera dává ■■■■ těžké rady do života, ■■■■ začala být těžce problémová. Přes noc utíkala z domu za klukama a vracela se domů k ránu. Vše se u něho dovršilo tím, že si ■■■■ přes Facebook pozvala svého kluka, kterému bylo ■■■■■ let, kouřil trávu. Pozvala ho k nim domů, aby u nich mohl být do konce prázdnin. To volala obžalovanému do zaměstnání jeho družka ■■■■■ obžalovaný s tím nesouhlasil, aby si holka v ■■■■ letech zatáhla kluka domů. Domluvil se s ■■■■■ že dá klukovi peníze na autobus na cestu zpět do ■■■■■ ■■■■ a tím se vše ukončí. ■■■■ ho doprovodil na autobusovou zastávku, kde nasedl do autobusu a odjel. O pár dní později zjistili, že vystoupil ve vedlejší vesnici a nějaký čas přespával u dcery ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■ se tam s ním scházela. To vše už psychicky nezvládl, protože měl zdravotní potíže. Zavolal si ■■■■ a její matku do kuchyně a prohlásil ■■■■ před její matkou, že už na to nemá, věčné starosti, nervy, ■■■■ lhaní, ■■■■ krádeže. Proto ■■■■ řekl do očí, že s ní definitivně končí, ať po něm nic nechce, s ničím se mu nesvěřuje a celou výchovu přenechává matce. Dne 6. 9. 2019 utekla v jedenáct hodin v noci z domova a vzala s sebou bratra ■■■■■. Tam si postěžovala, že má s obžalovaným a s matkou doma teror, a proto utekla. Zjistili od ■■■■■ že se v noci přesunuli k její sestře ■■■■■ ■■■■■. Dne 7. 9. 2019 ráno, když zjistili, že nejsou doma, tak je začali hledat. Obvolávali známé. Asi v jedenáct hodin s nimi začal komunikovat ■■■■■.

přes SMS, že nechtějí, aby věděli, kde jsou, aby dotyční nezpůsobili problémy. Pak ■■■ zvedl telefon a řekl obžalovanému, že s ■■■ domluví a vrátí se domů. Dal obžalovanému ■■■ k telefonu a ta mu řekla, že proti obžalovanému nic nemá, ale má problémy s mámou a kvůli ní se nechce vrátit. Raději půjde do dětského domova. Když po 14.00 nedorazili domů, tak s družkou volali policii, které sdělili, že děti utekly, a neví, kde se nacházejí. Obžalovaný jim ukázal ■■■ tehdejší telefonní číslo, policie před nimi volala ■■■ a když to zvedl a policie se představila, tak ho vypnul úplně. Policisté řekli, že je jdou hledat a kontaktovali je v 18.00 hodin, že děti našli a vezou je na obvodní oddělení do ■■■ Tam ho policie předvedla v noci. Zde zjistil, z čeho ■■■ jeho a matku obvinila. ■■■ byla hodná, milá, ale pokud se dostala do nějakého problému, ukrutně lhala. Taková začala být zhruba od ■■■ let. Ten zlom začal asi tím, když mu začala krást peníze, i dvoutisícovku, neboť chtěla být výstřední a hostit své kamarádky ve škole. Ten zlom nastal v době, kdy se ■■■ a ■■■ odstěhovaly do ■■■ k družky sestře ■■■ ■■■ začala na ně žárlit, že se dostaly z domu do ■■■ Obžalovaný se nastěhoval do rodiny, když se narodil malý, byl tam s nimi tedy tak ■■■ let. Předtím tam dojížděl na víkendy. Ve společné domácnosti měl s ■■■ přátelský vztah, než byl nějaký problém. Měla k obžalovanému důvěru a chodila se mu svěřovat více než matce. Přišla za ním i s tím, že začala žít sexuálním životem. Kdykoliv měla nějaký problém, tak se s ním chodila radit, aby jí přikryl před matkou. Z té měla větší respekt. Za ■■■ let, co ■■■ zná, jí nikdy fyzicky neudeřil. Má rád legraci, tak jí třeba jednou z legrace plácl přes zadek, to občas udělal. Nikdy mu ■■■ neřekla, že jí to vadí. Běžně se třeba objali, pusy si nedávali, jako třeba na dobrou noc, nebo tak, maximálně o narozeninách. Když měla nějaký problém, tak jí dával kapesné, jinak vše řešil přes matku. Ve ■■■ letech ho krivě obvinila před sestrou a neteří ze sexuálního obtěžování, to jí prominul. ■■■ s ním jezdila dost často na služební cestu, bylo to s každodenním návratem. Převážně to byly pracovní soboty. Poprvé jí vzal, když jí bylo ■■■ až ■■■ let. Vždy ho přemlouvala, protože ráda cestovala. Mohlo to být tak třikrát měsíčně, někdy i vícekrát. Jednou s ním byla na služební cestě přes noc, to vykládal s kamionem v ■■■ kde dlouho čekal, a pak mu už nevyšel výkon, proto zastavil na parkovišti. Kamion měl dvě postele, jedna byla dole a druhá byla vyklápěcí nahoře. ■■■ spala dole a on nahoře. Běhal ještě kolem kamionu, ■■■ koukala v autě na televizi, večerela. Pak se najedli a šli spát. 6. 9. 2019 z domova utekla, protože prý už psychicky nezvládala věčné zákazy, brání telefonu a domácí vězení. Už utekla jednou v roce 2019 s ■■■ kvůli kamarádovi. Skutečnosti uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání uvedla zřejmě proto, aby se dostala z baráku a docílila svobody. Věř, že to není z její hlavy. Z doslechu se dozvěděl, když byla odvezena do ústavu, tak byla navedena těma lidma, které uvedla, jako své svědky, protože si myslela, že u nich může zůstat. Obžalovaný preferuje v sexuální oblasti ženy, jeho družka je o ■■■ let mladší a po sexuální stránce je spokojen. Žádné sexuální praktiky s ■■■ nikdy neprovozoval. Dále byl vyslechnut v rámci hlavního líčení u Okresního soudu v Karlových Varech dne 2. 11. 2020 (č.l. 289). Je třeba konstatovat, že vypovídal prakticky shodně a doplnil, že co je uvedeno v obžalobě, se nezakládá na pravdě. Od loňského září mu říkal ■■■ že za ní chodí její kamarádi a uvádějí, že si ■■■ chodila pro rady, co má udělat pro to, aby se dostala do ústavu. Měla kamarádku, která jí řekla, že má takovou zkušenost, že svého vlastního tátu obvinila z pohlavního zneužití a měl s tím velikánské problémy a ona z toho měla akorát prospěch. To se také dozvěděl od ■■■ V kamionu s ním začala jezdit nějak v roce 2017. Pokud jde o nocování v kamionu, doplnil, že stačil přejet hranici v ■■■ z ■■■ a u benzínové pumpy si museli udělat ■■■ Musel udělat pauzu po době za volantem. Spali na veřejném parkovišti, přímo vedle vitríny pumpy, protože ■■■ se bála, že by je mohl někdo přepadnout. Neví, jak si má vysvětlit, že tvrdí, že jí obžalovaný řekl, aby se vyslékla a položila a hladil jí po těle a genitáliích a třít se o ní svým přirozením. To není z její hlavy, nezakládá se to na pravdě a poradily jí to kamarádky. Nic se nepříhodilo ani v osobním automobilu Kia Ceed na nezjištěném místě v lese. U nich doma bydlí na dožití otec jeho ženy a je od rána do večera doma. Nic takového by ho doma nenapadlo, když tam mají tchána. S ■■■ jel tímto služebním autem do ■■■ a potom z ■■■ do ■■■ ■■■ Policisté se ho ptali na služební auto, chtěli po něm klíče, dělali stěry, použili ultrafialové

světlo. Nikdo mu nechtěl nic říct, až za chvíli mu řekli, že pojedou na policii a řeknou mu, proč to dělají. Tam mu řekli, že ■■■ toto řekla. Byl v šoku. Nezakládá se na pravdě, že by jí opakovaně osahával a dotýkal se na intimních partiích. Třeba za ním přišla, řekla mu dobrou, dala mu pusku na tvář a šla spát. Když měla z něčeho radost, tak ho objala a on jí. V životě by ho nenapadlo, aby jí obejmul a hrábnul jí na zadek. Zopakoval plesnutí po zadku z legrace. Její vizáž komentoval, řekl, že až bude dospělá, bude velice hezká. Řekl, že pokud se bude dobře učit, tak to se svojí vizáží může dotáhnout daleko. Nikdy neměl problém s dalšími dcerami z předchozího vztahu, je překvapený z toho, co říkají ve spisu. Má čisté svědomí a za druhé to chápe, je to jejich sestra. Když se na to ptal, tak řekli, „jo, řekla to, ale my jí nevěříme“. Narážky na ně měl, ale nic k pláči či k naštvání. Nikdy ne intimního charakteru. To, za co je tady, je definitivní druhé kolo. První kolo bylo v těch ■■■ letech. Zopakoval, že to začalo tak, že chtěla jet k sestře na víkend. Jela tam a sestra přijela a říkala, ■■■ ona tě tady obviňuje“, bylo to úplně to samé, jako toto. Říkal „to si děláš legraci“. Za chvíli přijela netař a řekla „strejdo, ta ti to tady tak podává, že to není normální“. Zavolal ■■■ ta sklopila hlavu, byla červená a nic neříkala. Obžalovaný řekl, že je to velice závažné a zavolá policii. Netař mu řekla, ať to chvíli nechá, že s ní ještě promluví a ■■■ vylezla ven, ubrečená a omluvila se mu, že si to vymyslela. Bylo to z toho důvodu, že si myslela, že si jí sestra nechá u sebe, protože byla zamilovaná do synovce obžalovaného. Chtěla s tím ■■■ být. Sestra jí vysvětlila, že to nejde, jak si to představuje, že přijede sociálka, že jí vezmou a přit'uknou sestře obžalovaného. Nepochodila, tak šla k netaři a řekla také obžalobu na něho, že jí osahává a zneužívá. Pak z ní vyplynula pravda, že si to vymyslela. Bála se, že obžalovaný zavolá policii. Dále vypovídal o útěku nezletilé poškozené dne ■■■ 2019 a doplnil, že tam chtěla ■■■ zůstat. ■■■ žádala i na soudu, že si jí nechá a že bude na ni brát 17 000 Kč. Byt však koupil otec manžela a řekl, že z toho nebude dělat pionýrský tábor, nebudou tam cizí děti. Tchán to tedy smetl ze stolu. Co se týče výchovy, byl přísnější, když šlo však do tuhého, tak říkal družce „ne ■■■ to jsou tvoje děti, to už je na mě moc, to si vyřeš sama“. V hlavním líčení dne 26. 4. 2021 (č.l. 311), že paní ■■■ když u ní byly její děti a chtěla na ně pěstounskou péči a tchán řekl, že tam nebudou, tak ■■■ sdělila ■■■ to nejhorší, co mohla slyšet „nemůžeš být u nás, je to špatně“. Na to konto se dozvěděli, až na policajtech, že byl obviněný. V hlavním líčení dne 31. 5. 2021 (č.l. 322) uvedl, že to, co proti němu ■■■ vypovídá, nemá ani hlavu ani patu. To, z čeho ho obviňuje, je lež. Příkladem toho je, že měla proběhnout nějaká soulož ve služebním autě, tak když přijela kriminální policie, zavolali techniky, celé auto úplně zkontrolovali a nic takového samozřejmě nebyla pravda. V hlavním líčení dne 30. 6. 2021 (č.l. 324) doplnil to samé a dále uvedl, že paní ■■■ byla přítomna telefonátu mezi ním a ■■■ než je udala na policii, a ■■■ říkala, že se nechce vrátit domů kvůli mámě a že proti obžalovanému nic nemá. ■■■ jim řekl, že paní ■■■ byla u toho telefonátu. Nechápe, proč paní ■■■ neřekne, že když byla ■■■ u ní, tak obviňovala jejího vlastního manžela, že jí chtěl natáčet ve vaně. Bylo to proto, že zjistila, že se k ní nedostane. Dále uvedl (č.l. 325) stejné okolnosti ohledně návštěvy kluka z ■■■, kterého si pozvala nezletilá poškozená. Dále uvedl (č.l. 327), že ■■■ nekradla stovky, ale byly to částky i 2 000 Kč. Nebylo to proto, aby měla na jídlo, ale aby mohla koupit kamarádkám sladkosti a hostit je. Byl nesmysl, že by se musela starat o zvířata a nemohla se učit. Konečně pak doplnil (č.l. 328), že pokud jde o to první obvinění, tak on chtěl jít sám na policii se udat. Nikdo to tady nezmiňuje, každý na to opomenul. Když vylezla jeho netař s ■■■ z baráku, měla sklopenou hlavu, slzy v očích, přišla za obžalovaným, objala ho a řekla „strejdo, promiň, já jsem si to vymyslela“. Naposledy byl obžalovaný vyslechnut v rámci hlavního líčení u Krajského soudu v Plzni dne 7. 2. 2022 (č.l. 379). Vypovídal shodně jako v předchozích výpovědích, kdy zopakoval skutečnosti ohledně společného soužití se svojí družkou ■■■ starší a jejími všemi dětmi. Doplnil, že dvojčata se odstěhovala k sestře partnerky do ■■■ ■■■ byla zvědavá, jak se mají a ony jí říkaly, že se mají výborně, že bydlí v paneláku, nemusí nic dělat a starat se o zvířata. Dále zopakoval shodné skutečnosti ohledně prvního známení nezletilé poškozené na obžalovaného u jeho sestry a netaře a také zopakoval, že to bylo z toho důvodu, že nezletilá poškozená nechtěla být doma. Dále uváděl shodné skutečnosti ohledně krádeží a lhaní nezletilé poškozené a také ohledně

návštěvy toho kluka z [REDACTED]. Stejně tak potvrdil, že mu nezletilá poškozená sdělila, že měla dva pohlavní styky před svými [REDACTED] narozeninami. Stejně skutečnosti také uvedl ohledně svého rozhodnutí, že končí s její výchovou a ohledně jejího útěku s bratrem [REDACTED] dne 16. 9. 2019. Popřel, že by jí měl pohlavně zneužít v kamionu, osobním automobilu či doma v domě. Pravdou je, že s ním jezdila kamionem a nepochopí, že kdyby se to takto stalo, že by to neřekla policii a kamarádům. Také potvrdil, že [REDACTED] měla zájem na osvojení obou dětí po jejich útěku a také to, že se od ní nezletilá poškozená nechtěla vrátit nikoliv kvůli obžalovanému, ale kvůli mámě, protože s ní má peklo. Dále se vyjadřoval k pěstounské péči nezletilé poškozené v současné době. V domě s nezletilou poškozenou a její matkou bydlí od té doby, co je na světě syn [REDACTED] nastěhoval se ihned po jeho narození. Dvojčata, než se odstěhovala, bydlela v pokoji nahoře vlevo, pak tam bydlel [REDACTED] s [REDACTED]. Když se mu svěřila, že měla pohlavní styky, tak to pak řekla matce a šly ke gynekologovi a už panna nebyla. Poprvé tam byla v době, kdy ho poprvé obvinila ze zneužívání. S kamionem s ním jezdila do poslední chvíle, než utekla. V kamionu spali spolu před prvním obviněním. Je překvapený z toho, že dvojčata uváděla, že z jeho strany docházelo vůči nim k sexuálně motivovanému jednání. Byly to pubertářky, ne že by je osahával, ale z legrace se mu sedávaly na klín, pleskl je po zadku, jako normální zdravý člověk, ale ne jako úchylák. Pochopil, že ony milují všechny tři tu tetu [REDACTED] z té [REDACTED] jsou to sestry a budou držet spolu. Nemá jim to za zlé. Pannou nebyla poté, co navštívila gynekologa, když se přiznala, že měla ten pohlavní styk. V hlavním líčení dne 16. 3. 2022 (č.l. 427) ještě uvedl, že pokud jde o to, zda se ho slečna [REDACTED] ptala či neptala, zda zneužíval [REDACTED] tak to v té řeči proběhlo, když tam přijeli, do jejího bydlíště. Přijeli tam proto, že to chtěli probrat osobně. Neteř mu sdělila tu hrůzu, kterou jim tam [REDACTED] říkala a řekla „hele strejdo, tady je [REDACTED] a ta nám řekla, že ji máš pohlavně zneužívat“. Obžalovaný řekl, že to ví a chtěl zavolat policii. Byla to ta situace, kdy [REDACTED] chtěla jet k tetě [REDACTED] na víkend. [REDACTED] to nakonec popřela přede všemi. Obžalovanému se omluvila, že si vše vymyslela, bylo jí [REDACTED] let. Tento rozhovor se odehrával u jeho neteře slečny [REDACTED]. Dále uvedl, že neví, zdali se to řešilo u nich v bydlíšti v [REDACTED] řešily to ony, protože on chodil do práce. Řešila to jeho neteř, další neteř, jeho sestra a partnerka. Dále doplnil, že motivem prvního i druhého obvinění nezletilé poškozené bylo to, dostat se z domu, dostat se k tetě [REDACTED]. U toho prvního by lhal, tam nic takového nebylo, ale u toho druhého, jak se nechala dobrovolně umístit do dětského domova, tak se toho chytla paní [REDACTED] z finančních důvodů. To je úplně cizí osoba. To byl celý plán nezletilé poškozené. Poté, co došlo ke zrušení citovaného rozsudku Krajského soudu v Plzni a k novému projednání u Krajského soudu v Plzni, byl obžalovaný opětovně vyslechnut v hlavním líčení dne 7. 11. 2022 (č.l. 523). Je důležité se zmínit, že ke svým osobním poměrům uvedl, že je stále v pracovní neschopnosti a žádá o [REDACTED]. Má zdravotní problémy s páteří a kyčlemi, pohybuje se o francouzských holích a má ucpané krkavice po infarktu. Na dotaz obhájce uvedl, že měl i jiné zdravotní problémy, například s prostatou, zapomněl to říci svému obhájci. Má s tím léta problémy a vzal s sebou lékařskou zprávu (tuto skutečně předložil, jak bude uvedeno dále, a soud na ni reagoval doplněním dokazování, jak bude uvedeno taktéž dále). S prostatou je po operaci, ale měl s tím léta problémy. Dlouho se léčil, než ho vzali na operaci. Člověk s prostatou má problém s potencí a není žádné vyvrcholení. Po operaci je to lepší, ale třeba rovněž nemá vyvrcholení, odborně se tomu prý říká suchý sex. Když slečna [REDACTED] uváděla, jak to dělali, že došlo i k vyvrcholení, tak to by chtěl vyvrátit zprávou, protože ho léta neměl a léta měl problémy s potencí. Jinak trvá na své výpovědi. Skutky, které jsou mu kladeny za vinu, nespáchal. Dále nechtěl nic uvést. V témže hlavním líčení ještě doplnil (č.l. 528), a to po výslechu poškozené svědkyně [REDACTED] že nic takového s ním se nestalo. Ona se v tom utápí a celou dobu lže. Její účelovost byla ta, že záviděla holkám v [REDACTED] kam se chtěla za každou cenu dostat. Šla přes mrtvoly. Její poslední telefonát s obžalovaným, když byla na útěku, byl takový, že mu řekla „strejdo já proti tobě nic nemám, já mám problém s mámou, s tebou jsem nikdy žádný problém neměla“. Dále ještě řekl, že jí žádnou facku v kuchyni nedal, natož aby jí tahal někam do ložnice. Po výslechu znalkyně ještě uvedl (č.l. 531), že pokud znalkyně tvrdí, že v diagnostickém ústavu, kde byla [REDACTED] to bylo hrozně přísné, tak ona s kamarádkou

utekla a našli je u neterě obžalovaného v [REDAKCE] a zpátky je odvezla policie. Pokud mělo dojít k pohlavnímu zneužití ve služebním automobilu, policie tam nic nenašla. Domnívá se, že znalkyně spoustu věcí [REDAKCE] „snědla“, svědkyně [REDAKCE] by všechny uvedla z omylu, protože to byla [REDAKCE] nejlepší kamarádka a celé dva měsíce pikovali u nich doma. Nakonec se sama přihlásila a obžalovaný žasl, co si vše dokázala [REDAKCE] vymyslet. S [REDAKCE] se radila, aby se obžalovaného zbavila. Ta holka jí řekla, že svého tátu taky udala za pohlavní zneužití a zavřeli ho na vazbu. [REDAKCE] se toho chytla a spekulovala pořád dál, ona je chytřejší než všichni v jednací síni. Dále uvedl, že poškozená svědkyně má chytrou hlavu, vychovával ji od malička a pochopil, jak jí ta hlava šrotuje. Vždycky si říkal, že je to obyčejná holka, ale zdaleka není. Po vyhlášení původního rozsudku obžalovaný v rámci svého odvolání navrhl vyslechnout jako svědky [REDAKCE] narozenou [REDAKCE], a [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], a jako přílohu odvolání předložil jejich sdělení ve smyslu usnesení představenstva ČAK č. [REDAKCE] věstníku (č.l. 498 – 499). Z obsahu těchto sdělení vyplynulo, že by oba jmenovaní se měli vyjadřovat k věrohodnosti a sexuálnímu životu poškozené svědkyně [REDAKCE]. V již uvedeném hlavním líčení dne 7. 11. 2022 se ještě soud obžalovaného dotázal, jakým způsobem se oba navrhovaní svědkové dozvěděli o trestné činnosti obžalovaného. Ten k tomu uvedl (č.l. 532), že [REDAKCE] se s ním spojila poté, co byl odsouzen. [REDAKCE] s panem [REDAKCE] jsou kamarádi s jeho synem [REDAKCE]. Dočetli se to, protože se všude psalo, že dostal sedm let. [REDAKCE] přijela s [REDAKCE] za jeho synem do garáže a ptala se ho zděšená, jestli to je pravda, že se tohle dočetla. Syn jí řekl, že to je pravda. [REDAKCE] řekla, že to není možné, protože [REDAKCE] se s ní o všem radila. Proto se [REDAKCE] přihlásila jako svědkyně. On nikoho neovlivňoval a nekontaktoval. Syn mu pak zavola domů a řekl „tati, mohl bych ti přivést [REDAKCE] ona by ti chtěla něco říci“. Přijeli a řekli mu to a on kontaktoval obhájce. On nečetl výpověď [REDAKCE] kterou posílal obhájci do [REDAKCE] ale všechno co ona mu říkala, jsou takové ty detaily, jako „já nevím, jak to mám udělat, abych“, [REDAKCE] se celou dobu obžalovanému omlouvala s tím, že nevěděla, že to [REDAKCE] použije proti němu. Ona tzv. piklovala obecně, neurčitě, ne přímo proti obžalovanému. [REDAKCE] prý svědkyni [REDAKCE] řekla, že měla problém, byla z rozvrácené rodiny a jeden čas bydlela s otcem v [REDAKCE]. Nechtěla jít sama od sebe k soudu a stydí se za to, že nepravdivě lhala o svém otci, že jí pohlavně zneužíval. Otce snad údajně odvezli na vazbu. Ona pak přiznala na policii, že to není pravda. Dodnes se za to stydí. To probírali s [REDAKCE] a ta se jí ptala „tohle všechno jde použít?“. [REDAKCE] to sbírala, měla čas, byly prázdniny. Problémy měla s matkou, ne s obžalovaným. Doma jeli na pravdu, [REDAKCE] lhala a věděla, že obžalovaný nenávidí lež. Když přišlo k nějaké situaci, tak se přiznala, ale když nechtěla, tak neodpověděla a sklopila zrak. Kdyby vypovídala v jeho přítomnosti, stačil by mu oční kontakt, po těch letech, co jí vychovával. Proto nechce jeho přítomnost v jednací síni. Když se mu ztratil větší obnos, tak si klekla a přísahala na smrt [REDAKCE] tedy bratra, že nic nevzala. Její matka přesně věděla, jak reagovat. Přišla k ní, dala jí facku, [REDAKCE] se otočila, odhrnula v obýváku koberec a tam měla nastrádáno 6 tisíc korun. Byla sedmilhárka už od malička. Učitelka jí všechno „sežrala“, okradla jí o telefon, o peníze. [REDAKCE] měla inspiraci u těch holek, které odešly, protože to matka nezvládala. Pořád si volaly „tak co holky, jak se máte? Bydlíme v [REDAKCE] v paneláku, ne na baráku, nemusíme nic dělat, máme se fajn“. Její motivace byla, dostat se za každou cenu z baráku a ještě to završila tím sexuálním pudem ve čtrnácti letech, kdy začala. Obžalovaný už to opravdu nedával. Proto si ji zavola do kuchyně a řekl jí, že s ní končí. On se nevyptával [REDAKCE] na to, co všechno s [REDAKCE] probírala, jak se chtěla dostat z rodiny. Byl tam s ní i její partner, takže nebyl prostor se ptát. Když se bavili o tom, že udala svého otce, byla celá červená před tím přítelem. Měl strach, aby neovlivňoval nějak svědky.

6. Ze shora uvedeného je zřejmé, že obžalovaný [REDAKCE] po celé řízení trestnou činnost kladenou mu za vinu popíral. Ve svých výpovědích uváděl v podstatě skutečnosti týkající se rodinných vztahů včetně vztahu k nezletilé poškozené [REDAKCE] dále skutečnosti týkajících se problémů s její výchovou a chováním a v neposlední řadě uváděl důvody, které měly vést nezletilou poškozenou k obvinění obžalovaného. V novém řízení u Krajského soudu v Plzni po zrušení rozsudku Vrchním soudem v Praze uplatil ještě novou obhajobu spočívající v tom, že

vzhledem ke svému zdravotnímu stavu- onemocnění prostaty - v podstatě nebyl způsobilý jednání vůči poškozené svědkyni, které mu je kladeno za vinu. Soud je toho názoru, že dále uvedenými provedenými důkazy byla obhajoba obžalovaného bez jakýchkoliv pochybností vyvrácena a bylo mu prokázáno spáchání trestné činnosti způsobem, který je vylíčen ve skutkových větách výroku tohoto rozsudku. Na tomto místě je třeba poznamenat, že vzhledem k tomu, že trestní řízení bylo vedeno původně pro trestné činy, o nichž nekoná řízení v prvním stupni krajský soud, pak nebylo postupováno podle oddílu třetího, hlavy destáté trestního řádu (zvláštní ustanovení pro vyšetřování některých trestných činů), ale policejní orgány postupovaly podle § 158 odst. 6 trestního řádu, kdy před zahájením trestního stíhání (pro připomínku usnesení o zahájení trestního stíhání je z 18. 11. 2019) a před zahájením trestního stíhání obžalovaného pořizovali o obsahu vysvětlení s dále uvedenými svědky úřední záznamy. Po zahájení trestního stíhání obžalovaného vyslechli jako svědka toliko nezletilou poškozenou ■■■■■■■■■■. V dalším řízení tedy nemohly být uvedené úřední záznamy použity, neboť všechny osoby, se kterými úřední záznamy byly sepsány, byly vyslýchány v hlavním líčení u okresního soudu jako svědkové a bylo vycházeno z ustanovení § 158 odst. 6 trestního řádu poslední věty, že je-li ten, kdo podal vysvětlení, vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam přečten nebo jinak konstatován jeho obsah. Aniž by si Krajský soud v Plzni opravňoval hodnotit kvalitu důkazního řízení před Okresním soudem v Karlových Varech, pak je na tomto místě třeba poznamenat, že svědecké výpovědi v tomto řízení porízené, neměly potřebnou vypovídací hodnotu, přestože bylo známo, že původní úřední záznamy o podaném vysvětlení jsou nepoužitelné. Krajský soud v Plzni v rámci svého hlavního líčení opětovně vyslechl všechny potřebné osoby jako svědky, a to způsobem, který je zřetelný z protokolů o hlavním líčení a bude uvedeno v další části odůvodnění tohoto rozsudku, někteří ze svědků pak využili práva daného ustanovením § 100 odst. 1, 2 trestního řádu a ve věci odmítli vypovídat. Soud tedy musel vycházet z důkazní situace, která byla takovýmto způsobem získána.

7. Jak již bylo řečeno, v přípravném řízení byla po zahájení trestního řízení jako svědkyně vyslechnuta toliko **nezletilá poškozená** ■■■■■■■■■■ a to dne 10. 3. 2020. Byť byla dodržena pravidla pro výslech svědka - osoby mladší ■■■■■■■■■■ let podle § 102 odst. 2 trestního řádu, je soud toho názoru, že výpověď nezletilé poškozené byla po obsahové stránce velmi stručná a nemohla přispět k objasnění všech skutečností rozhodných pro posouzení viny obžalovaného. Toho si byl zřejmě Okresní soud v Karlových Varech vědom, a proto v hlavním líčení dne 31. 5. 2021 nezletilou poškozenou opětovně vyslechl při splnění podmínek dle § 102 odst. 2 trestního řádu, avšak podle názoru Krajského soudu v Plzni se stejným výsledkem. Byť si byl krajský soud vědom, že podle citovaného ustanovení trestního řádu výslech takovéto osoby by se neměl v dalším řízení opakovat, pak mu nezbylo nic jiného, než takovýto úkon v rámci hlavního líčení dne 16. 3. 2022 zopakovat opět při dodržení všech pravidel § 102 odst. 2 trestního řádu, v tomto případě byla výslechu přítomna znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých. Soud k tomuto výslechu přistoupil jednak ze shora uvedených důvodů, neboť vyvstala potřeba nezletilou svědkyni vyslechnout podrobněji, a jednak také proto, že její aktuální věk se blížil v době výslechu u hlavního líčení zletilosti. Výslech se pochopitelně konal na doporučení znalkyně v nepřítomnosti obžalovaného.
8. První výslech **nezletilé poškozené svědkyně** ■■■■■■■■■■ se tedy konal 10. 3. 2020 (**č.l. 237**). Uvedla, že s obžalovaným začala mamka žít, když bylo nezletilé poškozené ■■■■■■■■■■ nebo ■■■■■■■■■■ let. Žila s nimi ve společné domácnosti. Žili spolu dlouho, než jí umřela babička a pak se museli odstěhovat domů, aby byli se sestrami. Potom se k nim přidal bratr ■■■■■■■■■■. Sestry se odstěhovaly, když jí bylo tak ■■■■■■■■■■ až ■■■■■■■■■■ let do ■■■■■■■■■■ k tetě ■■■■■■■■■■ protože nechtěly být doma a utekly. Zůstala s bráchou a mezitím se vlastně ještě narodil mladší brácha, když byly sestry doma. Když se vlastně sestry odstěhovaly, tak to obžalovaný dělal sestrám, a potom to dělal i jí. Když jí bylo ■■■■■■■■■■ až ■■■■■■■■■■ let, tak jí vzal na cestu kamionem. Byli přes noc a ona šla spát. Obžalovaný si k ní lehl a začal na ní sahat, že chce něco zkusit. Vlezl na nezletilou poškozenou, bránila se a on jí držel ruce i nohy, nemohla se pořádně bránit, protože má sílu. To bylo poprvé,

co se to stalo. Nebyl žádný pohlavní styk, byl nahý a otíral o ní své péro. Nevěděla, zda byla nahá. Bránila se a po nějaké době z ní slezl. Potom dělal, že se nic nestalo. Nikomu to neřekla, protože to po ní chtěl. Doma to opravdu nikomu neřekla. Naposledy na ní vlezl, když jí bylo [REDAKCE] let, to jeli bílou Kia z oběda nebo na oběd. Zajel nějak stranou a donutil jí svléknout, nevěděla, jak jí donutil. Řekl, že se má svléknout a pokusil se o pohlavní styk. Ona se bránila, protože jí to bolelo, takže z ní slezl a nebylo nic. Snažil se do ní vniknout svým penisem, ale jí to bolelo, tak ucukávala. Když viděl, že jí to fakt hodně bolí, tak z ní slezl. Když přijeli domů, nikomu nic neřekla. Naposledy měli jet na nějakou grilovačku, chtěla jet s nimi a obžalovaný jí řekl, že za to něco chce. Nevěděla co, a ani neodpověděla, protože mamka už byla v autě. Na tu grilovačku jeli a ona se od něj držela stranou, bála se být sama, byla pořád s někým. Potom už vlastně utekla z domova. Než odešly sestry z domova, měl je obžalovaný ošahávat a lézt jim do koupelny. Neviděla to, ale dozvěděla se to od nich. Po jejich odchodu jí začal také lézt do koupelny, když se koupala s bráchou, začal na ně sahat. Sahal jí na prsa a na vagínu. Bylo to, když nikdo nebyl doma. Nahá nebyla. Nepamatovala si, zda u toho něco říkal. Doma se o pohlavní styk nepokusil. Obžalovanému se v době, kdy spolu žili, a než s tímto začal, dokázala svěřit se vším, brala ho jako tátu. Když něco řekla mamce, tak na ní začala rvát. Měla ho ráda. Když ho viděla, tak ho objala. Po odchodu sester se mu dál svěřovala, ale ne úplně důkladně. Už ho neobjímala. Obžalovaný jezdil na týden do práce. Když byla mamka bez něho, byla v pohodě, ale když přijel, byla na ní a bratra [REDAKCE] hnusná. Když se začal vracet každý den domů, tak byl vlastně na světě malý brácha. Když mu bylo [REDAKCE] až [REDAKCE] roky, tak se o bratra starala ona a bratr [REDAKCE]. Vždycky, když mamka přijela z práce, muselo být všude uklizeno, musela uvařené kafe. Když to nebylo, tak bylo zle, začala nadávat, nedalo se s ní povídat. Výchovné problémy měla, byla dvakrát za školou. Když byla menší, kradla peníze. Chtěla si koupit sladkosti. Peníze od mámy nedostávala. Matka jí dala vždy zaracha. Obžalovanému se s tím nesvěřovala. To, co jí měl obžalovaný dělat, řekla sestrám, jinak nikomu. Už si to nepamatuje. Řekla to i bratrovi [REDAKCE] a ten jí řekl, že má jít za mámou. Šla za ní a řekla jí, co jí měl všechno dělat, ale konkrétně si už nepamatuje. Matka šla za obžalovaným a ptala se ho na to. On začal tvrdit, že to není pravda, byla u toho i nevlastní sestřenice [REDAKCE]. Nezletilá poškozená pak šla pryč s dítětem sestřenice, protože u toho nechtěla být. Obžalovaný pak odjel a ona přišla domů a mamka jí začala říkat, že to začnou řešit, že se půjde na policii a obžalovaný začal říkat, že když se prokáže, že to není pravda (*zřejmě mělo být protokolováno, že to je pravda*), tak půjde nezletilá do past'áku a on do vězení. Tak to odvolala. I poté v tom obžalovaný pokračoval, pořád na ni šahal a potom se to stalo v tom autě. Bylo jí [REDAKCE] let. Nepamatovala si, zda jí někdy obžalovaný v souvislosti s tím vyhrožoval. Když na ní vlezl obžalovaný poprvé, vyvrcholil, ví, že potom otočil a měl v ruce kapesník. Jestli se to stalo ještě někdy, nevěděla. 11. 7. 2019 měla pohlavní styk formou soulože s [REDAKCE] [REDAKCE] venku. Znali se čtyři měsíce přes Facebook. To jí nebylo ještě [REDAKCE] let. Dále měla pohlavní styk asi 21. 7. 2019 s [REDAKCE] [REDAKCE]. Proběhlo to stejně, znali se dlouho. Dále měla v blízké době pohlavní styk s dalším klukem. To jí bylo [REDAKCE] let. To byl [REDAKCE] [REDAKCE]. Chodili spolu asi tři měsíce, měli jeden pohlavní styk a pak se rozešli. Nikomu z rodiny se s tím nesvěřila. Nepamatovala si, kdy obžalovaný přestal dělat tyto věci, ale ještě někdy v létě na ní vlezl. O uvedených sexuálních skutečnostech mu řekla, on byl jako v pohodě, ale potom řekl, že to musí říct mámě. Proč se mu svěřila, nevěděla. K důvodům útěku z domova uvedla, že byla s bratry venku a přijela [REDAKCE] se svými dětmi. Volala mamce, jestli můžou být déle venku, ale ona řekla, že ne. Po nějaké době šli domů a nezletilá poškozená se hrozně bála jít domů, protože jí máma seřve a něco jí udělá. Stalo se to a zakázala jí chodit ven. Proto prostě s bratrem [REDAKCE] utekli k té [REDAKCE]. Utekla, protože byla našťvaná na mámu, protože jí vynadala, že se snědla paštika. Byla našťvaná i na obžalovaného, protože ještě předtím na ní pořád sahal a už chtěla, aby se to někdo dozvěděl. Kdyby to řešila doma, bylo by to pro ně těžké. Na facebookovém profilu měla uvedený starší rok narození, aby si ho mohla udělat. Během pár týdnů měla soulož s několika různými partnery, protože chtěla sex. Sex začala poznávat v době, kdy na ní obžalovaný lezl. S masturbací začala, až když měla pohlavní styk s [REDAKCE]. Na cestu kamionem s obžalovaným jela znovu i přesto,

že se jí to tam poprvé stalo, protože ráda jezdila a nechtěla být s mámou doma. Raději jela s obžalovaným. On to vždy nedělal, jeli asi třikrát nebo čtyřikrát. Moc se nebavili, ona skoro celou cestu prospala. V hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech byla nezletilá poškozená svědkyně vyslechnuta dne 31. 5. 2021 (**č.l. 319**). Vypověděla, že si pamatuje den, kdy to začalo. Jeli kamionem přes noc a ten večer se to stalo poprvé. Obžalovaný si k ní lehl, když spala a řekl jí, že se nemá čeho bát. Začal jí sundavat oblečení, lehl si nad ní, nohama držel její nohy a ruce jí držel rukama. Otíral svůj penis o její vagínu, trvalo to asi deset minut. Nemohla se pořádně bránit, protože jí držel ruce a nohy. Říkala mu, že se jí to nelíbí a pak už nic. Nepamatovala si, zda něco říkal on. Stalo se to v době, kdy bylo teplo a bylo jí tak [REDAKCE] až [REDAKCE] let, takže rok 2016 – 2017. Pokud jde o opakování podobného, uvedla, že ho jednou odmítla, kdy ze začátku říkala, že ano, ale potom ho odmítla a on ji uhodil. Pak si pamatuje na to poslední, to se fakt pokoušel o sex v jeho pracovním autě. Byla s ním v kamionu, jeli na celý den a měli jet na oběd bílou Kia. Bylo to předtím, než jí bylo [REDAKCE] let, asi [REDAKCE]. Obžalovaný jí řekl, že se má svléknout, tak to udělala. Seděl vzadu na sedačkách a ona si na něj měla sednout. Udělala to, protože se ho bála, že jí třeba uhodí. Už jednou jí uhodil, když ho odmítla. Obžalovaný se snažil do ní vniknout, ona potom řvala, že jí to hodně bolí. Brečela a on jí řekl, že z něho má slézt. Přesně si nepamatovala, kolikrát se vše stalo a kdy, ale ví, že to bylo v ložnici v [REDAKCE] [REDAKCE]. Měla přijít do ložnice, svléci se a lehnout si na postel a on na ni vlezl a otíral svůj penis o její vagínu. Pamatuje se, že vyvrcholil. Když s ním jela opakovaně v kamionu, už se to neopakovalo. Jela s ním, protože nechtěla být doma. Po nějaké době jí řekl, že máma jela do [REDAKCE] měl svézt malého bratra [REDAKCE] a řekl nezletilé poškozené, že pokud nic nebude, tak má jet domů, nebo pokud něco bude, tak pojede s ním. Raději jela domů. Choval se k ní také nevhodně, neboť jí lezl do vany, když se koupala s malým bráchou. Přišel z venku a chtěl si umýt ruce. Když vlezl do koupelny, tak jí sahal na poprsí. Poté, co se to stalo v té ložnici, tak to řekla mámě, ale odvolala to, protože byla hodně ve stresu a řekli jí, že se mohou stát špatné věci, že seberou malého [REDAKCE] a jí mohou dát do horšího než do dětského domova. Neví, kdo jí to říkal, ale ví, že když to říkala, tak z ní udělali to, že to bylo za to, že jí sebrali telefon a protože to řekla. Svěřila se ještě sestřám [REDAKCE] a [REDAKCE]. Potom dále se svěřila [REDAKCE] [REDAKCE] neteři obžalovaného a také [REDAKCE] [REDAKCE]. Té se svěřila předtím, než to vzala zpět, [REDAKCE] [REDAKCE] to řekla po odchodu z domova. Výchovné problémy s ní byly, byla dvakrát za školou, chodila pozdě v noci ven za klukama, různě lhala a kradla. Atmosféra v rodině byla taková, že někdy to bylo fajn, ale někdy se pořád řvalo. Bratrovi se s tím svěřila a ten jí donutil, aby to řekla mámě. Myslela si, že jí věřil. Starší sestry jí řekly, že [REDAKCE] se také něco takového dělo. Co říkala [REDAKCE] si nepamatovala. Před tímto výsledkem jí nikdo neříkal, co má nebo nemá vypovídat. Mívala někdy špatné sny. Zdálo se jí, že jí obžalovaný našel a že se jí snažil ublížit nebo že se vrátila domů. V současné době už to tak není. Odešlo to samo. Od té doby, co není doma, se pokoušela kontaktovat mamku, jestli by mohla vidět sourozence. Bratra [REDAKCE] jí povolila, ale [REDAKCE] ne. S bratrem se nebavila o tom, že by měla svědčit u soudu. Pokud jde o ten první incident, snažila se dát ruce obžalovaného pryč, ale on měl sílu a nešlo to. Nepamatovala si, jak reagoval na to, když říkala, že se jí to nelíbí. Pokud jde o incidenty v ložnici, podvolila se proto, že se bála, že jí uhodí a něco jí udělá. Nohy jí držel svýma nohama, nepamatovala si, jak jí držel za ruce, zdali je měla zkřížené nebo za zády. Jezdila s ním opakovaně dále proto, že nechtěla být doma, protože když doma byla, musela být s malým bratrem a dělat domácí práce. Byla hodně zaměstnána. Když to řekla poprvé, tak jí řekli, že zavolají policisty a že se to nějak vyřeší. Ale do toho vlastně říkali, že to bude problém a na dlouho a může se stát, že [REDAKCE] dají do dětského domova. To říkala mamka i obžalovaný. Měla ještě další sexuální zkušenosti před svými [REDAKCE] narozeninami. Šlo o dokonáný sexuální styk. Kvůli tomu, co se jí dělo, s obžalovaným hodně dlouho nemluvila, ale potom to šlo samo a začala s ním mluvit. Myslela si, že to mamka nějak vyřeší, že to urovná a už se to nikdy nestane. Chtěla by, aby byl za to postižen. Učitelce se nesvěřila třeba proto, že to nechtěla řešit s jinými lidmi, protože se jí o tom blbě mluvilo. To, co říká ve své výpovědi, je pravda. Obžalovanému brala peníze, protože si chtěla koupit s holkama různé věci, třeba sladkosti. Je jí jedno, že obžalovaný žije s její matkou,

jestli se mají rádi, tak at' se mají. V rámci hlavního líčení u Krajského soudu v Plzni byla nezletilá poškozená svědkyně ■■■ ■■■■ vyslechnuta dne 16. 3. 2022 (č.l. 427). Nejprve se vyjadřovala ke své současné osobní a rodinné situaci a uvedla, že bydlí u své tety paní ■■■■ a jejího manžela ■■■■ ■■■■ na adrese ■■■■ ■■■■. Dále tam bydlí děti paní ■■■■. Navštěvuje ■■■■ školu, obor ■■■■, a to ■■■■ ročník. Podobnou školu už navštěvovala, když byla Dětským domově v ■■■■. Dělal ■■■■ ročník v ■■■■ a v ■■■■ ho začala dělat znovu. Víc jí baví teorie, jedná se o ■■■■ učební obor s ■■■■ nástavbou, kterou plánuje. S maminkou se nestýká, snažila se s ní komunikovat, ale ne. Dále se vyjadřovala ke svým sourozencům a k útěku z bydlíště dne ■■■■. Utekla k ■■■■ ■■■■ odtud se už domů nevrátila. Učinila trestní oznámení na obžalovaného a byla umístěna v Diagnostickém ústavu v ■■■■. Pak přešla do ■■■■ a následně do pěstounské péče. Stejně jako v předchozích výpovědích uvedla, že důvodem útěku bylo chování její matky, když chtěla zůstat déle venku se svým bratrem. Bratr ■■■■ s ní šel jako ochránce. Ona šla k ■■■■ ■■■■ a odtamtud jela ještě tu noc k ■■■■ ■■■■. Nemusela jim ani vyprávět, co se jí doma mělo stát. Ony veděly, co se u nich doma děje. Úplně o tom nevhodném chování, o tom osahávání neříkala. Řekla jim to, až když utekla. Nevzpomněla si, komu to řekla první. Obžalovaného zná od té doby, co je s mamkou, nějakých ■■■■ let. Stručně se vyjádřila ke společnému soužití a doplnila, že nejprve s nimi bydlely i sestry ■■■■ s ■■■■ které se potom odstěhovaly k vlastní tetě do ■■■■. Měly stejný důvod jako ona, jen k tomu bylo ještě to, že si samy platily školu, musely všechno financovat. Chodily do práce, mamka jim brala peníze a obžalovaný na ně nebyl úplně hodný. Na nezletilou poškozenou byl ze začátku strašně hodný, říkala mu i tati. Měla ho hrozně ráda. Skončilo to tím, že se sestry odstěhovaly a že se narodil malý brácha. Vzal ji přes noc do kamionu a tam na ní zkoušel pár věcí. Pracoval jako ■■■■ ■■■■ a ona s ním i jezdila. Jednou s ním byla přes noc. Nevěděla, jestli to bylo v ■■■■ nebo v cizině, v té době jí bylo ■■■■ až ■■■■ let. Ona šla spát dřív. Obžalovaný dělal něco venku v kamionu. On potom přišel a svlékl ji. Byly tam dvě postele nad sebou, ona spala na té dolní. Nepamatovala si, co řekl, když jí svlékl. Neví, co měla na sobě, asi nějakou sukni. Když jí svlékl, snažila se bránit, ale on jí chytil ruce a nohy. Ví, že ležela a snažila se bránit, ale nemohla. Odstrkovala ho rukama, nohama. To už byla úplně nahá, on jí držel ruce nad její hlavou a byl nad ní. Nohama jí držel její nohy a otíral se svým penisem o její přirození. Nevěděla, zda byl nahý, možná měl tričko. Přirození měl obnažené. Nevěděla, zda přitom něco říkal. Ona nekřičela, ale říkala, at' z ní sleze. Dopadlo to tak, že on vyvrcholil do nějakého kapesníku a šel si lehnout nahoru. Nevysvětlil, proč to udělal. Bylo to večer, ráno se vzbudili a jeli domů. Nikomu se s tím nesvěřila, ani mámě, ani sestrám, bála se. Stalo se to na jaře nebo v létě, nevěděla, do jaké třídy v té době chodila. V kamionu se to už neopakovalo, ale dál se to opakovalo doma a v jednom autě. Po té události v kamionu byl na ni obžalovaný hrozně hodný a dával jí peníze. Dále uvedla, že je pravdou, že kradla peníze obžalovanému, protože si chtěla kupovat jídlo do školy. Máma jí nedávala kapesné. Ze stejných důvodů ukradla v ■■■■ nebo v ■■■■ třídě peníze učitelce. Dále ví, že za ní často chodil do koupelny. V koupelně bylo okno a bylo vidět do koupelny. Obžalovaný se na ni díval, když byla nahá a koupala se. Jednou ho v tom okně viděla. Jak to doma pokračovalo, přesně nevěděla, ale stalo se, že umývala nádobí a bratři byli venku. Obžalovaný za ní přišel a řekl jí, že má jít s ním nahoru. Nezletilá poškozená mu řekla, že ne, a on jí vrazil facku a byl hnusný. Měla jít k němu do ložnice. Potom odešel. Neví, kolikrát to bylo doma, bylo to víc než jednou. Došlo k úplně tomu samému, jako v kamionu, ale už se nebránila, to jenom ležela. Odehrálo se to v ložnici. Obžalovaný jí řekl, že se má svléknout, bála se, tak se svlékla. Lehla si, on si lehl k ní a probíhalo to stejně jako v kamionu, jen jí nedržel ruce. Jezdil svým přirozením po jejím a nepamatovala si, zda došlo k vyvrcholení. Bylo to nejméně jednou, možná vícekrát, pokaždé v ložnici. Až po nějaké době to řekla mámě, a to ještě předtím, než se to stalo v tom autě. Dále vypověděla shodné skutečnosti ohledně toho, jak vše oznámila matce a ta to řešila s obžalovaným a dalšími příbuznými a uvedla také důvody, proč vše odvolala. Teta ■■■■ ■■■■ jí v souvislosti s tím řekla, že když byla mladší, tak na ni obžalovaný také šahal a nabídl jí, aby se k ní odstěhovala. Nestalo se, že když

to odvolala, že přišla za obžalovaným a řekla mu, že si vše vymyslela a že ho má ráda. Naposledy se to stalo ve služebním automobilu Kia obžalovaného. Pokud jí bylo předestřeno, že v obžalobě je uvedeno, že to mělo být v dubnu roku 2019 a potom v září utekla, tak to mohlo v tom dubnu být. Jeli zrovna z oběda nebo na oběd tím autem a on se do ní snažil vniknout. Strašna brečela, tak toho nechal. Byli tím kamionem, který obžalovaný někde zaparkoval a jeli tím autem na oběd nebo z oběda. Ví, že zaparkovali někde u lesa, někde u [REDAKCE] Nezletilá poškozená seděla vepředu vedle obžalovaného, který jí řekl, že si má sednout dozadu. Sedla si tam a pak jí řekl, že se má svléknout. Neví, jaké bylo roční období, ale zima nebyla. Nevzpomněla si, co měla na sobě. Svlékla se, byla nahá a sedla si na obžalovaného obkročmo tváří k sobě. Snažil se do ní vniknout, ale hrozně to bolelo. Obžalovaný jí říkal, že se má uvolnit a ona brečela. Chtěla, aby jí nechal být, že jí to hrozně bolí. Chtěla z něho slézt, ale on ji nenechal, chytil jí rukama za ruce. Dopadlo to tak, že když brečela, tak ji nechal být a ona z něho slezla. Oblékla se a jeli pryč. Do koupelny za ní chodil, ona se dost často koupala s bráchou [REDAKCE] Obžalovaný jí sahal na prsa a přirození, a to i před malým bráchou. Nevzpomněla si na intenzitu, ale masíroval jí prsa, to si pamatuje. Nevzpomněla si, jak to trvalo dlouho. Bylo to jednou rukou, naklonil se nad ní a sahal jí i na přirození. Nepamatuje se, zda to bylo přes oblečení nebo byla nahá. Poté, co se to stalo v automobilu Kia, utekla se svým bratrem. Po celou dobu to nikomu neřekla, až potom své mámě, a to se řešilo. Bylo to asi rok předtím, než se to stalo v tom autě, kdy to odvolala. Něco řekla i bratrovi [REDAKCE] ten jí donutil to říct mámě, jinak by jí to asi neřekla. To bylo poprvé, jak to odvolala. Při tom útěku to řekla [REDAKCE] a byla tam i [REDAKCE] Řekla jim, že jí obžalovaný doma ošahává a máma je taková, jaká je. Ví, že volali i na nějakou linku bezpečí. Dále zopakovala skutečnosti ohledně dalších pohlavních styků před [REDAKCE] narozeninami a i to, že se s tím svěřila obžalovanému a řekla mu, že není panna. Dále vypověděla o návštěvě chlapce z [REDAKCE] který jí přijel navštívit, neboť se znali přes sociální síť. Chtěla ho matce představit a měla domluvené, že bude spát u kamaráda. Tento chlapec přijel až poté, co se svěřila obžalovanému s tím, že není panna. Máma jí za to zmlátila koženým páskem. Ten chlapec spal u kamaráda a potom odjel. Přijel ještě jindy a je pravdou, že ho bratr [REDAKCE] vyprovodil na autobus, ale on se vrátil a spal s nezletilou poškozenou v pokoji. To bylo ke konci léta, když už jí bylo [REDAKCE] let. Když přijel tento chlapec, řekla mámě, že už není panna a ona jí vzala na gynekologii. První oznámení na obžalovaného bylo to, jak to řekla mamce a řešila to rodina a odvolala to, podruhé to řekla paní [REDAKCE] a [REDAKCE] když utekla. Všechno, co u hlavního líčení uvádí, se stalo, je to pravda, i když to tehdy odvolala. Dále vypověděla, jak se starala o svého mladšího bratra a doplnila, že máma byl úžasný člověk, když nebyl obžalovaný doma. Ten nátlak, že půjde do dětského domova a stejně tak [REDAKCE] na ní vyvíjel spíše obžalovaný a potom se přidala i matka. Pokud má vyjádřit svůj dnešní vztah k obžalovanému, tak podle ní je to prase. Je smutná z toho, že matka je na jeho straně. Podobnou zkušenost s obžalovaným měly i sestry [REDAKCE] a [REDAKCE] ale ony byly dvě, takže držely pohromadě. Řekly jí to v pokoji, když byla ještě doma. Ví, že je ošahával, nic víc si nepamatuje. To, co se jí dělo, věděla ještě její nejlepší kamarádka z [REDAKCE] Po přečtení výpovědí, které jsou citovány výše z přípravného řízení a z hlavního líčení u Okresního soudu v Karlových Varech (důvod byl takový, že tyto výpovědi byly velice stručné a nezletilá poškozená v nich neuváděla všechny skutečnosti), nezletilá poškozená uvedla, že souhlasí a doplnila, že to bylo nejméně jednou v kamionu, nejméně jednou v ložnici, možná vícekrát, a nejméně jednou v té bílé Kie. Dodala, že vždycky, když s ním chtěla někam jet, tak za to něco chtěl. Když někam jeli na výlet, tak se zeptal, jestli může jet s nima, a on řekl, že za to něco chce. Měl to být sex, ale pak nic nebylo. Když se to stalo v tom kamionu, tak přesně nevěděla, proč se to bála říct, asi že se doma něco stane, že bude řev. Pokud jde o vztah k bratrovi [REDAKCE] ten jí často mlátil, ale i se jí zastal u mamky. Když nebyl hodný, tak ho obžalovaný zbil. Obžalovanému se i svěřovala, že všechno dělá sama, stará se o bratra a že máma je jen na telefonu, u cigára a u kafe a obžalovaný to řešil. Stalo se to, že mu matka ukradla velké peníze, on byl našťvaný a mlátil jí. On byl ten, který přinášel peníze do rodiny, a matka byla zadlužená. Byla na mateřské, ale potom pracovala v [REDAKCE] Obžalovaný jí pomáhal s placením dluhu, ale

potom máma měla splatit nějaký dluh a peníze obžalovanému ukradla. Jednalo se o 110 000 Kč v kasičce v ložnici. Obžalovaný jí také fyzicky trestal, když ukradla peníze, tak jí mlátil páskem. Také ji kvůli tomu jednou s matkou odvezli do lesa. Nepamatovala si přesně, kdy se setry odstěhovaly, ale mohlo jim být [REDAKCE] let. Zda k něčemu nevhodnému vůči ní ze strany obžalovaného docházelo, když tam bydlely ještě sestry, si nepamatovala. V tom kamionu to bylo v době, kdy už tam nebyly. Za dobu, kdy odešla od matky, měla dva až tři chlapce. V době, kdy byla v dětském domově, měla jednu intimní známost. Pokud se opakovaně svlékla sama, měla strach v souvislosti s tím, že jí obžalovaný dal předtím facku, když chtěl, aby s ním šla nahoru, a ona řekla, že nechce a nejde. Pak už se bála a svlékla se sama. [REDAKCE] ročník v [REDAKCE] neopakovala kvůli známkám, ale kvůli přestoupení z jedné školy na druhou. Chlapcům, se kterými měla intimní styk, uvedla, že jí není [REDAKCE] a ví o tom, že oni tvrdí, že to není pravda. Jeden dokonce tvrdí, že ho k tomu donutila. S obžalovaným jezdila v kamionu opakovaně i potom, co se jí to stalo, protože nechtěla být doma s matkou. On na ní někdy strašně dlouho nesáhnul, nic na ní nezkoušel. Věděla, že když bude s matkou doma, že bude jen ležet a ona bude obstarávat domácnost. Také je pravdou, že dřív, než jí bylo [REDAKCE] utíkala v noci z domova a byla s těmi kluky, se kterými spala. Když ten chlapec z [REDAKCE] spal u ní v pokoji, neměla s ním žádný poměr a bylo to jen jednou. Když se obžalovanému svěčila s tím, že už není poctivá, už se o nic nepokusil. Chtěl, ale ona se mu vyhýbala. Důvodem útěku z domácnosti bylo obojí, co uvedla. Pokud jde o posloupnost, pak nejprve se jí to stalo v tom kamionu, pak v ložnici, pak to oznámila matce a řešilo se to v rodině a ona to odvolala. Poslední případ byla ta Kia. Závěrem výslechu byla nezletilá poškozená svědkyni ještě předestřena z nosiče DVD fotografická dokumentace z ohledání místa činu a ona označila koupelnu, kam za ní obžalovaný chodil a také ložnici, kde došlo k popisovanému jednání.

9. **Poškozená svědkyně** [REDAKCE] byla již jako [REDAKCE] dle pokynu Vrchního soudu v Praze znovu vyslechnuta v hlavním líčení dne 7. 11. 2022 (č.l. 525). Byla vyslechnuta za stejných podmínek jako v hlavním líčení dne 16. 3. 2022, tedy v nepřítomnosti obžalovaného na základě opatření předsedy senátu dle § 209 odst. 1 trestního řádu (na doporučení přítomné znalkyně), a dále v přítomnosti znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých. Výslech svědkyně byl zaměřen především na vysvětlení či odstranění rozporů v souladu s pokyny uvedenými v usnesení Vrchního soudu v Praze tak, aby soud mohl získat spolehlivý a logický podklad pro rozhodnutí o vině obžalovaného. Svědkyně nejprve vypovídala o svých aktuálních osobních poměrech a potvrdila, že stále bydlí u své tety paní [REDAKCE] na již známé adrese v [REDAKCE]. Nemá žádný partnerský vztah, se svými sourozenci se snaží stýkat jak osobně, tak po sociálních sítích. Pokud jí bylo předestřeno, že ve své první výpovědi na policii nevypovídala o trestné činnosti, které se měl obžalovaný dopustit doma v ložnici, a naopak na dotaz vyslyšajícího uvedla, že obžalovaný se o pohlavní styk doma nepokusil, pak uvedla, že to nedokáže vysvětlit. O pohlavní styk se pokusil v autě. Doma to bylo takové, že se o ní otíral, tak to myslela. Pokud se vyjádřila k otázce, zda se pokusu o pohlavní styk, zda tím byla myšlena soulož, uvedla, že ano, tak to myslela. V ložnici se pokusil o to, co je popsáno v bodě 2) původního rozsudku, otíral se o ní. Pokud jí bylo předestřeno, že v roce 2019 komunikovala se svojí příbuznou, svědkyní [REDAKCE] a měla jí uvést, že to bylo dvakrát v ložnici a neuváděla další jednání, kterého se měl obžalovaný dopustit v automobilech, uvedla, že si to nedovede vysvětlit a neví, proč to svědkyni neřekla. Nepamatovala si, zda o té ložnici této svědkyni psala. Nevzpomněla si ani, že si o tom psaly. Svědkyni [REDAKCE] neříkala, že to měl obžalovaný na ni zkoušet na kuchyňské lince, takhle přesně to neříkala, ale říkala o kuchyni to, že umývala nádobí a obžalovaný za ní přišel a řekl jí, že má jít nahoru. Ona mu řekla, že ne a obžalovaný ji uhodil. Řekl jí, že s ním má jít nahoru. Pokud měla svědkyni [REDAKCE] uvést, že v kamionu to bylo vícekrát, ale v hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni uvedla, že to bylo pouze jednou, upřesnila, že v kamionu to bylo pouze jednou, že se o to pokusil poprvé, na ni sahat a potom to vždycky bylo tak, že třeba mamka přijela s malým bráchou, obžalovaný si ho vzal do kamionu a ona zůstala s mamkou doma. Mohlo se však stát, že svědkyni [REDAKCE] uvedla, že v kamionu to bylo vícekrát, protože byla nervózní a ve

stresu. V tom kamionu se to stalo jedenkrát, jak popisovala u soudu. Pokud v první výpovědi na policii uvedla, že když se to stalo poprvé v kamionu, tak obžalovaný vyvrcholil a neví, jestli se to stalo ještě někdy jindy, a u okresního soudu uvedla, že při svém jednání v ložnici vyvrcholil, pak uvedla, že na té policii byla už před určitou dobou. Neví úplně přesně, co tam řekla. Nemůže dnes potvrdit, zda vyvrcholil v kamionu i v ložnici, už je to delší dobu. Někdy však vyvrcholil. Bezpečně vyvrcholil v tom kamionu. V době společného soužití s obžalovaným se nazajímala o to, zdali měl nějaké problémy s prostatou a bral nějaké léky. Pokud jde o to vyvrcholení v kamionu, nepamatovala si, zda to přímo viděla, ale obžalovaný si otíral svůj penis a kapesník vyhodil z okna. Pokud uváděla ve své první výpovědi na policii, že na jednu stranu jí nebylo příjemné, když s ní byl obžalovaný, a na druhou stranu, že s ním ráda jezdila kamionem, a nechtěla být s mámou doma, a dále, a že když obžalovaný jezdil do práce, tak mamka byla v té době bez něj v pohodě, a u krajského soudu uvedla, že nechtěla být doma s mámou, a na druhou stranu uváděla, když máma u sebe neměla obžalovaného, tak byla úžasný člověk, když jezdil s kamionem pryč, byla strašně hodná, a jakmile přijel, tak se to změnilo, tak uvedla, že máma byla hodná, ale když obžalovaný odjel, tak mamka byla třeba venku, byla na telefonu a ona měla na starost malého brácha [REDAKCE]. Proto jezdila s obžalovaným, protože se o něho nechtěla starat. Jinak se k ní chovala pěkně. Když obžalovaný jezdil třeba na týden pryč, tak to bylo v pořádku, ale jakmile měl přijet, tak mamka strašně zmatkovala a nebyla úplně nejhodnější. Když nebyl doma, tak byla hodná, ale svědkyně musela plnit většinu povinností, proto volila cestu kamionem, aby se tomu vyhnula. Nechtěla plnit pokyny matky. Z domácnosti utekla z těch důvodů, které uvedla. V diagnostickém ústavu v [REDAKCE] byla asi [REDAKCE] měsíců a v dětském domově v [REDAKCE] asi [REDAKCE]. Potom si ji vzala teta k sobě do pěstounské péče. Svědkyně se tam styděla, s nikým se nebavila, bylo to pro ni nové prostředí. Pak se se všemi seznámila, bylo už to o něčem jiném a našla si nové kamarády. Když celou věc oznamovala na policii, tak úplně nepočítala s tím, že půjde do výchovného zařízení, myslela si, že bude u té [REDAKCE]. Sociální pracovnice jí pak řekla, zda nechce domů nebo někam dál a svědkyně jí řekla, že domů nechce. Bylo to z toho důvodu, že se bála, že by jí zase donutili všechno odvolat, bylo by to podruhé. Vzhledem k tomu, že za ní jezdila teta do diagnostického ústavu, tak to nebrala úplně jako ztrátu domova, protože věděla, že tuto tetu má a je to její rodina. Strach nad tím, co bude doma, převládá nad skutečností, že byla umístěna ve výchovném zařízení. Po svém odchodu k tetě za ní sestra [REDAKCE] občas jezdila a se sestrou [REDAKCE] se stýkala po sociálních sítích. Z pohledu [REDAKCE] dívky jim nezáviděla jejich způsob života poté, co odešly od původní rodiny, spíše jí projíždělo hlavou, že odešly a už nebudou spolu. Nestalo se, že by zveličovala nějakým způsobem jednání obžalovaného, kterého se vůči ní měl dopustit jen proto, aby se dostala z původní rodiny a žila jako sestry. Neměla představu dalšího života mimo výchovný ústav u nějakých příbuzných. V současné době nemá v rámci intimního života žádné problémy. Po [REDAKCE] roku věku vedla sexuální život. Obžalovanému brala peníze bez jeho vědomí. [REDAKCE] [REDAKCE] byl její přítel a [REDAKCE] [REDAKCE] její nejloepší kamarádka, neví, zda se jí svěřovala o intimních, sexuálních věcech. Připustila, že existují nějaké fotky nebo videa, kde by byla obnažená. Poslala je i jednomu klukovi. Stejně tak existují fotky či videa, na kterých prováděla sexuální praktiky. Nikomu nenavrhovala pohlavní styk za úplatu. Nepamatovala si, jestli se s [REDAKCE] [REDAKCE] či [REDAKCE] [REDAKCE] bavila o tom, čeho se vůči ní měl obžalovaný dopouštět. Dále doplnila na dotaz, zda motivem oznámení jednání obžalovaného vůči ní na policii byla skutečnost, že záviděla [REDAKCE] a [REDAKCE] jejich život a chtěla se osamostatnit, uvedla, že byla malá, chtěla něco lepšího, ale nelíbilo se jí, co jí obžalovaný dělal a následky, které to pro ni mělo. V koupelně jí obžalovaný osahával na prsou, když se koupala například s malým bráčkou. Bylo to, i když tam byla sama. Na prsa jí sahal i ve vaně. Nepamatovala si, zda jí ve vaně sahal i na přirození. Pokud uváděla, že jí na přirození sahal, pak je to možné. Obžalovaný chodil do koupelny, když byla ve vaně, asi proto, že se mu líbila. Nepamatovala si, zda to nějak komentoval. Nevzpomněla si, v kolika to bylo případech, a zda jí osahával oblečenou, ale bylo to i v té vaně. Pokud jde o jeho jednání v ložnici v bydlíšti, upřesnila, že dostala facku a jiný den s ním šla do ložnice, protože se bála. Ta facka byla u kuchyňské linky a dostala ji proto, že

odmítla jít s obžalovaným nahoru. Věděla, že něco chce, a proto odmítla. Věděla to proto, že už jí to předtím nabízel a ona mu to odkývala, potom ho odmítla a on ji uhodil. Nevzpomněla si konkrétně, co jí říkal, a bylo to na způsob toho, že něco chtěl, pak za ní přišel, když umývala nádobí v kuchyni. Bratr s mladším bratrem šli na hřiště a mamka byla neví kde. Svědkyně ho odmítla a on ji uhodil. Ona pochopila, že by mělo dojít k tomu samému co v kamionu. Odmítla ho a nešla a on jí dal facku. Podruhé neví, jak to bylo, ale ví, že s ním šla, protože se bála, že jí zase uhodí. Nebylo to ten samý den, ale v rozmezí několika týdnů. Z výchovného ústavu utekla, chtěla to zkusit.

10. Pokud soud pomine ještě úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu, který byl s nezletilou poškozenou sepsán dne 7. 9. 2019 (**č.l. 20**) a který je ze shodných shora uvedených důvodů jako důkaz v tomto řízení nepoužitelný, pak je zcela zřetelné, že nezletilá poškozená ■■■■■ byla jako svědkyně vyslechnuta v tomto řízení celkem třikrát, počtvrté pak na základě pokynů Vrchního soudu v Praze. I po tomto výsledku je možné konstatovat, že v zásadních a podstatných rysech jsou její tvrzení konzistentní, soud neshledal žádné rozpory takového charakteru, na základě kterých by mohly být pochybnosti o věrohodnosti uvedených výpovědí. Trestnou činnost obžalovaného nezletilá poškozená, nyní již ■■■■■ líčí ve všech výpovědích ve shodě, pouze v první výpovědi se nezmínila o trestné činnosti obžalovaného, ke které došlo v ložnici ve společném bydlíšti, uvedla, že pohlavní styk doma se nepokusil. Tento rozpor byl podle názoru soudu odstraněn právě novým výsledkem poškozené svědkyně, která vysvětlila, co myslela pohlavním stykem, že tím myslela klasickou soulož. Podle názoru soudu pak stejným způsobem vysvětlila uváděný rozpor, že obžalovaný to na ni zkoušel u kuchyňské linky, kdy potvrdila, že to byla toliko verbální výzva, a nikoliv sexuální atak. Podle názoru soudu vysvětlila také skutečnost, proč svědkyni ■■■■■ mohla uvést, že v kamionu to bylo vícekrát, když opakovaně v hlavních líčeních u Krajského soudu v Plzni potvrdila, že v kamionu to bylo toliko jednou. Pokud z komunikace se svědkyní ■■■■■ vyplývá (a to nejen ze screenshotu displeje mobilního telefonu, ale i z výpovědi této svědkyně), že k jednání obžalovaného mělo dojít dvakrát v ložnici v bydlíšti, pak svědkyně uvedla, že si nepamatovala, proč této svědkyni neřekla i o dalších jednáních. Podle názoru soudu však nelze po svědkyni spolehlivě požadovat, aby její věrohodnost byla ovlivněna tím, co které svědkyni řekla, či neřekla, když její tvrzení o jednání obžalovaného vůči ní, která předkládala jednotlivým svědkyním, se ukázala jako pravdivá ve světle dalších důkazů a šlo jen o to, že některé ze svědkyň neuvedla všechna jednání obžalovaného, resp. některé ze svědkyň uvedla některé a jiné také některé. V tomto směru je třeba hodnotit výpovědi poškozené svědkyně v kontextu se závěry příslušného znaleckého posudku, jak bude uvedeno dále. Pokud jde o tvrzení poškozené svědkyně o vyvrcholení obžalovaného při jeho jednání v ložnici, pak je aktuálně třeba zdůraznit, že o něm se zmínila pouze v hlavním líčení u okresního soudu. Při svém prvním výsledku na policii a opakovaně u hlavního líčení u krajského soudu si však již na tuto skutečnost nepamatovala. Jiné vysvětlení pro to neměla a podle názoru soudu je zcela nerozhodné pro věrohodnost této svědkyně, zda věděla s určitostí, že obžalovaný vyvrcholil či nikoliv. Pokud si to nepamatovala, pak se jedná o zcela přirozený proces, který byl potvrzen i znaleckým zkoumáním. Je zcela zřetelné, že vyvrcholení obžalovaného v kamionu si pamatovala zcela detailně, neboť to takto též opakovaně popsala. Další skutečnosti, ve kterých shledával Vrchní soud v Praze rozpory, jsou skutečnosti týkající se tvrzení poškozené svědkyně, proč jezdila s obžalovaným v kamionu a nechtěla být s matkou, když na druhou stranu tvrdila, že bez přítomnosti obžalovaného byla matka hodná a úžasný člověk. Samozřejmě se soud musel zabývat tím, proč tak činila, když vlastně v době, kdy by obžalovaný nebyl doma a jezdil kamionem bez poškozené svědkyně, ona by byla doma s matkou a jejich vztah by byl v pořádku. Z pohledu tehdy ■■■■■ dívky se soudu jeví jako logické, že s matkou nechtěla být proto, že nechtěla plnit její pokyny a úkoly především ve vztahu k mladšímu bratrovi. Skutečnost, že její matka, svědkyně ■■■■■ výchovu svých dětí nezvládala, připustil též obžalovaný a také to byl jedn z důvodů toho, proč její další dcery odešly ze společné domácnosti. Poškozená svědkyně také vysvětlila, že umístění do výchovného ústavu si vybrala raději, než aby se vrátila

domů a byl na ni opět činen nátlak, aby odvolala obvinění obžalovaného a také vysvětlila své počáteční pocity s umístěním do výchovného ústavu, které se změnily, když si zde našla kamarády a především ji začala navštěvovat její teta, ke které pak byla umístěna do pěstounské péče. Kategoricky odmítla, že motivem jejího oznámení obžalovaného na policii by byla snaha dostat se z jeho společné domácnosti, z tohoto důvodu nic nezveličovala a v podstatě neměla představu, pokud by nebyla umístěna do výchovného ústavu, zda by žila s nějakými příbuznými. Na výslovný dotaz k motivu oznámení jednání obžalovaného na policii uvedla, že se jí nelíbilo, co jí dělal a následky, které to pro ni mělo. Připustila, že chtěla něco lepšího, čemuž se nelze v jejím případě divit, když byla vystavena shora popsanému jednání ze strany obžalovaného. Jak bude uvedeno dále, k tomu zaujala zcela logické a přesvědčivé stanovisko slyšená znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých. Nezletilá poškozená ve svých svědeckých výpovědích opakovaně doznávala i své nevhodné chování, jako krádeže a následné pohlaví styky před dovršením [REDAKCE] roku věku. Připustila tedy všechny rizikové aktivity, na které byla kdy dotazována, nezastírala rozsáhlé poruchy chování, tak jak o nich vypovídala. Skutečnosti, které jsou obsaženy v jejích výpovědích, pak sdělovala i ostatním osobám, tak jak uváděla, a tyto je pak potvrdily ve svých svědeckých výpovědích, jak bude zřejmé z další části odůvodnění tohoto rozsudku. Pokud některým osobám sdělovala pouze některé skutečnosti a některým skutečnosti určitým způsobem modifikované, pak to jistě nemůže mít vliv na její věrohodnost, a to i v kontextu s dále uvedenými závěry znaleckého posudku, navíc vůbec nelze vyloučit, že osoby, které ve svých svědeckých výpovědích její údajná tvrzení interpretovala, je mohla interpretovat odlišným způsobem. Takže i v tomto směru jsou její tvrzení zcela konzistentní. Její výpověď z hlediska věrohodnosti je pak potvrzována dalším důkazem, a to znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých, který byl zpracován v přípravném řízení včetně doplňku a znalkyně pak závěry tohoto posudku a jeho doplněk stvrdila v hlavních líčeních.

11. **Z uvedeného znaleckého posudku**, který byl znalkyní zpracován dne 24. 10. 2019 (**č.l. 158**), tedy před zahájením trestního stíhání obžalovaného, vyplynulo, že aktuální intelektové výkony nezletilé poškozené jsou v pásmu podprůměru, její intelektový potenciál je zanedbaný, nerozvíjený, chybí přiměřená intelektuální stimulace, její aktuální výkony neodpovídají plně věku dívky, jsou na úrovni dítěte mírně mladšího věku, cca [REDAKCE] let. Lze konstatovat, že dívka není mentálně retardovaná. Její osobnostní vývoj probíhá rizikově, přítomno značné množství negativních vlivů. V aktuálním obraze je zřejmý vliv zanedbání, nepodnětného prostředí, kdy dívka je hodně odkázána sama na sebe. V rodinném prostředí působí minimálně subdeprivační vlivy, kdy nezletilá poškozená nemá uspokojeny základní emocionální potřeby, chybí pocit sounáležitosti, bezpodmínečného přijetí a lásky ze strany pečujících osob. Naopak rodinné prostředí vytváří atmosféru, kde si musí vše zasloužit, od dětství až do období dospívání jsou užívány fyzické tresty, které lze hodnotit jako nepřiměřené, pro nezletilou poškozenou často nepředvídatelné. Důsledkem toho má závažně narušené sebevědomí, ve srovnání s vrstevníky se hodnotí jako neúspěšná mezi dětmi, způsobující problémy, nevěří si v oblasti vzhledu ani svých schopností. Má sklon k vyhledávání rizikových aktivit, experimentuje s návykovými látkami, má brzké sexuální zkušenosti, ponocuje, utíká z domova, což je mimo externí vlivy podmíněno i její osobnostní výbavou, neboť je individualistická, přímá, sebeprosazující se, překračující pravidla. Neprojevuje se submisivně, je schopna se prosadit. Nicméně v rodinném prostředí je zvyklá poslouchat, je si vědoma hrozby fyzických trestů. Její schopnosti správně vnímat prožitky a reprodukovat, jsou dostačující, nejsou narušené žádným psychopatologickým procesem. Nebyly u ní zjištěny sklony k fantazijnímu zpracování skutečností nebo ke konfabulacím. Je svéhlavá, jedná bez ohledu na druhé, neváhá užít lež jako prostředek k dosažení svého cíle. Vyjádření nezletilé poškozené naplňují podstatná kritéria psychologické věrohodnosti. Znalecké zkoumání nepotvrdilo ovlivnění výpovědi jinou osobou, její vyjádření naplňují podstatná kritéria, která zásadně snižují pravděpodobnost toho, že se jedná o výpověď vymyšlenou. Znalkyně hodnotí obecnou věrohodnost nezletilé poškozené jako sníženou, střední měrou. Její vyjádření naplňují

podstatná kritéria psychologické věrohodnosti. Specifická věrohodnost může být negativně ovlivněna osobnostními charakteristikami nezletilé poškozené (tendence k překračování pravidel, svéhlavost, individualismus), dále i okolnostmi podání výpovědi, kdy je vůči rodině velmi kritická, svých vychovatelů se bojí a do rodiny se odmítá vrátit. Pokud k událostem došlo tak, jak popisuje, lze následky spatřovat v předčasném sexuálním zájmu a iniciaci vlastního sexuálního života. Důsledkem nevhodného zacházení bylo i sebepoškození a odmítání příjmu potravy. Zde se znalkyně přiklání k tomu, že se jednalo o následek celkově špatného zacházení s dítětem v rodinném systému, trestání a negativní atmosféry syčené především strachem. Těmito faktory je podmíněno i významné zanedbání kognitivního potenciálu. Nezletilá poškozená má závažně narušené sebehodnocení, mezi vrstevníky je sociálně neúspěšná. Dlouhodobější následky lze předpokládat v oblasti partnerských vztahů, v oblasti osobnostního a zejména pak morálního vývoje, ve schopnostech dosažení intimity v sexuální oblasti. Vývoj v těchto oblastech bude zásadně ovlivněn tím, jakou korektivní zkušenost udělá v rámci budoucích vztahů, případně odborné péče ve smyslu psychoterapie. U nezletilé poškozené nebyl zjištěn posttraumatický syndrom, nicméně jsou přítomny prokazatelné následky dlouhodobě nevhodného zacházení s dítětem. Doplněk znaleckého posudku (**č.1. 249**) pak znalkyně zpracovala dne 18. 3. 2020, tedy po zahájení trestního stíhání obžalovaného a především poté, kdy byla 10. 3. 2020 nezletilá poškozená vyslechnuta jako svědkyně a znalkyně měla tento důkaz k dispozici. Ze závěrů tohoto doplnku je zřejmé, že pokud jde o tuto výpověď, pak vyjádření nezletilé poškozené naplňují podstatná kritéria psychologické věrohodnosti. Znalecké zkoumání nepotvrdilo ovlivnění výpovědi jinou osobou. Tato aktuální výpověď je obsahově konzistentní a shodná s původními vyjádřeními nezletilé poškozené a není v rozporu s původními závěry znalkyně. Naopak lze konstatovat, že původní závěry potvrzuje, nezletilá poškozená není schopna opakovaně shodně reprodukovat shodný příběh a zde naráží na své kognitivní limity. V hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech byla znalkyně vyslechnuta dne 26. 4. 2021 (**č.1. 308**). Zopakovala závěry svého znaleckého posudku a doplnila, že schopnosti poškozené zapamatovat si události v jejím životě a poté je reprodukovat, nebyly ničím narušeny, odpovídají jejím kognitivním schopnostem. Lze je přirovnat k dětem ve věku zhruba [REDAKCE] let, ale jednoznačně plně dostačují pro to, aby si zapamatovala události ze svého života a poté je popsala. Tato epizodická paměť není ničím narušena. Její povahové rysy jí umožní lhát nebo překrucovat skutečnosti, ale kognitivní interaktivní schopnosti jsou plně postačující k tomu, aby vyprávěla to, co zažila a nezpracovávala ve fantazii. Na obecné rovině má tendenci překrucovat události, používat lež jako prostředek k dosažení svých cílů, to v její povaze. Ona je zvyklá zastírat pravdu, aby nebyla potrestána, zapírá průšvihy. Pokud jde o její výpověď, tam to zjištěno nebylo. Výpověď je jednak poměrně hodně konzistentní časem, a jednak jí nepřináší žádný zjevný zisk. Výpověď, kterou podala, jí přinesla výrazně negativní dopady v jejím životě. Byla umístěna v ústavní péči, věděla, co jí čeká a přesto výpověď žádným zásadnějším způsobem nezměnila. Pokud by výpověď byla vymyšlená, nezletilá poškozená nemá dostatečné intelektové schopnosti na to, aby si zapamatovala a opakovaně po měsíci stejně reprodukovala. Její intelekt není dostatečný na to, aby si to dokázala vymyslet a zapamatovat. Začala by jednoznačně chybovat. Znaleckým zkoumáním nic takového nebylo zjištěno. Nebylo ani zjištěno, že by na její výpověď mohlo mít vliv užívání omamných a psychotropních látek, závislost na nějaké osobě nebo zvýšená sugestibilita. Znalkyně jí vyšetřovala v době, kdy byla zhruba měsíc v dětském diagnostickém ústavu, bez většího kontaktu s rodinou nebo snad bez žádného, takže nic takového shledáno nebylo. Pokud jde o následky na osobu nezletilé poškozené, pak se dá těžko rozlišit, zdali její příčinou bylo pohlavní zneužívání (v té době byla použita tato právní kvalifikace), nebo neuspokojivé rodinné prostředí. Takové následky mohou být způsobeny dlouhodobým špatným zacházením a též nějakou jednorázovou událostí. Může se třeba zhoršit ve škole nebo jsou tam nějaké výkyvy v chování, ale často je to komplex špatného zacházení, na který děti reagují komplexním obrazem různých následků. Těžko lze říci, že tato konkrétní událost na ní měla jednoznačně dopad, pokud jde o dlouhodobé následky. Dále znalkyně uvedla, že při zachování běžných zásad výslechu mladistvých je nezletilá poškozená schopna absolvovat výslech u soudu.

Nároky na přesnost výpovědi samozřejmě souvisí s tím, kolik událostí popisuje a jak staré. To není nijak vryté do specifické věrohodnosti, obsahová analýza je daleko širší. Nároky na přesnost samozřejmě klesají s odstupem doby, a pokud by nezletilá poškozená byla vyslýchána nyní, tak přesnost bude nižší. Znalecké zkoumání nepotvrdilo účelovost jednání nezletilé poškozené, aby získala nějaké výhody. Výpověď, kterou ona podala, naplňuje podstatná kritéria specifické věrohodnosti, která jsou vyjmenována v posudku. Rodinné vztahy jsou nezletilou poškozenou popisovány tak, že to dává srozumitelný obraz toho, proč se v rodině nesvěřila. Uváděla, že se o to několikrát pokusila, ale v rámci nějakého rozhovoru s maminkou neuspěla. Rozsah výpovědi a zejména to, jak popisuje události zařazené do kontextu, neboť se udály v různých časových obdobích, na různých místech a v různých situacích, které zachycuje pořad stejně, nenásvědčují tomu, že by si výpověď vymyslela. Nebyly zjištěny žádné tendence, že by vylíčením těchto situací chtěla někoho poškodit. Znalkyně dále byla vyslechnuta v hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 16. 3. 2022 (**č.l. 427**) poté, co byla vyslechnuta jako svědkyně nezletilá poškozená ■■■■■. Znalkyně potvrdila závěry svého znaleckého posudku, jeho doplnku a též jejich doplnění v původním hlavním líčení a doplnila, že nelze z hlediska motivace nebo motivačních zdrojů vyloučit, že při líčení událostí by nezletilá poškozená lhala pro to, aby dosáhla svého cíle, například umístění do jiné rodiny. Ale z hlediska kritérií věrohodnosti, kdy ona neustále reprodukuje ten příběh zcela shodně a dělá to už po dobu tří let, tak vlastně ta výpověď není v rozporu s psychologickými kritérii věrohodnosti. Ta naplňuje. To znamená, že z hlediska motivace, že ona by chtěla odejít od té rodiny, to nelze vyloučit, ale že by použila se svým kognitivním potenciálem vymyšlenou výpověď a po dobu tří let jí opakovala, tak na to ona nemá ani schopnosti. Výpověď by takto nevypadala, nebyla by jí schopna reprodukovat. V rámci prvního vyšetření připouští všechny rizikové aktivity, na které byla při výslechu, jehož byla znalkyně přítomna, dotazována. Od začátku připouští, že měla sexuální zkušenosti před ■■■■■ rokem, uvádí rozsáhlé poruchy chování, připouští ponocování, útoky z domova. Z toho vlastně vychází hodnocení její osobnosti nebo její povahy. Nicméně způsob, jak o těch událostech mluví, naplňuje kritéria věrohodnosti. Pokud jde o aktuální výpověď, kterou znalkyně vyslechla, pak znovu potvrzuje závěry původního znaleckého posudku a jeho doplnku. Nezletilá poškozená vypovídá konzistentně, obsahově stejně, události jsou začleněny do logického celku, nenachází tam významné rozpory. Se svojí kognitivní výbavou by nebyla schopna se takovou výpověď naučit a vypovídat bez větších rozporů. Pokud v jedné výpovědi neuvádí události v ložnici, tak to přispívá k té věrohodnosti jako takové. Ona se vlastně pohybuje v nějaké časové ose, a když na to není třeba přímo dotázána, tak sama si tu událost třeba nevybaví, ale popíše ji shodně. Lze vyloučit, že by při líčení událostí zaměnila osobu pachatele. Obžalovaného vnímala jako otce, vztah byl velmi komplikovaný a rozhodně ne jen negativní. Ona o něm ve spoustě souvislostí mluvila hezky, a že by si ho s někým spletla, je vyloučené. Nezletilá poškozená má takovou povahu, že je vysoce pravděpodobné, že u ní nedojde k postraumatickým následkům, neboť je přímá a dokáže se s věcmi vypořádat velmi otevřeně. Negativní emoce si neschovává v sobě, dává je otevřeně najevo. Je schopna v bezpečném prostředí fungovat na úrovni svých vrstevníků. Už tehdy měla ambice na to, studovat školu, zařídit si svůj život po vzoru sester, které pro ni byly určitým vzorem, když z té rodiny odejdou, že můžou vlastně žít nějaký svůj život. Toto je nějaký způsob, který ona vnímá do budoucnosti jako svůj život a je schopná fungovat relativně běžně. K dotazu soudu, zda opakovanou výpověď poškozené svědkyně lze považovat za takovou, že je založena na reálných prožitcích, znalkyně uvedla, že tato výpověď naplňuje podstatná kritéria této věrohodnosti. Pokud bylo krajskému soudu vytýkáno, že se znalkyně dotazoval, zda může určit, zda jde o výpověď pravdivou či nepravdivou, pak předseda senátu se v žádném případě znalkyně na toto neptal při vědomí, že znalci nepřísluší pokládat takovýto dotaz. Znalkyně nad rámec uvedla, že ona jako psychologka nemůže určit, jestli je výpověď pravdivá či nepravdivá (aniž by na to byla dotazována soudem, jak již bylo řečeno), ale způsob, jak ona vypovídá, naplňuje kritéria věrohodnosti. Je třeba si uvědomit, že ona v té době byla velmi mladá a pachatel, pokud k tomu došlo, byl vlastně v pozici jejího vychovatele. Ona ho vlastně vnímala jako otce, takže to, že nekladla odpor, nebo ho přestala klást, je opravdu

naprosto běžná reakce. K tomu jí mohlo vést též to, že se bála, a proto odpor nekladla. Běžným případům se též nevymyká způsob, jakým nezletilá poškozená vše oznámila. Ona popsala konflikt v rodině, který s tím vůbec nesouvisel a na základě kterého s bratrem utekli z rodiny. Dostali se do nějaké krizové situace, kdy nevěděli, kde budou, kdo se o ně bude starat. V této situaci, kdy se to začalo řešit, to oznámila. Je to naprosto běžná situace, kdy ona musela sdělit, jaké jsou důvody, proč se v té rodině má špatně. Neměla z toho opravdu žádný zisk. Ona byla v té době v diagnostickém ústavu, rodina k tomu měla takový postoj, že se nikdo nehlásil o to, že by si jí vzal do pěstounské péče a její budoucnost byla značně nejistá. Přesto ona nic na té výpovědi nezměnila. Na svých tvrzeních setrvala i přesto, že se její situace zhoršila, protože v době, kdy s ní znalkyně mluvila, se bratr vrátil do rodiny a ona zůstala sama. Je třeba také rozumět tomu, proč první oznámení odvolala. Když to popisovala, tak je zřejmé, že vazby v rodině jsou mezi sourozenci problematické, ale poměrně úzké a ona k mladšímu bratrovi měla silnou vazbu a měla ho ráda. Hrozba umístění do ústavní péče pro ni byla reálná a bála se toho, že ona bude ten, kdo rozbije rodinu. Bylo to pro ni srozumitelné. Pokud na ni byl činěn nátlak, o kterém vypovídá, tak to brala jako reálnou hrozbu, že se to stane. Svěhlavost nezletilé poškozené a její další vlastnosti mohou mít vliv na kvalitu její výpovědi, ovlivňují zejména závěry týkající se obecné věrohodnosti, a proto znalkyně uvedla, že tato je snižena. Nicméně závěry ohledně specifické věrohodnosti jsou podloženy opakovanými výpověďmi. Po opakovaném výsledku poškozené svědkyně ■■■■■ v hlavním líčení u krajského soudu, kterému byla znalkyně přítomna, tato vypověděla (**č.l. 530**), že pokud se týká specifické a obecné věrohodnosti jmenované, její dnešní vyjádření není v rozporu s původními závěry znaleckého posudku. V něm znalkyně upozorňovala, že obecná věrohodnost této svědkyně je snížena, jednalo se především o poruchy chování, které ale připouštěla od začátku, jedná se o krádeže, do toho spadá i obraz nějakého možného natáčení erotických videí nebo posílání fotografií. Ona měla problematické chování předtím, než byla vyšetřena znalecky. To je jeden z aspektů, který snižuje obecnou věrohodnost. Z psychologického hlediska naplňuje kritéria specifické věrohodnosti a ani v její aktuální výpovědi nezaznělo nic zásadního, co by závěry změnilo. Rozpory předložené Vrchním soudem v Praze, které poškozená svědkyně ve své dnešní výpovědi vysvětlovala, že znalkyně nemůže brát v úvahu její vyjádření, která uvádí jiní svědci, protože nemá možnost zvážit zkreslení z jejich strany. Znalkyně vycházela čistě z výpovědí, které dávala poškozená svědkyně na policii a které slyšela u soudu a také v rámci znaleckého zkoumání. V tomto případě rozpory považuje za naprosto minimální a neohrožující kompaktnost výpovědí. Pro specifickou věrohodnost nehraje roli ani její dnešní vyjádření, co myslela pohlavním stykem v ložnici. Pro ni byl zlomový okamžik, kdy se pohlavnímu styku začala bránit aktivně, a to bylo v tom bílém autě. Do té doby i ona připouští, že to bylo jednání, které byla ochotna strpět a nedocházelo k aktivní obraně. Její tvrzení, že pohlavním stykem myslela soulož, nikoliv to, co se odehrávalo v ložnici, pak to z psychologického hlediska nezpůsobuje rozpory. Pokud jde o otázku, zda následek v podobě umístění do výchovného zařízení znamenal pro poškozenou skutečně takovou ztrátu, pak se k tomu znalkyně vyjádřila tak, že poškozenou svědkyni posuzovala v době, kdy byla v diagnostickém ústavu a ohradila by se proti tomu, že je to nějaká výhoda nebo že je to něco, co by mohlo přinášet nějaké dobrodružství. Režim tam je velmi přísný a ona sama v té době byla ve velké nejistotě. Její bratr se vrátil do rodiny a ona tam zůstala sama. Rozhodně nebyla suverénní a nechovala se tak, že by to bylo její přání. Toto období bylo velké nejistoty, nakonec ona v ústavním zařízení zůstala ■■■ roky, což nemůže být vnímáno jako nějaká výhra, nebo něco o co by jakýkoliv dospívající stál. V současné době to vypadá tak, že ten příběh pro ni dopadl dobře, je v prostředí, které jí vyhovuje, cítí se úspěšná, vrátila určité věci, na kterých může stavět svoje sebevědomí, věkový posun tam hraje obrovskou roli, protože ona dospívá v dospělé ženě. Její vyjádření o ztrátě v souvislosti s dětským domovem je třeba chápat v kontextu s dnešním věkem a s tím, jak to dopadlo. Pokud má správné informace, tak poškozená svědkyně utekla z dětského domova, kde je volnější režim, v ■■■ v diagnostickém ústavu to není pro děti úplně příjemná doba. Pokud se má vyjádřit, zda si poškozená svědkyně mohla vše vymyslet, nebo zda mohla být navedena, jak uvádí obžalovaný, k tomu musí dodat, že důležitým faktorem

je její intelekt, se kterým ona dosahuje širšího průměru. V oblasti verbálních schopností byla na spodní hranici podprůměru, její výpověď je velmi rozsáhlá. Ona popisuje chování, které se mělo dít v podstatě v období ■ let, způsob výpovědi odpovídá tomu, že si vybavuje některé skutečnosti, které postupně zapomíná. Není schopna upřesnit detaily a předpoklad, že by se takovou výpověď naučila, není v souladu s jejím intelektem.

12. Důkaz v podobě citovaného znaleckého posudku a výpovědi znalkyně utvrdil soud v úvaze, že svědecké výpovědi poškozené ■ ■ jsou výpovědi věrohodné a usvědčují jako přímý důkaz obžalovaného ■ ■ ze spáchání trestné činnosti. Je vyloučené, že by si poškozená svá tvrzení ohledně jeho trestné činnosti vymyslela, nebo že by k podání takových výpovědí byla navedena jinou osobou. Byť by k tomu mohla mít určitý motiv, pak, jak bylo opakovaně uvedeno, její kognitivní schopnosti by neumožňovaly, aby poškozená v takovém případě vypovídala opakovaně bez zásadních rozporů, tedy konzistentně. Pokud jeden z pokynů Vrchního soudu v Praze spočíval v tom, že by měl soud řádně osvětlit, zda následek oznámení trestné činnosti obžalovaného ze strany poškozené svědkyně v podobě umístění do výchovného zařízení znamenal pro ni skutečně takovou ztrátu, na niž stavěla své závěry znalkyně, pak je soud toho názoru, že doplňujícím výsledkem poškozené svědkyně tato řádně vysvětlila, jak se vyvíjel její postoj k ústavní výchově a že strach nad umístěním do takového zařízení převažoval nad strachem vrátit se domů. Také vysvětlila, že s postupem času, kdy viděla, že získává náhradní rodinu, již pro ni pobyt v ústavu nebyl tak zásadní ztrátou. K tomu se vyjadřovala znalkyně, která v podstatě vyjádření poškozené svědkyně potvrdila a osvětlila, že je ho třeba vnímat s odstupem času vzhledem k jejímu věku a současné osobní situaci. Pokud bylo vyloučeno znaleckým posudkem a slyšenou znalkyní, že by si poškozená svědkyně z důvodů shora uvedených mohla výpověď vymyslet či naučit, pak je třeba zaujmout také stanovisko k tomu, že sama poškozená svědkyně uvedla, že motivem jejího „útěku z domova“ bylo především jednání obžalovaného vůči ní a s tím spojené následky, a nikoliv jakási „závist“ ze způsobu života svých sester. Jednotlivé útoky obžalovaného líčí v zásadních shodných souvislostech, její věrohodnosti přispívá i to, že v první výpovědi neuvedla útok obžalovaného v ložnici v bydlíšti, z čehož logicky vyplývá, že pokud by měla výpověď naučenou, pak by toto uvedla. V doplněné výpovědi také vysvětlila, proč na výslovný dotaz vyslyšajícího uvedla, že v místě bydlíště se obžalovaný o pohlavní styk nepokusil, když za pohlavní styk považovala klasickou soulož. Z hlediska specifické věrohodnosti k tomu zaujala postoj i slyšená znalkyně s tím, že takovéto vysvětlení nemůže mít vliv na narušení takovéto věrohodnosti. Podle názoru soudu pak přijatelným způsobem poškozená svědkyně vysvětlila i další vytýkané rozpory (např. vyvrcholení obžalovaného, komu které skutečnosti sdělovala apod., především soudu také vysvětlila, proč nezůstávala s matkou doma, když obžalovaný nebyl doma a raději volila jeho přítomnost v kamionu i přes špatnou zkušenost s ním). Důvody, proč první oznámení na obžalovaného odvolala, a dále důvody, proč druhé oznámení učinila po svém útěku z rodiny, jsou zcela logické a čitelné. Poškozená svědkyně svými opakovanými výpověďmi v aktuální době nezískala žádný prospěch, jak bylo ze strany obžalovaného naznačováno, ale naopak zůstala mimo rodinu v ústavní výchově. Její poslední výpovědi v hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni jsou pak výpověďmi, které se bez zásadních rozporů shodují s předchozími výpověďmi, byť se poškozená svědkyně nachází již v jiném rodinném prostředí. Pokud tedy bylo konstatováno, že z hlediska psychologických kritérií je věrohodnost jejich výpovědí zcela splněna, pak soud s takovýmto závěrem plně souhlasí. Byla tedy naplněna kritéria specifické věrohodnosti. Je důležité také zdůraznit, že stejným způsobem, jako ve všech výpovědích, se svěřovala s trestnou činností obžalovaného dalším osobám, které byly ve věci vyslechnuty jako svědci, popisovala je shodným způsobem ve stejných souvislostech, jak bude uvedeno dále. Je tím myšleno, že trestnou činnost popisovala v zásadních rysech stejně, v nich se nijak neodlišuje v průběhu celého trestního řízení a nelze po poškozené svědkyni spolehlivě chtít, aby s odstupem času popisovala vše zcela shodně a všem stejné skutečnosti. To by naopak svědčilo pro to, že poškozená svědkyně má svoji výpověď dopodrobna vymyšlenou, naučenou a připravenou kdykoliv ji interpretovat. Takováto úvaha je však v příkrém rozporu s jejím intelektem, jak

uzavřela uvedená znalkyně.

13. Ještě předtím je se však třeba zmínit o jediném důkazu svědčícím ve prospěch obžalovaného, kterým byla výpověď jeho partnerky a matky společného nezletilého syna, a však též matky nezletilé poškozené ■■■■■■■■■■ svědecké výpovědi ■■■■■■■■■■ V procesně použitelné výpovědi z hlavního líčení u Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 26. 4. 2021 (**č.l. 308**) svědkyně kromě jiného vypověděla, že obžalovaný je její partner a žijí spolu ■■■■■■■■■■ let. Pomáhal jí vychovávat dceru ■■■■ od jejích ■■■■ let, byl vlastně jako jejím otcem. Bral ji jako vlastní dceru do té doby, než začala utíkat z domova, chodit za školu, krást doma peníze. Když byli oba v práci, tak jí řekla, že bude doma a čekat než přijdou ze zaměstnání, aby to nějak fungovalo. Měla klasické povinnosti jako umýt nádobí a podobně, ona se mezitím ráno sbalila a odešla pryč a vrátila se těsně předtím, než přišli z práce. Nikdy se pořádně nedozvěděla, kde se courala. Co se týče této události, tak to začalo tím, že s partnerem chtěla jezdit do práce, že budou sami v kamionu. Neví, zdali to bylo z toho důvodu, že nechtěla být doma, aby nemusela něco dělat, nebo nechtěla hlídat malého bratra. Když jí něco zakázala, protože něco provedla, sebrala jí třeba telefon nebo jí zakázala chodit ven, tak šla a sedla si partnerovi na klín „strejdíčku, prosím, mamka zase támhleto“. Svědkyně se s partnerem potom kvůli ní strašně hádali, protože to bylo neúnosné, až do toho dne, když přišla sama za partnerem a řekla mu, že ve ■■■■■■■■■■ letech není panna. Řekla to jako prvnímu jemu, nikoliv svědkyni. Partner jí nic neřekl, protože mu dcera slibovala, že to svědkyni řekne sama. Samozřejmě nic neřekla, až když po ■■■■■■■■■■ narozeninách přitáhla domů nějakého kluka z ■■■■■■■■■■ Ten byl evidentně pod nějakou návykovou látkou a od syna se poté dozvěděla, že měl v tašce marihuanu a takové věci. Tak kluka vyhodila a holku seřezala. V tu dobu jí řekla, že už není panna, tak s ní rychle jezdila po gynekologii, aby náhodou nebyla těhotná. Tam s ní byla již v květnu 2018 před jejími ■■■■■■■■■■ narozeninami, protože měla podezření, že panna není. Pan doktor ji vyšetřil a řekl, že je vše v pořádku. Po těch ■■■■■■■■■■ narozeninách jí doktor řekl, že už panna není a těhotná také ne. Pak byly zase ty naschvály, kdy utíkala z domova. Když večer usnuli, sbalila se a vrátila se ráno, než vstali do práce. Ten, kterého si přitáhla z té ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■ jmenoval se asi ■■■■ tak dokonce u nich spal a oni o tom nevěděli. Když spali, tak ho pustila v noci domů. Bylo to neúnosné, až jednoho dne partner řekl „■■■■ pojd' si sednout do kuchyně, já ti chci něco říci před tvojí mámou“. Tam jí řekl „tímto dnem už s tebou končím, už se o tebe nechci starat, jestli budeš mít nějaké problémy, jdi jen za mámou, my dva jsme spolu skončili. Já už tě nezvládám, mámu máš tady, tak ať se o tebe stará už jenom máma“. Pár dnů nato s bratrem utekli. Výchovné problémy s dcerou začaly od ledna roku 2018, chytla se špatných lidí, které se snažila napodobit. Než nastala tato změna, tak pokud jde o její chování, byla šikovná, pomáhala v kuchyni, snažila se pomáhat starat o bratra, když byla svědkyně v práci, tak ho ráno vedla do školky, odpoledne ze školky, aby to navazovalo. Když měla prázdniny, tak uvařila, aby svědkyně nemusela vařit po práci. Měly vztah jako kamarádky, než jako máma s dcerou. Pak se to nějak zlomilo. Určitě svědkyni někdy zalhala, ona měla problém, že od ■■■■ let brala peníze. To řešili pořád, dokonce museli i na ■■■■■■■■■■ školu, protože okradla učitelku. Řešili to doma, s žádnými psychology. Dcera říkala, že dostává málo peněz. Poprvé to udělala v ■■■■■■■■■■ letech, pak to na dva až tři roky ustalo. Pak to zkusila parkrát znovu a zase to ustalo. Potom od roku 2018 brala partnerovi peníze a kupovala si kamarádky ve škole. Pokud jde o sexuální život, bavily se v normě, ve slušnosti, nerozebíraly detaily. Šlo hlavně o menstruaci, co to znamená, dále, že když bude mít pohlavní styk, že může otěhotnět. Doma si všimla takových projevů, že ■■■■ chodila doma v kalhotkách a v podprsence. Několikrát jí napomínala, aby to nedělala, ať si uvědomí, že je tam děda, bratr a strejda a že je nevhodné, aby chodila po baráku polonahá. Když se partner koupal se synem ve vaně, tak se několikrát stalo, že šla, že musí vyndat malého z vany. Neměla žádný stud. Dokonce když přijel partner se svým kolegou z práce, s mladým mužem, tak ona se šla domů rychle převléknout a vzala si strašně upnuté krátké krat'asy a seděla před ním na lavici tím stylem, že měla nohy úplně od sebe. Partner jí musel okřiknout, ať se jde okamžitě převléknout a zůstane doma, že si to s ní potom oba vyřídí. Dcera projevovala zvýšený zájem jezdit s partnerem s kamionem, byly to desítky případů. Cesty trvaly od rána do odpoledne,

někdy až k večeru. Dvakrát se stalo, že museli přespát. Přespávali v autě, partner spal nahoře na posteli a dcera dole, aby z toho vrchu nespadla. Jezdili spolu i jinak, než kamionem, když jel partner třeba k mamce nebo k někomu na návštěvu, tak už mu seděla v autě, že jede s ním. Všimla si z její strany nevhodných doteků mezi nimi, z partnerovy strany nikoliv. Když jí bylo [REDAKCE] let, tak se svědkyně svěčila, že mezi ní a partnerem měly probíhat nevhodné sexuální kontakty. Svědkyně chtěla okamžitě volat policii. Přijela rodina, protože jí obvolala, co se doma má dít a na to konto dcera řekla, že si vše vymyslela, protože se chtěla nastěhovat k sestře obžalovaného. Ona se totiž zamilovala do jejího syna [REDAKCE] [REDAKCE] tak dělala všechno pro to, aby bydlela někde jinde, než doma. To jí někdo poradil. Tvrdila, že jí partner osahával a jezdil přirozením po přirození. Na to konto chtěla svědkyně okamžitě volat policii, partner s tím také souhlasil a ona přišla s tím, že si to vymyslela. Bylo to ten samý den. Někdy jindy se jí také svěčila, když jí svědkyně šla seřezat za ty pohlavní styky, tak ten den jí řekla „mami, ale strejda mi to beztak dělá“. Bylo to v červenci 2018. S bratrem utekla [REDAKCE] nebo [REDAKCE] [REDAKCE] byl to první den ve škole. Syn s ní šel kvůli tomu, aby neudělala ještě větší malér, byl od ní naočkovaný. Ona uměla perfektně manipulovat s lidmi, možná to umí doteď. Utekli k paní [REDAKCE] což je nevlastní sestra partnerovy dcery. Tam to spunktovali. Ona i ta jeho dcera nechávali [REDAKCE] když ještě byla doma, u sebe přespát s partnery. Dcera se spunktovala s paní [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] to je dcera partnera a nevlastní sestra paní [REDAKCE] Dcera měla zákaz za nimi chodit, ale přesto za nimi chodila. Pořád probírali, aby mohla bydlet u paní [REDAKCE] Ta k tomu měla finanční motivaci. Zažádala si ihned o pěstounskou péči a moc dobře věděla, kolik se na ní dává. Ještě se chlubila po [REDAKCE] [REDAKCE] že bude brát na [REDAKCE] děti 16 000 Kč. Tam byla jen finanční motivace, protože sami mají exekuce a dluhy, takže by jim to pomohlo. Potom v bytě zasáhl pan [REDAKCE] starší, to je majitel bytu a tatínek pana [REDAKCE] a řekl, že si nepřeje, aby v tom bytě bydlely děti svědkyně. V současné době dcera občas napiše, jak se má malý [REDAKCE] V osobním kontaktu nejsou. Svědkyně momentálně nechce, dokud nebude soud uzavřený, protože zná vlastní dceru a ví, že by vše hned použila proti svědkyni a obžalovanému. Poté, co věc začala řešit policie, se s dcerou nebavila, protože policie to v tu dobu zakázala. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 7. 2. 2022 (č.l. 379) svědkyně vypovídala v podstatě shodně a dodávala některé další skutečnosti. Krom jiného uvedla, že s obžalovaným žije skoro [REDAKCE] let a syn [REDAKCE] se narodil v [REDAKCE]. Od té doby žili ve společné domácnosti. V té době s nimi bydlely její čtyři děti z předešlého manželství a její otec. Byly tam dcery [REDAKCE] a [REDAKCE] a syn [REDAKCE] Dcery [REDAKCE] a [REDAKCE] odešly v lednu 2016, krátce tam tedy bydlely. Důvodem jejich odchodu bylo to, že svědkyně byla na mateřské a finančně to nedávala. Vztah obžalovaného k dcerám byl dobrý, byl přísný, co se týče toho, že měly nepořádek nebo nechtěly pomáhat v domácnosti. Dále zopakovala, že s dcerou [REDAKCE] začaly být problémy od [REDAKCE] let, kdy začala chodit za školu a brala peníze obžalovanému. Vzala třeba i dva tisíce. Vše sváděla na staršího bratra [REDAKCE] a ten za to byl potrestaný. Potom zjistili, že v tom je nevinně. Obžalovaného mohla provokovat tím, že chodila ve spodním prádle. Když jí bylo [REDAKCE] let, tak svědkyni dva nebo tři dny nato řekla, že není panna. Bylo to tak, že svědkyně přijela domů z práce a proti ní se vyřítíl z kuchyně nějaký odbarvený klučina. Podle očí by svědkyně řekla, že byl pod vlivem nějakých drog. Dcera jí řekla, že to je její přítel [REDAKCE] a budou spolu bydlet. Přijel za ní z [REDAKCE]. Ten den řekla, že není panna. Svědkyně jí okamžitě vzala na gynekologii, jestli není těhotná, protože přiznala, že měla sex bez ochrany. Poprvé s ní byla na gynekologii v květnu 2018, protože si kvůli menstruaci stěžovala na bolesti břicha a svědkyně pojala podezření, že není panna. Protože se zajímala o chlapce, tak si to chtěla ověřit. Podruhé tam byla po návštěvě toho „týpka“ v druhé polovině července 2019 a tam zjistila, že už není panna. Dále zopakovala, že se partnerovi svěčila se svými pohlavními styky dříve, než svědkyni. To jí bylo necelých [REDAKCE] let a vlastně během týdne se svěčila svědkyni, poté, co přešel ten kluk. To s ní šla ke gynekologovi, a nebyla panna. Ten pohlavní styk měla s [REDAKCE] a [REDAKCE] Dále potvrdila, že obžalovaný rezignoval na výchovu dcery a také potvrdila jejich společné cesty kamionem, stejně tak skutečnost, že obžalovaný měl služební auto Kia Ceed a dcera s ním jezdila například na nákupy. V bydlšti se normálně pohyboval její otec, který má pokoj

v přízemí. Byl doma každý den, protože je v [REDAKCE] Sexuální život svědkyně s obžalovaným byl pravidelný, bezproblémový. K prvnímu obvinění ze strany dcery došlo tak, že když jí bylo asi [REDAKCE] let, tak přišla a říkala, že strejda se o něco pokoušel. Svědkyně jí řekla „dobře, tak pojď, jedeme domů a začneme to řešit“. Dcera řekla, že má strejdu ráda a nechce, aby se hádali. To bylo svědkyni nějak divné a schválně se zaměřila, jestli neuvidí u obžalovaného nějaké náznaky. Ničeho si ale nevšimla. Hlavně bylo svědkyni divné, že s ním stále jezdila do práce a chtěla s ním být sama. Vyřešilo se to tak, že dcera odjela na víkend k sestře obžalovaného, k paní [REDAKCE]. V té době se zamilovala do jejího syna [REDAKCE] a tam všechno řekla. Potom to začala rodina řešit, včetně [REDAKCE] [REDAKCE]. Dcera řekla, že chce bydlet u tety [REDAKCE] pak řekla, že chce bydlet u mladé [REDAKCE]. Paní [REDAKCE] jí vysvětlovala, že to takto nejde, že musí proběhnout soud, že ona na to nemá nárok. Dcera potom z ničeho nic vyšla ven a řekla „strejdo promiň, já se ti omlouvám, já jsem si to vymyslela“. Obžalovaný v tu dobu seděl venku a říkal „víš co, já už na to nemám, já jdu sám na policii a udám se, ať se to vyšetří“. V souvislosti s tím jí dcera řekla, že jí měl obžalovaný osahávat a jezdit přirozením po jejím přirození. Podruhé to bylo potom, když už měla pohlavní styk. To řekla úplně to samé. Svědkyni to připadalo, že to měla naučené jako básničku. V té době se stýkala se slečnou [REDAKCE] [REDAKCE] která dvakrát obvinila z toho samého svého otce a vždycky to stahla. Nikdy si nevšimla, že by se obžalovaný choval nevhodně k dcerám [REDAKCE] a [REDAKCE] choval se k nim jako otec. Skutečnost, že ony uvádějí nevhodné chování vůči nim, si vysvětluje tím, že si dokáže představit, že dcery drží pohromadě. Pokud jde o zmiňovaný útěk dcery se synem [REDAKCE] tak si myslí, že si je paní [REDAKCE] chtěla vzít kvůli penězům, musel tam být asi nějaký nátlak. Syn jí říkal, že paní [REDAKCE] pořád seděla s dcerou a šuškaly si a on musel být někde zalezlý. Dcera si představovala, že když nebude bydlet u svědkyně, tak bude mít volnost. Když jí sháněli během útěku telefonem a dovolali se jí, tak do telefonu řekla „strejdo, já s tebou nějaké problémy nemám, já mám problémy s mámou. Nechci s ní být, už to nedávám“. Řekla, že chce jít radši do ústavu. Obžalovaný jí říkal „tak se vrať domů, dá se to vyřešit. Nikdo vám nic dělat nebude a mámě řeknu, aby ti nic neudělala“. Pak partnera obvinila. Takže ho obvinila, když jí bylo [REDAKCE] a potom to odvolala, když s ní promluvila [REDAKCE] [REDAKCE]. Pak ho obvinila podruhé, když jí svědkyně přišla na ty pohlavní styky. Svědkyně vzala pásek a seřezala jí a přitom jí dcera řekla „mami, ten strejda mi to dělá“. Svědkyně už to neřešila, protože si řekla, že kolem sebe kope. Nechápe, jak se dcera ocitla v pěstounské péči [REDAKCE] [REDAKCE]. Zprávy o dceři má spíše z doslechu. Pokud jde o soužití svědkyně s obžalovaným, tak hádky tam byly a jsou, ale přiměřené. Z počátku dceru vůbec nemlátila, ale potom, když už to nešlo ani po dobrém, ani po zlém, tak byla bezradná. Všehovšudy dostala třikrát, čtyřikrát. Dcery si stěžovaly, že obžalovaný je přísný, obžalovaný je někdy ze srandy plácl po zadku, na to si stěžovaly, že se jim to nelíbí. Svědkyně za ním šla a řekla mu to a tím to skončilo. [REDAKCE] [REDAKCE] dcera partnera, k nim chodila, když potřebovala peníze, pokud jde o [REDAKCE] [REDAKCE] tak ta se u nich vždy najedla, vypila víno a vykouřila cigarety. Pokud se zmiňuje o tom, že dcera dostala páskem kvůli paštyce, tak to bylo proto, že jí dcera vyhodila, ale svědkyně jí nezbila, ale vynadala. Paní [REDAKCE] o její rodině mluví takto z toho důvodu, že jednou partnerovi došla trpělivost a řekl jí, že k nim chodí kvůli penězům a vyhodil ji. Nemůže tvrdit, že jejich soužití bylo divoké, že obžalovaný svědkyni mlátil a ta z něho měla strach. Nikdy to nemohla vidět. Když jí dcera poprvé oznámila, že jí obžalovaný zneužívá, tak byla velice překvapená. Věřila jí, jako by věřila každá matka svojí dceři. Chtěla to řešit, ale dcera si před ní stoupla a brečela a nechtěla to řešit. Svědkyni to připadalo divné, říkala si, že buď si vymýšlí, nebo má strach. Svědkyně v žádném ústavu dceru nenavštěvovala. Měla schůzku s jednou z vychovatelek z [REDAKCE] a ta řekla, že jí prošlo rukama mnoho dětí, ale takto se týrané a zneužívané dítě nechová. Dále se vyjadřovala ke krádežím peněz ze strany dcery, které ona vždy zapírala a pak je pod pohružkou přiznala. Pokud uváděla, že po prvním oznámení ve [REDAKCE] letech zvýšila ostražitost, tak koukala, jak dcera chodí před obžalovaným oblékaná, jak se chová on, jakým stylem se na ní kouká, zda ji plácne do zadku, jestli nevyhledává její společnost. Přišlo jí to stejné, jako na začátku. V hlavním líčení dne 16. 3. 2022 (č.1. 422) doplnila informace ohledně prvního obvinění ze strany dcery. Poprvé to

oznámila, když byla na návštěvě u paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Paní [REDAKCE] tenkrát volala, proč to svědkyně neřešila, že dcera vypráví, že tohle jí má dělat obžalovaný. Svědkyně byla na procházce, přišla domů, zrovna tam byla slečna [REDAKCE]. Tam řekla obžalovanému, že se seberou a jedou k paní [REDAKCE] a bude se to řešit tam. Paní [REDAKCE] se jí ptala, co se děje, a svědkyně jí řekla, že jí má obžalovaný prznit. To bylo v létě 2016, kdy dceři bylo [REDAKCE] let. Řešili to v bydlíšti slečny [REDAKCE] kam odjeli. Paní [REDAKCE] nechali doma, děti jely s nimi. V té době nebyla dcera u paní [REDAKCE] na návštěvě, vrátila se v neděli z návštěvy u paní [REDAKCE]. Na to paní [REDAKCE] volala a oni jeli zpátky. Jela s nimi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Paní [REDAKCE] si vzala dceru do kuchyně, oni seděli venku na zahradě. Obžalovaný říkal, že se půjde sám udat, že pojede sám na policii, ať se to vyřeší. Paní [REDAKCE] zatáhla dceru do kuchyně a za chvíli přišla, že si to vymyslela.

14. Z obsahu této svědecké výpovědi a při jejím srovnání se svědeckou výpovědí nezletilé poškozené [REDAKCE] a dalšími dále uvedenými důkazy je soud nucen konstatovat, že tuto svědeckou výpověď považuje za účelovou a nevěrohodnou. I tato svědkyně se podílela na neuspořádaném rodinném a výchovném prostředí svých dětí, především nezletilé poškozené [REDAKCE] svým dětem nebyla žádnou oporou a stála vždy na straně obžalovaného. Bylo prokázáno, že měla strach z jeho agresivního chování, o kterém vypovídala nejen nezletilá poškozená svědkyně [REDAKCE] ale i dále uvedení svědkové. Nelze přehlédnout, že tato svědkyně měla dluhy, vyživovací povinnost ke čtyřem dětem a její finanční situace byla značně neuspokojivá. Je tedy zřejmé, že z obžalovaného, respektive ze společného soužití s ním, měla i vzhledem k jeho povolání finanční prospěch, který zcela evidentně upřednostňovala před zájmy svých dětí. Soud proto uzavírá, že bezpečnost svých dcer, především pak nezletilé poškozené [REDAKCE] obětovala pro soužití s obžalovaným, ze kterého měla uvedený majetkový či finanční prospěch a jeho chování vůči nim tolerovala, bagatelizovala ho a omlouvala. Jako matka jednoznačně selhávala a z jejích uvedených svědeckých výpovědí je zřejmé, že přistoupila na verzi obžalovaného o jakési mstě nezletilé poškozené, která je vedena „touhou“ po vymanění se z dosavadního výchovného prostředí a je uskutečňována v sounáležitosti s dalšími příbuznými obžalovaného. Další ve věci provedené důkazy však takovéto skutečnosti vyvracejí.
15. V hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech dne 26. 4. 2021 (**č.l. 308**) vypovídal jako **svědek** již mnohokrát zmiňovaný bratr nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. V této procesně použitelné výpovědi uvedl, že je s obžalovaným ve velmi dobrém vztahu, na [REDAKCE] se zlobí, protože když bydlela s nimi, tak na svědka donášela a žalovala nepravdivé věci. Když něco udělala, tak to svedla na něho. Vztah mezi nezletilou poškozenou a obžalovaným byl velmi dobrý. Když něco potřebovala, tak vždy došla za ním, jezdila s ním v kamionu. Vždy měla, co chtěla, bylo to bez problémů. Nikdy se svědkovi nesvěřila s podrobnostmi ze svého intimního života. Neví, jak by sestru charakterizoval. Podle něho je schopná lhát, manipulovat a využívat některé příležitosti pro to, aby zlepšila svoje postavení. Když k nim přijel na návštěvu nějaký muž, tak se vždy předváděla, snažila se mu být na očích. Změnila se asi o velkých prázdninách v roce 2018 nebo 2019. Začala chodit k dceři obžalovaného a začala být jiná, roztažená. Svědek s ní na návštěvy nechodil, mnoho volného času s ní netrávil. Neví, že by užívala omamné a psychotropní látky. Se staršími dvojčaty si píše, domácnost opustily asi před pěti lety. Myslí si, že kvůli škole, aby nemusely dojíždět takovou dálku. Bydlely v [REDAKCE] na internátu. Obžalovaný s nimi neměl dobrý vztah, vždy když něco potřebovaly, tak šly za ním. Se sestrou utekl z domova proto, že chtěl na ní dohlédnout, aby nedělala další hlouposti, bylo to začátkem školního roku 2019 nebo 2018, k večeru. Sestra mu říkala, že už nechce být doma, že to tam nedává, má strach z mamky a obžalovaného. Nevěděl, z čeho měla strach, to se dozvěděl až na výsledku v [REDAKCE] na policii. Utekli k dceři obžalovaného a její sestra je odvezla k ní do bytu do [REDAKCE]. Tam se bavili se sestrou, vždycky jí někam odtáhli a svědek u toho nemohl být. Když to chtěl slyšet, tak ho vyhodili. Svědek se asi za týden vrátil domů. Sestra se mu s žádným nevhodným chováním

obžalovaného nesvěřila. Ví, že si povídaly s dvojčaty v pokoji, neví co, ale jeho vyhazovaly. Pak až na policii mu sestra říkala, že si o tom v pokoji povídaly. Pokud jde o tu její manipulaci, tak to bylo třeba s krádeží peněz obžalovanému, kdy všechno svedla na svědka. V rámci hlavního líčení u Krajského soudu v Plzni dne 7. 2. 2022 (**č.l. 379**) svědek zopakoval skutečnosti ohledně útěku z domova a doplnil, že jeho vztah k matce a obžalovanému se momentálně od doby, co tam není nezletilá poškozená, zlepšil, protože vlastně zjistili, že ona byla problémová a sváděla věci na něho. Jednou se mu svěřila s tím, že jí obžalovaný sexuálně obtěžoval. Bylo to tak, že zjistil, že brečí, tak se zeptal, co se děje, a ona se s tím svěřila. Když se jí ptal na detaily, tak řekla, že mu na to neodpovídá. Bylo jí možná [REDAKCE] let. S obžalovaným často jezdila v kamionu. Když plakala, tak mu jen řekla, že se „středně o něco pokusil“, ale víc k tomu neřekla. Také mu řekla, aby to nikde neříkal. V té době jí trochu věřil, ale postupem času zjistil, že si vymýšlí. Často lhala a někdy obžalovanému kradla peníze. Dále uvedl, že za ní přijel [REDAKCE] z [REDAKCE], který měl u nich doma přespat. Rodiče o tom nevěděli, a když se to dozvěděli, tak jí řekli, že se má vrátit do [REDAKCE] a u nich nesmí přespat. Ona ho poslala k [REDAKCE] s tím, že tam má počkat do půlnoci, až rodiče usnou, a že si ho vezme zase zpátky domů. Svědek to nevěděl, řekla mu to až ráno, když ho tam viděl. Po měsíci za ní přijel znovu. To už byl u té [REDAKCE] Svědkovi nepřišel v podnapilém stavu nebo pod vlivem drog. Svědek byl u toho, když ho matka vyhazovala z bydlíště, šel vlastně na zastávku a pak šel k [REDAKCE] a tam přečkal do té půlnoci. Sestra mu pak napsala, že může přijít. On se vrátil a spal se sestrou na jedné posteli. Pak odešel. To byla jedna noc. Druhý den odjel zpátky domů. Podruhé byl u [REDAKCE] a sestra za ním v noci utekla. Když mu sestra řekla o obtěžování ze strany obžalovaného, tak to nezměnilo vztah svědka k obžalovanému, protože se vlastně nic nedozvěděl. Ani ostatní sestry si neztěžovaly na nevhodné chování obžalovaného, nikdy nebyl svědkem tohoto. Když bydlel se sestrou v domě, tak svědek spal v obývací, a sestra měla vlastní pokoj, ve kterém je teď on. Sestra se mu pochlubila s tím, že přišla o poctivost, ví, že to byl [REDAKCE] Byl svědkem toho, kdy jednou v noci odešla z domova a matka o tom nevěděla. Jestli to bylo vícekrát, nevěděl, protože spal. Sestra měla s matkou celkem dobrý vztah, pokud ji matka trestala, tak právem. Chtěla pomoci v domácnosti, nikoliv více, než obvykle. Dědeček měl a má svůj vlastní pokoj. Svědek nepozoroval špatný vztah mezi obžalovaným a dědečkem. Když byla sestra ve výchovných ústavech, tak jí neviděl, ani s ní nemluvil, ani si nepsali.

16. Z tohoto důkazu je zcela zřetelné, že svědek neuvedl žádné zásadní skutečnosti rozhodné pro toto trestní řízení. Vypovídal velmi neurčitě, obecně, což podle názoru soudu lze přisoudit tomu, že i nadále se nachází v domácnosti obžalovaného a své matky, a pokud by skutečně měl nějaké další informace o nezletilé poškozené, pak by je jen těžko prezentoval tak, aby byly v neprospěch obžalovaného.
17. Soud měl dále k dispozici výpovědi obou starších sester nezletilé poškozené, a to svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] **Svědkyně [REDAKCE]** vypověděla v hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech dne 24. 6. 2021 (**č.l. 308**), že existuje okolnost, kvůli které by se měla na obžalovaného zlobit. Byl kolikrát hodně agresivní a obtěžoval je. Nezletilá poškozená se jí svěřovala s nevhodným chováním obžalovaného, ale svědkyně byla v tu dobu v [REDAKCE] tak nebyly v nějakém větším kontaktu. Šlo o problémy intimního rázu, moc si to nepamatuje, ale ví, že šlo o zneužití. Co si pamatuje, tak říkala, že mělo dojít k souloží, ale nepamatovala si, jak to přesně probíhalo. Myslí si, že to mělo být jednou, asi v osobním autě. Myslí si, že se svěřovala jenom jí. Sestra [REDAKCE] věděla od svědkyně, s čím se jí nezletilá poškozená svěřila. K tomu nevhodnému chování mělo dojít v roce 2019. Svědkyně o tom ještě mluvila s tetou [REDAKCE] která bydlí v [REDAKCE] Nezletilá poškozená se svěřovala celkově s obtěžováním, bylo to třeba osahávání. Další podrobnosti si nepamatovala. Ke svědkyni a sestře byla vždy upřímná, nikdy nelhala. Co ví, tak neměla nikdy tendenci si vymýšlet. Ví, že měla nějaké problémy, že si psala s nějakými kluky a posílala fotky. Občas vzala doma peníze. Jestli měla problém se školní docházkou, nevěděla. Svědkyně žila s nezletilou poškozenou ve společné domácnosti do svých skoro [REDAKCE] let. Odstěhovala se se sestrou

██████████ protože se doma bály o zdraví. V tu dobu byly doma hodně velké konflikty. Ona byla předmětem slovního napadání, ale nikdy jí obžalovaný neuhodil. Zacházelo to do takových situací, že přišel z hospody a začal být večer agresivní. Když se jí nezletilá poškozená svěřovala, tak to svědkyně vnímala tak, že to je pravda, protože se jim také děly takové věci, byly také obžalovaným osahávány a obtěžovány. Nezletilá poškozená to nikde nehlásila, protože se bála. Mamince to mnohokrát říkaly, ale vždy to odůvodnila tím stylem, že si dělá srandu, že to nemyslí vážně. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 7. 2. 2022 (č.l. 379) svědkyně vypovídala v podstatě shodně a doplnila, že se ze společné domácnosti se sestrou odstěhovaly, když jim bylo skoro ██████████ let. V té době byl už malý ██████████ na světě a obžalovaného zažila ve společné domácnosti. Ze začátku bylo všechno v pořádku, ale pak začal být na svědkyni a sestru ██████████ agresivní a obtěžoval je. Svědkyni někdy šáhl na prsa, na zadek, a byly to i takové sexistické narážky, které se týkaly prsou. Svědkyni to bylo nepříjemné, ale nijak na to nereagovala. Došlo na takovou chvíli, kdy svědkyně měla přítele, nevidali se a na to jí obžalovaný řekl, co je schopna udělat, aby s ním mohla být. K nezletilé poškozené to bylo podobné, ale ono to začalo, když už tam nebyly. Pokud jde o vztah obžalovaného a matky, tak si myslí, že se ho bála. Do ██████████ šly k tetě ██████████ sestře matky. Když byla svědkyně v ██████████ v roce 2019, tak si s nezletilou poškozenou psaly nebo volaly, a právě ona povídala, že se něco stalo v tom autě, to obtěžování, ale už si to nepamatuje. Osobně to nikdy neříkala, jen přes telefon, mluvila o osobním autě. Sestře ██████████ to zřejmě řekla svědkyně. Pokud jde o útěk nezletilé poškozené z domova, tak to bylo proto, že se bála, a svědkyně se nedivila. Když svědkyni obžalovaný osahával a měl narážky, tak to řekla matce, ta však byla akorát našťvaná a říkala, že si dělá srandu. Obžalovaný byl agresivní nejen vůči svědkyni a sestře, ale i vůči matce, která se ho bála. Mnohokrát se bavily s matkou, proč s ním je, když je tak agresivní. Byl na prvním místě. S bratrem ██████████ má dobrý vztah. Myslí si, že dobrý vztah s ním měla i nezletilá poškozená. Když byl u nich na návštěvě soused a obžalovaný měl narážky na její prsa a ony se ohradily, ať to nedělá, tak chytil sestru (██████████) pod krkem. Se sestrou se odstěhovaly k tetě, když jim bylo skoro ██████████ let, což je v ██████████ Stěhovaly se asi na jaře 2017. Do té doby pozorovala problémy u nezletilé poškozené, a to takové, že kradla a lhala, ale jim nikdy nelhala. O tomhle určitě nelhala, protože podobné věci se děly i jim. Důvod, proč se odstěhovaly do ██████████ nebyl takový, jak všichni uvádí, že to bylo kvůli penězům. Na konci to bylo takové, že obžalovaný přišel z hospody, on byl vzteklý, že nezletilá poškozená leží u malého a rozmlátil obrazovku u počítače a dveře. Bály se, že se jim něco stane, a proto se odstěhovaly. Odstěhovaly se v zimě. V té době svědkyně slavila výročí se svým přítelem a máma jí dovolila, aby s ním byla. Obžalovaný se to dozvěděl. Máma to svedla na to, že o tom nevěděla a obžalovaný jí začal do telefonu vyhrožovat, že má jít okamžitě domů. Nadával jí do telefonu a svědkyně se hrozně bála. Řekly si, že se fakt bojí a že se odstěhují. O peníze vůbec nešlo. Několikrát mámě nabízely, aby byla s nimi, že to spolu zvládnou. Bohužel. **Svědkyně** ██████████ ██████████ vypověděla v hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech dne 30. 6. 2021 (č.l. 323), že se vše dozvěděla, když bydlela v ██████████ Bylo jí to řečeno od sestry ██████████ Ona o tom s nezletilou poškozenou nemluvila, až potom, když už to věděla. Nedokáže reprodukovat, co jí říkala. Měly to být stejné problémy, které zažily ony, tedy sexuální narážky. Mělo tam dojít ještě ke zneužití. To jim říkala. Spíše se bavily o tom, co bude dál, že utekla a jak se o ni postarají. Když to líčila, působila věrohodně. Svědkyně to poznala proto, že i jim se stávalo něco podobného, takže věří, jaký obžalovaný je, a hlavně je to dosta závažná situace, neměla by důvod utíkat. Ví, že nezletilá poškozená kradla a něco se stávalo s klukama. Bohužel se to dalo čekat, vzhledem k tomu, jak vyrůstala. Se sestrou ██████████ než se odstěhovaly, se hodně staraly o sourozence, máma nedělala vůbec nic, jen nadávala. Obžalovaný měl sexuální narážky, urážel je, chodil opilý z hospody a napadal je. Sahal jim na zadek a na prsa, a když se sprchovaly nebo koupaly, tak jim koukal do koupelny. Odstěhovaly se v ██████████ Kromě dotyků na hýždích a nadrech to dál nezašlo, protože byly většinou se sestrou spolu a snažily se nerozdělovat. Svědkyně třeba ležela v posteli vedle malého ██████████ a obžalovaný přišel a začal na ni sahat. Jednou seděl se sousedem v kuchyni a začal mít sexuální narážky. Svědkyně řekla, že jí to vadí a on ji chytil pod krkem. Byla

tomu přítomna matka a ještě řekla, aby se svědkyně omluvila. Sestra měla s obžalovaným problém proto, že měla přítele, a když se obžalovaný dozvěděl, že za ním jela, to už jezdily za tetou do [REDACTED] tak volal i jí a začal vyhrožovat a nadávat, že pouští nezletilou holku pryč. Také slyšela, že bratr [REDACTED] užíval omamné a psychotropní látky, ale nemá o tom důkaz. Nesvěřil se jí. O útěku nezletilé poškozené s bratrem slyšela od sestry [REDACTED] od ní nikoliv. Vždycky, když řekly matce, že se něco takové děje, tak říkala, že si dělá srandu, že to tak nemyslí. Většinou se mu musely omlouvat. Svědkyně chodila k psychologkám a svěřovala se na [REDACTED] škole, to bylo asi jediné, kde se mohla svěřit. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 7. 2. 2022 (**č.l. 379**) svědkyně taktéž vypovídala shodně a doplnila, že do [REDACTED] se z [REDACTED] odstěhovala v době, kdy jí mohlo být [REDACTED]. Bylo to kvůli chování obžalovaného a kvůli matce, protože chtěla mít klid. Obžalovaný měl sexuální náarážky, byl na ně zlý a chodil z hospody opilý. Zopakovala, že jim sahal na zadek a prsa a mluvil o sexu. Matka říkala, že je to sranda, že to nic není. Několikrát na ně koukal skrz okno do koupelny, když se sprchovaly. To, co měl obžalovaný dělat nezletilé poškozené, se dozvěděla od sestry [REDACTED] které se spíše svěřovala. Mělo to být něco horšího, než se dělo jim. Sestra [REDACTED] jí říkala něco o pohlavním styku. Ví o tom, že nezletilá poškozená kradla obžalovanému peníze. Upřímně se tomu ani nediví, protože ony, když jezdily na internát, tak dostávaly málo peněz a pořádně neměly za co jíst. Vydělávaly si brigádami. Když byla svědkyně malá, tak i jí máma naváděla, aby kradla babičce. O tom, co se jí mělo dít s obžalovaným, se od nezletilé poškozené dozvěděla až v době, kdy tato byla v [REDACTED] nebo potom v [REDACTED] a uvedla, že někde v autě nebo v kamionu mělo dojít k pohlavnímu styku, nebo jen k náznaku. Když je teď v [REDACTED] u paní [REDACTED] tak se svědkyně s ní o tom moc nebaví, protože je to oběma nepříjemné. Pokud jde o soužití matky a obžalovaného, tak tam docházelo ke konfliktům, když byla matka těhotná, tak to bylo hodně špatné. Předtím i potom docházelo k násilí. Ke svědkyni byla matka hodně zlá. Svědkyně se odstěhovaly, když byly ve [REDACTED] mohlo jim být [REDACTED]. Někdy v listopadu tam začaly střídavě jezdit. Maturovala v roce [REDACTED]. Pouze matně ví svědkyně o tom, že by nezletilá poškozená utíkala z domova s nějakým chlapcem, se kterým měla přijít o poctivost. Stalo se jí, že když ležela v posteli s malým bratrem [REDACTED] tak obžalovaný přišel a začal jí osahávat na prsou a na zadku a jazykem v obličeji. Nezletilá poškozená jí vše popisovala podobně, jako jí to říkala sestra [REDACTED]. Bylo to vcelku stejné.

18. Z výpovědi obou jmenovaných svědkyň bylo spolehlivě prokázáno, že i k nim se obžalovaný během pobytu ve společné domácnosti choval zcela nevhodně, neboť je osahával na intimních partiích těla. Pokud se proti tomu svědkyně ohradily, tak obžalovaný našel zastání u jejich matky. Nelze tedy nevidět, že chování jak obžalovaného, tak svědkyně [REDACTED] [REDACTED] starší, spadá do stejného vzorce, jako chování vůči nezletilé poškozené. Pokud by vše bylo v pořádku, jak oba tvrdí, pak by jistě obě svědkyně neodešly, stejně jako nezletilá poškozená, z této domácnosti do jiného výchovného prostředí. I v tomto směru se pokusil obžalovaný vysvětlit tyto skutečnosti jako jakýsi komplot ze strany příbuzných. Důležité však je to, že obě svědkyně uvedly, s čím se jim nezletilá poškozená svěřila a z jejich výpovědí je zcela zřejmé, že jim uvedla shodné skutečnosti, byť stručně, které uvádí ve svých opakovaných procesně použitelných výpovědích. I na základě těchto důkazů mohl tedy soud považovat svědeckou výpověď nezletilé poškozené za zcela spolehlivou a věrohodnou.
19. Soud měl dále k dispozici svědecké výpovědi osob – příbuzných obžalovaného, či znalých poměrů v jeho rodině. Tyto osoby, jak bude zřejmé z obsahu jejich výpovědí, měly zprostředkované informace od nezletilé poškozené [REDACTED] [REDACTED] o chování obžalovaného vůči ní, které je předmětem tohoto trestního řízení. Z procesně použitelné výpovědi svědkyně [REDACTED] [REDACTED] dříve [REDACTED] z hlavního líčení u Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 30. 6. 2021 (**č.l. 323**) vyplývá, že toho od nezletilé poškozené ví spoustu. Začalo to tím, že jí obžalovaný sexuálně obtěžoval doma, v autě a v kamionu. Pak ji jakoby unesli a byla u nich. Od nich volala na linku bezpečí. Vše řekla i na OSPODu. Nezletilou poškozenou zná, kdyby lhala, tak jí třikrát za sebou neřekne to samé, takže jí věří. U jejího sexuálního obtěžování nebyla, byla

u jiných věcí, kdy je obžalovaný slovně napadal, házel po ní židle na zahradě, až se z toho [REDACTED] počůral. Se starým panem [REDACTED] švihl o plot. Svědkyně to věděla, až když to nezletilá poškozená stáhla, protože k nim dřív nechodila. Všechno ví, až když to stáhla poprvé, to jí bylo asi [REDACTED] až [REDACTED] let. Bylo to proto, že jí matka vyhrožovala, že pokud to nestáhne, tak že nejmladší bratr [REDACTED] půjde do dětského domova. Konkrétně nezletilá poškozená svědkyni říkala, že s obžalovaným jezdila asi do [REDACTED] kamionem. Tam jí sexuálně obtěžoval, aby se svlékla a ptákem po ní jezdil, dokud se neudělal. Pak se to samé odehrálo v dalším autě, nevěděla značku, a to samé i doma, dokud se nedozvěděl, že se s někým vyspala. To už byla největší špína a dal od ní ruce pryč. Co ví, tak nikdy nezasunul, ale většinou jí jezdil po břiše a přirození. Držel jí přitom ruce a řekl jí, ať drží, že se jí to bude líbit a aby si u toho představovala mladého kluka, který se jí líbí. Ví od nezletilé poškozené, ale i od slečny [REDACTED] že jednou přijela do [REDACTED] [REDACTED] a volala, jestli je někdo doma. Obžalovaný měl rychle vyběhnout z baráku spocený se slzami v očích a prosil paní [REDACTED] ať to nikomu neříká, že se nic nestalo. Na to nezletilá poškozená řekla svědkyni, že to na ni zkoušel doma na kuchyňské lince, když matka jela nakoupit s nejmladším. Doma se to mělo odehrát v kuchyni, v ložnici nebo v pokojíčku, nevěděla přesně. Svědkyně se nezletilé poškozené ptala, proč s obžalovaným dále jezdila kamionem, a ona odpověděla, že se bála být s mámou doma, a že obžalovaný ji neobtěžoval každý den, ale třeba jednou a pak se to na dva až tři měsíce uklidnilo. Máma jim nadávala, mlátila je páskem. U toho svědkyně byla. Svědkyně nemá mít důvod na svědkyni [REDACTED] [REDACTED] starší být naštvaná, naopak jí unesla děti. Bylo to tak, že jela do [REDACTED] [REDACTED] k sestře a viděla nezletilou poškozenou, jak brečí na hřišti. Zavolala na ní a ona přiběhla i s [REDACTED] že se bojí jít domů, že jí máma zmlátí. Šlo o nějaké jídlo, které snědla. Svědkyně jí řekla, ať dá vědět a zjišťovala, co se s tím dá dělat, že si jí vezmou a odvezou na policii a zavolali OSPOD, který to bude řešit. Nezletilá poškozená jí volala kolem desáté nebo půl jedenácté, že jsou u svědkyně [REDACTED] [REDACTED] ať si pro ně přijede. Manžel je odvezl autem k nim do [REDACTED]. Druhý den přijeli policisté a odvezli je na oddělení do [REDACTED]. Mluvila na OSPODu v [REDACTED] o institutu pěstounství na oba dva. Paní [REDACTED] řekla, že to nikdy nedovolí, aby šly děti k ní. Tak už to neřešila. Šla to také stáhnout, protože [REDACTED] přišel zhulený ze školy, sám se k tomu přiznal. Nezletilá poškozená řekla, že bude chtít jít do „pastáku“ do [REDACTED] a potom do [REDACTED] aby byla v blízkosti dvojčat. Nezletilá poškozená měla dříve tendence si vymýšlet. Svědkyně poznala, kdy lže a kdy ne. Když lhala, tak nedokázala říct jednu věc dvakrát stejně. Teď to řekla svědkyni, její mámě, manželovi, sestře, všem úplně stejnou verzi. Věřící, že nelže. Řekla to, až když ji měli u sebe v září. Pro tu pěstounskou péči se rozhodovala, protože jí o to děti poprosily. Nezletilá poškozená jí domů zhulená nepřišla. Obžalovaný měl k dětem někdy dobrý vztah, někdy na ně řval „že je to zkurvená zoologická zahrada“. První trestní oznámení řekla nezletilá poškozená matce a pak to stáhla. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 8. 2. 2022 (č.l. 404) i tato svědkyně vypovídala stejné skutečnosti a doplnila, že s obžalovaným a jeho partnerkou nikdy neměla žádné problémy. Nezletilá poškozená je bezproblémová. Často se s nimi stýkala. Stýkala se i s dvojčaty, i když byly v [REDACTED] přijely k ní na víkend. Tam se odstěhovaly kvůli obžalovanému. Bylo tam nějaké obtěžování, musely chodit do práce, aby platily internát. Dozvěděla se od nich, že jim obžalovaný měl sahát na prsa a na zadek. Svědkyni to řekly, než šly do [REDACTED]. Ona se jich ptala na důvod odchodu a ony řekly, že tohle nezvládají. Kolikrát byla svědkem toho, že je obžalovaný plácnul přes zadek. Nepřišlo jí to zvláštní, protože když ho člověk zná, tak ví, že to dělá. Dále vypověděla shodné skutečnosti o útěku nezletilé poškozené v září 2019 a potvrdila, že jí nezletilá poškozená řekla, že to začalo tím, že jezdila s obžalovaným v kamionu a tam jí sexuálně obtěžoval, ale nedošlo k pohlavnímu styku. Pak to pokračovalo doma, když zůstali sami a potom když jeli osobákem. Dále říkala, že to jednou nahlásila, ale stáhla to kvůli nějakým výhrůžkám, proto jí teď svědkyně pomohla k tomu, aby šla na policii. Když se o tom bavili, byl u toho [REDACTED]. Její sestra se jmenuje [REDACTED]. Svědkyně je v současné době v kontaktu s nezletilou poškozenou i s paní [REDACTED] u které bydlí. Byla svědkem toho, kdy obžalovaný na nezletilou poškozenou řval. Nebyla svědkem chování se sexuálním podtextem. Atmosféra v rodině byla, jak kdy, někdy se

hádali. ■■■■■ svědkyni neříkal, že byl svědkem nevhodného chování vůči nezletilé poškozené. Poprvé to nezletilá poškozená odvolalal proto, že jí doma řekli, že když to nestáhne, tak malý ■■■■■ půjde do dětského domova. Vyhrožovala jí matka. V té době svědkyně s nimi ve styku nebyla, až po delší době. To se to dozvěděla. Myslí si, že jí to dokonce řekl sám obžalovaný, že ho nahlásila a potom to stáhla. Bylo to předtím, než nezletilá poškozená k nim utekla. K tomu obtěžování mělo dojít jednou v kamionu, pak v osobáku a doma, ale neřekla, kolikrát a kde to bylo. V osobáku to mělo být snad jednou a jednou doma, kolikrát v kamionu nevěděla. Toto jí řekla nezletilá poškozená jednou, to první nahlášení jí řekl obžalovaný. Řekl jí také, že to stáhla. Tehdy to nezletilá poškozená řešila zřejmě s ■■■■■ ■■■■■ U toho svědkyně nebyla, nezletilá poškozená se rozpovídala až v to září. Svědkyně ví o tom, že nezletilá poškozená měla sex před svým ■■■■■ rokem, nevěděla, zdali jí to říkala ona, či matka. Také věděla, že za nezletilou poškozenou přijel nějaký kluk. To jí říkala sestra. Pokud jde o další násilí na nezletilé poškozené, tak ví, že jí snad obžalovaný dal jednou facku. Nevěděla, jestli to bylo doma nebo v autě, ale měla ji dostat s tím, že jí řekl, že se jí to bude líbit, když s ním nic mít nechtěla. Mělo to souvislost s tím zneužíváním. Bylo to asi v kamionu. Obtěžování se měl dopustit v autě, ta facka tedy mohla být v autě nebo v kamionu. Svědkyně se svojí sestrou nezletilé poškozené ptala, proč i přesto jezdila s obžalovaným v kamionu, na to odpověděla, že nechce být doma s matkou kvůli jejímu chování, takže radši pojede s obžalovaným, že ho to třeba přešlo. Prezentovala to tak, že být v kamionu s panem ■■■■■ je menší zlo, než být doma s matkou. Pokud svědkyně ví, tak o tom prvním oznámení věděli ■■■■■ pak to řekla svědkyni a bavila se o tom s dvojčaty.

20. **Svědkyně** ■■■■■ ■■■■■ uvedla v hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech dne 30. 6. 2021 (**č.l. 323**), že obžalovaný je její otec, ale nevyrůstala s ním, nebyli nijak moc ve vztahu. Všechno ví ze svého doslechu od ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ Všechny mluvily o tom stejném. Dvojčata jí říkala, že je měl obžalovaný obtěžovat. Blbě se jí poslouchalo, že paní ■■■■■ je měla držet v pokoji a on je měl osahávat. Slyšela od nezletilé poškozené, že s ním měla jezdit v kamionu, že byla nahá a že jí jezdil penisem po vagíně a pak se udělal. Měl jí pořád osahávat, a když se před ■■■■■ s někým vyspala, tak už pro něj byla kurva a nechtěl s ní spát. V kamionu jí měl vyhrožovat, nebo jí měl nabízet peníze. V ■■■■■ je tři roky, kam se vrátila, tak začala chodit za otcem, nějak se bavili. Byla svědkem nevhodného chování obžalovaného vůči nezletilé poškozené. Nadával jí, ale i tátovi paní ■■■■■ Nejednalo se o poznámky se sexuálním podtextem. Plácl jí po prdeli. Nezletilá poškozená tohle všechno říkala dřív, ale úplně všechno z ní vypadlo den předtím, než utekla s ■■■■■ to už se nechtěla vracet domů. Seděla na hřišti a začala brečet a vypadlo z ní, že jí obžalovaný obtěžuje a nadává skrz jídlo. Ví, že to bylo jednou podané a nezletilá poškozená to stáhla. Ví, že matka nezletilé ■■■■■ jí seřezala páskem, tahala jí za vlasy. Co se tohoto týče, tak nezletilá poškozená nemá tendence si vymýšlet, protože o tom mluvila pořád stejně. Nebylo nic poupravené. Byla z toho špatná a vždy mluvila stejně, když mluvila o tom zneužívání. Co se týče toho, tak si nic neupravila. V tom kamionu se to mělo odehrát vícekrát a mělo to být i v osobáku. Doteď svědkyně nepochopila, proč pak s obžalovaným jela znovu. Domů se nechtěla vrátit, protože už toho na ní bylo moc. Chovali se tam k ní jako prasata a aby na sebe nechala pořád sahat, není ■■■■■ tak kam měla jít. Když dala první obvinění, tak jí donutili to stáhnout. To nebyl ani domov. Sestra svědkyně měla k holkám vždycky blíž, byla u nich častěji, takže pro to to nezletilá poškozená s ní konzultovala. Nezletilá poškozená brala obžalovanému peníze, kupovala si za to jídlo. Zdali je brala ve škole, nevěděla. V současné době nezletilá poškozená obžalovaného nesnáší. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 8. 2. 2022 (**č.l. 404**) tato svědkyně využila práva dle § 100 odst. 1 trestního řádu a odmítla vypovídat.
21. **Svědkyně** ■■■■■ ■■■■■ uvedla v hlavním líčení dne 31. 5. 2021 (**č.l. 319**), že obžalovaný je její strýc a jejich vztahy jsou dobré. O tom, co se děje, nic neví, ale čtyři roky zpět se stalo něco hodně podobného, kdy nezletilá poškozená obžalovaného obvinila ze sexuálního zneužití a přiznala to svědkyni. Také jí potom řekla, že si to všechno vymyslela, protože chtěla bydlet u své tety. Když zjistila, že má odejít do dětského domova a že jí nevyjde to, co plánovala, všechno

stáhla. Tvrdila, že jí dvakrát přejížděl penisem po přirození, nemělo dojít k pohlavnímu styku. Mělo to být v ložnici obžalovaného. Přišlo se na to tak, že přijeli k nim domů, že svědkyně pohlídá děti a obžalovaný jede na policii uvést to, z čeho je obviňován. Nezletilá poškozená se svědkyně ptala, zda u ní zůstane napořád. Buď u ní, nebo u matky svědkyně, což je sestra obžalovaného. Svědkyně řekla, že asi ne, protože jsou si papírově cizí a bude muset asi do ústavu i s bratry [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ona se toho zalekla, že nechce do ústavu, že chce bydlet u tety. Svědkyně jí řekla, že by pravděpodobně u ní nezůstala, ani u tety. Nezletilá poškozená řekla, že tohle nechce, že si vše vymyslela a nechce, aby bratři skončili v ústavu. Svědkyně se jí neptala, jak přišla na praktiky obžalovaného. Měla tendence si vymýšlet, o tom se svědkyně několikrát přesvědčila. Poté byla vyzývavější, a to i v oblékání, byla prsatější, chtěla ukázat světu to, co na těle nosí. Že by v rodině byly tyhle problémy, neslyšela. Když byla nezletilá poškozená ještě v rodině, tak asi s obžalovaným moc dobré vztahy neměla, chtěl po ní pořádek a byla z toho nešťastná, že se musí starat o mladšího brášku a uklízet pokojíček. Pořád si stěžovala, co doma prožívá. Svědkyně neviděla žádné fyzické násilí. Svědkyně byla také někdy s obžalovaným sama, byl zaměstnán jako [REDAKCE] a několik dní spolu v kamionu strávili. Došlo i k přespání. Jsou tam dvě lůžka, každý spal odděleně. Nikdy se k ní nevhodně nechoval. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 16. 3. 2022 (č.l. 427) svědkyně využila svého práva dle § 100 odst. 2 trestního řádu a odmítla vypovídat.

22. **Svědčyně** [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla v hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech dne 30. 6. 2021 (č.l. 323), že obžalovaný je její bratr. Ví pouze o tom první, co bylo, o tom druhém neví. Jednou u nich byla nezletilá poškozená na víkend a synovi svědkyně řekla, že jí obžalovaný zneužívá. Syn jí to řekl. Nezletilá poškozená jí řekla, že je to pravda, že jí dvakrát zneužil v ložnici, ale že nebyl v ní, jen jakoby jezdil po ní. Svědkyně zavolala matce nezletilé poškozené a řekla jí, ať to řekne obžalovanému, aby se to vyřešilo a uklidnilo. Ona to neudělala, tak svědkyně dcera [REDAKCE] jela za obžalovaným a všechno mu řekla. Co jí nezletilá poškozená řekla, u toho svědkyně nebyla. Svědkyně nikdy nezažila, že by tato lhala, vždycky říkala svědkyni pravdu, ale dceři několikrát lhala. Nezletilá poškozená jí připadala v pohodě, chovala se slušně, nevěděla, jestli měla krást peníze. Neřekla svědkyni, že by do ní obžalovaný pronikl. Nemluvila o přinucení, jen říkala, že když od obžalovaného něco chtěla, tak jí to povolil, když dělala tohle. Když dcera zavolala matce nezletilé poškozené, tak tato chtěla jít buď ke svědkyni nebo k její dceři. Měla s matkou problémy. Na to nezletilé poškozené řekli, že není jejich přímá příbuzná, nikdo by to nepovolil a že by je vzali do ústavu, stejně jako [REDAKCE] a malého [REDAKCE]. Pak z ní vylezlo, že si vše vymyslela. Pokud jde o tu druhou věc, to bylo, když nezletilá poškozená s [REDAKCE] utekli a dcera svědkyně jí volala, jestli je nemá u sebe. Řekla, co se tam mělo dít, že jí měl obžalovaný opětovně zneužívat. Když svědkyni říkala nezletilá poškozená, co se jí mělo dít, tak brečela a vypadala věrohodně. Nezletilá poškozená musela v rodině uklízet, vařit, hlídat malého [REDAKCE] byli tam tak nějak normálně povinnosti. Nikdy se nezmiňovala o tom, že by byla nepřiměřeně trestána, svědkyně nikdy neviděla žádné násilí. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 8. 2. 2022 (č.l. 404) svědkyně využila svého práva dle § 100 odst. 1 trestního řádu a odmítla vypovídat.
23. **Svědčyně** [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla v hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech dne 30. 6. 2021 (č.l. 323), že jediné, co ví, bylo, že přijela s malým do [REDAKCE] na návštěvu a podle slov matky nezletilé poškozené bylo, že obžalovaný jí przní. Potom přijela teta se sestřenkou a začalo se to řešit. Nezletilá poškozená jí řekla, co se mělo dít. Potom děti utekly ke svědkyni s tím, že se bojí doma mámy. Přišly o půlnoci ubrečené, tak je nechala vyspat s tím, že si pro ně matka ráno přijde. Potom se to všechno řešilo přes kriminálku. Nezletilá poškozená jí říkala, že od nějakých [REDAKCE] let jí měl obžalovaný zneužívat, mělo se to stát v kamionu, doma a potom v nějaké Kie. V kamionu jí měl svlékat, ohrabávat mezi nohama a potom zneužívat, ale nedošlo k penetraci. Prý to bylo násilné. Obžalovaný jí řekl, aby šla dozadu a svlékla se a měl jí přidržovat. Prý se bránila, ale on jí držel a lehl si na ní. Doma to mělo být to samé prý vícekrát a měla o tom vědět matka. V Kie jí prý donuti přisednout na zadní sedadlo a tam jí zneužívat. Měl

se prý svléknout, sahat jí na genitálie, ale k pohlavnímu styku nedošlo. Prý to bylo nedobrovolné. Mělo tam být fyzické přinucení, přidržování rukou a nohou. V rodině nikdy nebyla svědkem jednání se sexuálním podtextem. Nezletilou poškozenou zná dobře. Lze jí označit za důvěryhodnou. Když lhala, tak si nedokázala dát jednu větu dohromady a teď to říká pořád stejně. V minulosti lhala, ale byly to hlouposti, například, že šla za školu. Její matka nebyla vzorná, děti se musely starat o malého [REDAKCE]. Nezletilá poškozená brala peníze, potřebovala věci do školy. Brala je obžalovanému vícekrát. Matka nedávala dětem peníze, musel jim je dávat obžalovaný, a když je neměly, tak mu je kradly. Poprvé se o tom dozvěděla tak, že byla s malým venku, přijela tam teta se sestřenkou a řešili to v kuchyni. Potom se to rozpustilo a svědkyně také odjela. Závěr byl takový, že to nezletilá poškozená stáhla, protože na ni byl nátlak a bála se. Svědkyně nevěděla, kdo na ní tlačil, nebyla u toho. Nezletilá poškozená jí řekla, že to byla matka. Potom děti utekly ke svědkyni. Důvodem bylo, že je matka nutí dělat veškeré věci za ní. Říkal to i [REDAKCE] že musí pořád dělat, chodit ke zvířatům a nemají čas na učení. Nezletilá poškozená hovořila i o tom ostatním a [REDAKCE] řekl, že o tom ví, že je to pravda. Když byla svědkyně malá, tak bydlela v jednom domě s obžalovaným. Spávala tam, nikdy si na ní nic nedovolil. Nezletilá poškozená několikrát říkala matce, že potřebuje sešity a obžalovaný jí řekl, že kdyby něco potřebovala, že to zaplatí. Nezletilá poškozená se neobracela na svoji rodinu, ale na svědkyni, sestřenku [REDAKCE] nebo i na [REDAKCE] nebo na tetu [REDAKCE]. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni dne 16. 3. 2022 (**č.1. 427**) svědkyně využila svého práva dle § 100 odst. 2 trestního řádu a odmítla vypovídat. Soud pouze zjistil, že obžalovaný je strýc svědkyně, neboť je bratrem jejího otce.

24. Z uvedených svědeckých výpovědí je zcela zřejmé, že svědkyně, které nezletilou poškozenou velmi dobře znaly, uváděly, že by poznaly, pokud by lhala, navíc jí líčené skutečnosti uváděla stále shodně. Tato tvrzení odpovídají výsledkům dokazování před Krajským soudem v Plzni, neboť je zřejmé, že nezletilá poškozená vypovídá po celé trestní řízení shodně v průběhu delšího časového období, její výpověď v hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni, která proběhla s odstupem dvou a půl roku od zahájení úkonů trestního řízení, byla opětovně shodná. Lze uzavřít, že nezletilá poškozená postrádá motiv ke křivé výpovědi, neboť důsledkem její výpovědi bylo její umístění v ústavu, přesto na svých tvrzeních setrvala. Dále je možné uvést, že pokud by chtěla obžalovanému ublížit křivým obviněním, jistě by si nevymýšlela takovýto komplikovaný příběh, kdy ani nemělo dojít k souloži, vyličila naopak pouze případy, kdy jí obžalovaný osahával nebo se o ní třel svým penisem, navíc, jak bude uvedeno dále, vzhledem ke svému intelektu by nezletilá poškozená nebyla schopna si takovýto příběh vymyslet a opakovaně ho reprodukovat. Bezvýznamnou není ani to, že jí popisované jednání plně zapadá do kontextu toho, jak se měl obžalovaný chovat i vůči jejím sestrám, svědkyním [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tyto shodně uvedly, že je obžalovaný obtěžoval, osahával je na zadku a na prsou a měl na ně sexuální nářžky. Společně s jeho agresivním jednáním to vyústilo v to, že raději odešly ze společné domácnosti, neboť podobně jako v případě nezletilé poškozené, se jim nedostalo žádné pomoci od jejich matky, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Ta naopak vždy stála na straně obžalovaného a dokonce požadovala, aby se mu svědkyně omluvily. Nezletilá poškozená se o jednání obžalovaného opakovaně svěřila před uvedenými svědkyněmi ještě předtím, než svou záležitost začala řešit policie. Poprvé s tím přišla před delší dobou, kdy nakonec své obvinění vzala zpět a uvedla, že si vše vymyslela. Tento její postoj je v kontextu prostředí, v němž vyrůstala, zcela srozumitelný. U matky skutečně nemohla najít žádné zastání, ba naopak. Z provedených důkazů je zřejmé, že v reakci na její obvinění, jí matka pohrozila, že ona i bratr [REDAKCE] skončí v dětském domově, pokud by poškozená na obvinění obžalovaného setrávala. Je pochopitelné, že dítě ve věku [REDAKCE] až [REDAKCE] let, se takové pohružky zalekne, a vše odvolá. Vzhledem k tomu, že jednání obžalovaného vůči ní pokračovalo, tak teprve když byla starší, to nevydržela a znovu to oznámila blízkým osobám, jak o tom ve svých svědeckých výpovědích vypovídaly. Těmto svědkyním jednání popsala obdobně, i když zřejmě před nimi nepopsala detailně všechny případy, takže z výpovědí těchto svědkyň vyplývá jen část jednání obžalovaného. Obhajoba obžalovaného, která je podporována výpovědí svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] (hodnocení tohoto

důkazu bylo provedeno již shora), tak byla spolehlivě vyvrácena. Nemohla obstát jeho verze, že nezletilá poškozená jej obviňuje proto, aby se vymanila ze společného soužití v domácnosti s ním a matkou a že se proti němu spikly i další osoby. Navíc, jak bylo potvrzeno výše citovaným znaleckým posudkem, neměnnou a konzistentní výpověď si nezletilá poškozená nemohla vymyslet či naučit a opakovaně ji reprodukovat, neboť k tomu nemá kognitivní kapacity.

25. Pokud jde o další důkazy, měl soud k dispozici **protokol o ohledání místa činu – rodinného domu na adrese [REDAKCE] a osobního vozidla značky Kia Ceed s fotodokumentací (č.l. 3 – 16)**. Jak již bylo uvedeno výše, nezletilá poškozená při svém výslechu v hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni označila na fotografiích ložnici, ve které došlo ke skutku v bodě 2) skutkové věty výroku rozsudku. Z **protokolu o vydání věci (č.l. 73)** vyplynulo, že svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] dne 24. 9. 2019 vydala ofocenou komunikaci prostřednictvím Messengeru ze dne 8. 9. 2019 a ze dne 17. 8. 2017 mezi ní a nezletilou poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE]. Z tohoto důkazu (**č.l. 74 – 85**) je zřejmé, že dne 17. 8. 2017 nezletilá poškozená kromě jiného sděluje svědkyni, že jí obžalovaný osahával a otíral „po pipině pind'oura“ a udělal jí to dvakrát a máma o tom ví. Dále požaduje, aby svědkyně neříkala, že jí to nezletilá poškozená píše, protože se bojí, co bude dál. Dále uvádí, že to bylo u něho v ložnici, když máma byla s bratry na procházce. Dále je z komunikace zřejmé, že obžalovaný měl říkat, že bude moci spát u svědkyně, když to s ním bude dělat. Dále je zřejmé, že nezletilá poškozená chce odejít z domova, že se obžalovaného bojí a svědkyni sděluje, že k nim přijede a bude to řešit. Dne 8. 9. 2019, tedy v době, kdy již byla nezletilá poškozená mimo společnou domácnost s obžalovaným, sděluje svědkyni „teď už fakt nelžu, že to dělal i [REDAKCE] a [REDAKCE]“. Svědkyně sděluje, že minule byla u toho, když jí nezletilá poškozená řekla pravdu, že si vše vymyslela, aby mohla jít bydlet k tetě [REDAKCE] a že chce, aby obžalovaného zavřeli. Na to jí nezletilá poškozená napsala, že to ví, ale když to odvolala „a [REDAKCE] jak přijela, tak jí řekla, že jí dělal to samé“. Ze **zprávy Magistrátu Města [REDAKCE]** ze dne [REDAKCE] 2019 (**č.l. 113**) vyplynulo, že na základě usnesení Okresního soudu v Karlových Varech č.j. 24 Nc 3010/2019-15 byla nezletilá poškozená předběžným opatřením předána do péče Dětského diagnostického ústavu v [REDAKCE] kde se do chodu zapojila velmi dobře. Dle pracovníků ústavu je naprosto bezproblémová. Při osobním pohovoru uvedla, že je zde velmi spokojená, k matce se v žádném případě nechce vrátit. Intelktové a osobnostní vyšetření proběhlo v naprostém pořádku, nezletilá poškozená se dobře přizpůsobila kolektivu. Dále měl soud k dispozici **závěrečnou diagnostickou zprávu etopeda z Dětského diagnostického ústavu v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2019 (č.l. 126)**. Z ní vyplynulo, že nezletilá poškozená přišla z důvodu podezření na pohlavní zneužívání a týrání v rodině. Umístěna byla poté, co z domova se svým starším bratrem utekla a byla nalezena u vzdálené nevlastní příbuzné. Rodinné vazby jsou komplikované, vlastní otec je nefunkční (zbaven rodičovské odpovědnosti), starší sestry rovněž se zkušeností zneužívání v rodině matky. Ta celou situaci se sexuálními atakami partnera směrem k nezletilé poškozené odmítla řešit. Její postoj k ní je i po umístění do ústavní výchovy necitlivý, neprojevuje o ni žádný zájem, nekontaktuje se. Nezletilá poškozená v zařízení od počátku dobře prospívá, rozumové schopnosti jí umožňují dosahovat ve škole lepších, než průměrných výsledků, avšak reálná školní práce a její výkon tomu neodpovídá. Po stránce vzdělávací je zanedbaná. V dětském kolektivu se dokáže adekvátně prosadit. Do budoucna bude vhodné s ní pracovat na zvýšení sebekontroly a schopnosti zvládnout cílené provokace druhých. Jako riziková se ukázala tendence navazovat se ojedinele na nevhodně se profilující dívky a nechat se jimi ovlivnit k provokativnímu chování (směrem k dívkám, ale i k chlapcům). Je třeba ji vnímat jako dívku v riziku poruchy chování, zejména z důvodů spojených s fungováním v problematice rodině. Otevřená zůstává rovněž otázka možného sexuálního obtěžování ze strany nevlastního otce, potvrzení této traumatizující zkušenosti by dokreslovalo její sklon k ukvapené sexualizaci vlastního partnerského vztahu s náznakem promiskuitního chování. Prognózu jejího dalšího osobnostního vývoje lze vnímat jako z větší části příznivou. Ze **zprávy Magistrátu Města [REDAKCE]** ze dne [REDAKCE] 2019 (**č.l. 149**) je zřejmé, že dne 9. 9. 2019 svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] dříve [REDAKCE] podala návrh na vydání předběžného opatření, kterým

žádala o svěření nezletilé poškozené a svědka [REDAKCE] [REDAKCE] do své péče. Ze zprávy je také zřejmé, že matka, tedy svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] s tím nesouhlasila. Uvedla, že paní [REDAKCE] není schopna se o děti postarat a chce je do péče proto, aby se obohatila na dávkách. Ze zprávy je také zřejmé, že jmenovaná vzala návrh na vydání předběžného opatření zpět. **Usnesením Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 18. 9. 2019 č.j. 24 Nc 3010/2019 – 15 (č.l. 152)** byla tedy nezletilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] předběžným opatřením předána do péče Dětského diagnostického ústavu. **Rozsudkem stejného soudu ze dne 5. 12. 2019 č.j. 22 P 89/2008-485** byla nařízena ústavní výchova nezletilé poškozené a tato byla umístěna do Dětského domova [REDAKCE] a [REDAKCE] odloučené pracoviště [REDAKCE] (č.l. 117). Ze zpráv tohoto výchovného zařízení ze dne 2. 7. 2020, 30. 11. 2020 a 20. 5. 2021 (č.l. 417 – 419) je zřejmé, že nezletilá poškozená zde byla umístěna od [REDAKCE]. Od počátku byla velice bezprostřední, hovorná a milá. Na rodinné skupině funguje od začátku bez problémů, nemá problém plnit povinnosti. Povedl se jí jeden útěk, kterého lituje. Potíže má se sexuálním apetitem a sdílením nevhodných fotografií na sociálních sítích. Obsah sdílí s kýmkoliv, neví, komu sama sebe posílá. V současné době se řeší zajištění psychologické konzultace. Ústavní výchova u ní zcela plní svůj účel. Z rodiny je v kontaktu s tetou, paní [REDAKCE]. Dále je zřejmé, že navštěvuje [REDAKCE] [REDAKCE] školu [REDAKCE] [REDAKCE], obor [REDAKCE]. V době Covid-19 se intenzivně věnuje on-line výuce. Střídá školní praxi i výuku. Její příprava je naprosto v pořádku, perfektní. Klasifikace nezletilé poškozené je pěkná, nemá žádné potíže. Na rodinné skupině je velkou oporou. Předchozí chování velmi výrazně přehodnotila. Vzpamatovala se a je důležitým článkem. Je v kontaktu s tetou, paní [REDAKCE] a to intenzivně. Ústavní výchova u nezletilé poškozené plní svůj účel. Konečně pak bylo zjištěno, že je ve škole chválena, vyučující i mistrová na praxi jsou s ní velice spokojeny. Paní [REDAKCE] žádá o nezletilou poškozenou na víkendové pobyty, vánoční prázdniny a letní prázdniny. V současné době požádala o její svěření do pěstounské péče. Ústavní výchova zcela splnila svůj účel, během ní nezletilá poškozená prohloubila vztah s paní [REDAKCE]. Zmíněné údaje se pak promítly tím, že **rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 2. 6. 2021 č.j. 22 P 89/2008-599 (č.l. 356)** byla nezletilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] svěřena do pěstounské péče [REDAKCE], nar. [REDAKCE]. Konečně pak měl soud k dispozici **lékařskou zprávu společnosti Sichernsrad s.r.o., gynekologie a porodnictví, (č.l. 209)**, ze které je zřejmé, že ke dni [REDAKCE] 2019 byla nezletilá poškozená poprvé vyšetřena a nebylo u ní zjištěno narušení panenské blány, ke dni [REDAKCE] 2019 však již ano, sama udala, že již měla pohlavní styk.

26. Z uvedených listinných důkazů je zcela evidentní, že poté, co nezletilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] opustila stávající výchovné prostředí ve společném bydlíšti s obžalovaným a svojí matkou, svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] žádné jimi prezentované výchovné problémy s ní nebyly. V současné době má zázemí u své pěstounky paní [REDAKCE] [REDAKCE] a je zcela bezproblémová. Zprávy z výchovných ústavů se v podstatě zmiňují o nezletilé poškozené negativně pouze v tom směru, že jako její rizikové chování je třeba klasifikovat nárazové promiskuitní sexuální chování, kterého se dopouštěla před a těsně po [REDAKCE] roce věku (mohlo se jednat o důsledky zkušeností, které se sexem měla – jako s výrazem moci a určitého zobchodování vztahu). Je však třeba připomenout, že nezletilá poškozená ve svých výpovědích opakovaně nepopírala nejméně dva pohlavní styky se dvěma partnery před dosažením [REDAKCE] roku věku. Lze tedy shrnout, že v současné době se podle shora prezentovaného jedná o naprosto bezproblémovou dívku, která se řádně věnuje studiu a v pěstounském výchovném prostředí je prostá jakýchkoliv výchovných výkyvů. V předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozsudku byla zmíněna lékařská zpráva o gynekologickém vyšetření nezletilé poškozené. Údaje v ní uvedené jsou ve zřejmém rozporu s údaji, které o výkonu gynekologických vyšetření uváděla matka nezletilé poškozené, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Ta ve své výpovědi v hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech uvedla, že na gynekologii byla s dcerou již v [REDAKCE] 2018 a u hlavního líčení u Krajského soudu v Plzni doplnila, že to bylo proto, že měla problémy s mentsruací a stěžovala si na bolesti břicha a měla podezření, že už není panna. Dále v hlavním líčení u Okresního soudu v Karlových Varech vypověděla, že v červenci s ní byla znovu na gynekologii, protože se

přiznala, že měla pohlavní styk, ale to bylo po jejích [REDAKCE] narozeninách a doktor řekl, že už panna není. V hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni doplnila, že to bylo v druhé polovině července 2019, když měla dvakrát pohlaví styk a bylo to po návštěvě toho „týpka“ z [REDAKCE]. Ze zmíněné lékařské zprávy je však zřejmé, že k prvnímu vyšetření došlo [REDAKCE] 2019 a následně [REDAKCE] 2019. Je tedy zřejmé, že údaje uváděné zmíněnou svědkyní jsou údaji nepřesnými a je s podivem, že si jako matka nepamatuje na takové zásadní věci, jako jsou návštěvy s dcerou u gynekologa, zvláště za situace, kdy se mělo jednat o první vyšetření. Z hlediska věrohodnosti této svědkyně to pak pouze posiluje závěr soudu ohledně této skutečnosti, jak byl prezentován výše.

27. Nad rámec shora uvedených důkazů, které soud provedl v hlavním líčení, provedl ještě důkazy další, které byly obstarány v novém řízení u Krajského soudu v Plzni poté, co mu věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí Vrchním soudem v Praze. Jak již bylo řečeno, obžalovaný při hlavním líčení dne 7. 11. 2022 předložil **lékařskou zprávu Fakultní nemocnice [REDAKCE]** ze dne [REDAKCE] 2022 (**č.l. 521**), která potvrzovala jím prezentované onemocnění prostaty. Z ní je zřejmé, že [REDAKCE] 2022 podstoupil operační zákrok, a to transuretrální resekci prostaty monopol. Propuštěn z hospitalizace na urologické klinice byl dne [REDAKCE] 2022 a předán do péče MUDr. [REDAKCE] Nemocnice [REDAKCE]. I od této lékařky si soud vyžádal zprávu ohledně zdravotního stavu obžalovaného. Z této zprávy z [REDAKCE] 2022 (**č.l. 541**) vyplynulo, že obžalovaný byl v péči urologické ambulance Nemocnice [REDAKCE] od [REDAKCE] 2018 a léčen byl pro benigní hyperplazii prostaty lékem Fokusin. Jako vedlejší účinek léčby popisoval erektilní dysfunkci. Proto mu byl do léčby v říjnu 2019 přidán Modrasil, který obsahuje účinnou látku určenou k léčbě erektilní dysfunkce u mužů – neschopnosti dosáhnout nebo udržet erekci dostatečnou k umožnění pohlavního styku, došlo k dobré odezvě. V červnu 2021 došlo ke zhoršení mikčních potíží a byla provedena změna medikace – lék Marumax. Po jeho užití obžalovaný udával, že se zlepšilo močení, ale zhoršila se erekce a také potíže s ejakulací. Mezi častné nežádoucí účinky při léčbě tímto medikamentem (mohou postihovat 1 z 10 pacientů) patří impotence, pokles libida a potíže s ejakulací, jako například snížené množství spermatu uvolněného při pohlavním styku. Dále se zpráva zabývá již zdravotním stavem obžalovaného těsně před výše uvedenou operací a po ní. Soud si ještě vyžádal ve smyslu § 105 odst. 1 trestního řádu odborné vyjádření Fakultní nemocnici [REDAKCE] Urologickou kliniku, kde obžalovaný podstoupil zmíněný operační zákrok. Z **lékařské zprávy ze dne [REDAKCE] 2022 (č.l. 543)** je zřetelné, že obžalovaný byl léčen původně na urologické ambulanci Nemocnice [REDAKCE] MUDr. [REDAKCE] (v dokumentaci není uvedeno od kdy) pro mikční obtíže způsobené zvětšenou prostatou – slabý proud moče, velké množství zbývající moče v močovém měchýři po vymočení. Před přijetím na Urologickou kliniku FN [REDAKCE] byl léčen perorální medikací, v dokumentaci není uvedeno, jak dlouho tento lék užíval (toto je uvedeno v lékařské zprávě MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE]). Pro jeho nedostatečný efekt bylo indikováno operační řešení. V jediné klinicky dostupné zprávě MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2022 je uvedeno, že po uvedené medikaci obžalovaný trpí ztrátou ejakulátu a poruchou erekce, není zde uvedeno, jak dlouho lék užíval. V lékařské zprávě kliniky není o těchto poruchách zmínka. Obě tyto poruchy se projevují často v období po provedené operaci prostaty. K poruchám ejakulace semene může někdy dojít při medikamentózní léčbě zvětšené prostaty ještě než je doporučeno operační řešení. Po operaci prostaty se poruchy ejakulace semene objevují často a tato porucha je medicínsky špatně ovlivnitelná. Ze zmíněných důkazů je zjevné, že obžalovaný byl v lékařské péči pro jím udávané zdravotní potíže od [REDAKCE] 2018, ale k jednání, které mu je kladeno za vinu, mělo dojít již v roce 2017, kdy nezletilá poškozená zcela bezpečně popisuje ejakulaci obžalovaného. V průběhu trestního řízení v dalších výpovědích již uváděla, jak je prezentováno výše, že neví, zdali u obžalovaného k ejakulaci došlo. Jistá si byla toliko právě tímto prvním případem. Navíc z provedených důkazů je zcela zřetelné, že mezi obžalovaným a nezletilou poškozenou nikdy nedošlo k souloži, ale obžalovaný svoje přirození otíral o její přirození a v posledním případě v roce 2019 se pokusil svým penisem proniknout do její vagíny. V tomto posledním případě tedy již obžalovaný mohl mít jím udávané problémy s erekcí, pokud je tedy skutečně měl, ale

popisovaný způsob pohlavního styku takovýto problém nevylučuje, navíc nezletilá poškozená ve svých svědeckých výpovědích se nikdy nezmiňovala o tom, zdali u obžalovaného erekci pozorovala, či nikoliv. Z citovaných lékařských zpráv je zřejmé, že k zásadnějším problémům v tomto směru může docházet až po prodělané operaci, ke které došlo až v roce 2022.

28. Soud se již zmínil o tom, že obžalovaný v rámci odvolacího řízení navrhl výslech svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Stejný důkazní návrh pak učinil v novém řízení před Krajským soudem v Plzni (**č.l. 518**). Soud tomuto důkaznímu návrhu vyhověl (z důvodu nekázně svědků pak došlo k prodloužení tohoto trestního řízení) a oba svědky vyslechl. **Svědčyně** [REDAKCE] v hlavním líčení dne 27. 2. 2023 (**č.l. 556**) popsala svůj vztah k obžalovanému, kterého znala, když bydlela v [REDAKCE] u své matky, a nezletilé poškozené, se kterou byla nejlepší kamarádkou. Věděla, že nezletilá poškozená a její bratr [REDAKCE] neposlouchají rodiče a snažila se jim to vysvětlit, neboť věděla, v jaké situaci žila ona, měla také rozvedené rodiče a věděla, jaké to je, když si máma najde někoho nového. Obžalovaný byl spíše hodnější, přísnější byla vlastní máma. O obžalovaném věděla, že je [REDAKCE]. Měla podobnou skutečnost jako takovou, kterou jí nezletilá poškozená vyprávěla. Svědkyně bydlela s tátou v [REDAKCE] a tam vždy na ni čekal nějaký [REDAKCE] starší pán. Jednou jí zatáhl do kočárkovny a chtěl jí znásilnit takovým stylem, že jí nacpal přirození do pusy. Ubránila se tak, že ho kousla. Doteď má trvalé následky, když ho potká, tak se psychicky sesype. Bylo jí [REDAKCE] let. Pokud jde o rodinné příslušníky, s nikým podobnou zkušenost nemá, nikdy nikoho křivě neobvinila, že by jí zneužíval nebo znásilnil. Od kamarádek z [REDAKCE] se dozvěděla, že obžalovaný je obviněn ze znásilnění nezletilé poškozené. Ona si řekla, že to není pravda, protože ví, co jí řekla, že půjde říct pravdu. Pokud jí bylo předestřeno, že obžalovaný vypověděl, že mu řekla, že měla kdysi křivě obvinít svého otce a bylo nahlášeno na policii, že jí měl znásilňovat, tak to neřekla ona, ale manžel její mámy. Ona vypovídala na policii, že to tak není a všechno se zamítlo. S tátou normálně komunikuje. Jak to řízení skončilo, nevěděla. Její otec se jmenuje [REDAKCE] a partner matky [REDAKCE]. Oznamoval to na Obvodní oddělení policie v [REDAKCE]. Rozhodla se svědčit proto, že obžalovaný je nevinný, neboť jí to nezletilá poškozená sama řekla. Jednou venku to začalo tím, že přišla, začala brečet a stěžovat si, že jí obžalovaný znásilnil v [REDAKCE]. Svědkyně jí řekla, že to není možné, že ví, že by si to v životě nedovolila. Bylo to z toho důvodu, že když svědkyně rodinu navštěvovala a na svoji postavu má docela velká prsa, tak když tam byl obžalovaný a zahlédl jí, tak se sebral a odešel. Nikdy na ní nekoukal, neměl na ní žádné nářádky. Pořád pátrala a pak se jí jednou nezletilá poškozená zeptala, jaké to je, když obviní vlastního otce ze znásilnění. Svědkyně jí říkala, ať to nedělá, že pokud nejsou důkazy, že se to neprokáže. Potom zjistila, že obžalovaného obvinila a přestala se s ním bavit. Po dvou dnech za ní nezletilá poškozená přišla a řekla jí, že se musí přiznat, že chtěla odejít z baráku a musela si něco vymyslet. Svědkyně jí řekla, že pokud si to vymyslela, tak je to ubohé a nezletilá poškozená jí řekla, že se to pokusí stáhnout a že s ním chce jet zase do práce. Když je holka znásilněná, tak by v životě nesedla chlapovi do kamionu a dostala by trauma, že by byla na prášky. Ona věděla o tom, že svědkyně měla něco oznamovat na policii, protože to říkala svědkyně máma v [REDAKCE]. Dále popisovala pohlavní styk nezletilé poškozené s [REDAKCE] resp. informace o něm, a doplnila, že se nabízela též svému bratrovi, se kterým svědkyně jezdila do školy, a ten jí řekl, že když bral peníze, tak za ním přišla, že by se s ním vyspala, aby jí zaplatil. Také svědkyně přišly od kamarádů nahé fotky nezletilé poškozené, které posílala po sociálních sítích. Bylo tam i video, jak si hraje sama se sebou doma. Nevěděla, zda nezletilá poškozená doma kradla peníze. K dalším dotazům uvedla, že jí nezletilá poškozená přímo uvedla, že si vše vymyslela a slíbila, že to stáhne, ale neudělala to. Dále se s ní nekamarádila. V současné době s ní v kontaktu není. Má dojem, že nezletilá poškozená na svědkyni vyzvíдалa záležitost ohledně trestního oznámení na jejího otce, protože to chtěla použít proti obžalovanému. Pokud jde o možný motiv, uvedla, že znala dva starší sourozence nezletilé poškozené, s oběma komunikovala. Kolikrát holky napsaly, že se mají v [REDAKCE] nejlíp, že nemusí nic dělat a je o ně postaráno, nezletilou poškozenou to štvalo. Nechtěla doma uklízet, pomáhat. Svědkyně také kolikrát viděla, že zdrhla z baráku, neboť ji hledala matka. Je zcela zřejmé, že svědecká výpověď jmenované se v zásadních rysech rozchází

s tvrzením obžalovaného ohledně trestního oznámení na svého otce kvůli jejímu údajnému znásilnění. Soud si vyžádal **zprávu policie České republiky, Krajské ředitelství policie [redacted] kraje, Územní odbor [redacted] (č.l. 567)**, ze které vyplynulo, že byly zahájeny záznamy o zahájení úkonů trestního řízení pro zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl vůči nezletilé poškozené dopustit [redacted] [redacted] narozený [redacted], a [redacted] [redacted] narozený [redacted]. Soud měl také k dispozici trestní spisy a obě věci byly skončeny usnesením o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že pohlavní styky s oběma jmenovanými nezletilá poškozená v žádném případě nepopírala. Dále z ní vyplynulo, že k osobě svědkyně [redacted] [redacted] nebyl zjištěn žádný spisový materiál, nebyl tedy ani veden a prověřován takový materiál oznámený [redacted] [redacted] na [redacted] [redacted] ve věci možného znásilnění či pohlavního zneužití jmenované. Kromě jiného ze zprávy vyplynulo, že byl prověřován delikt, kdy svědkyně [redacted] [redacted] od 1. 1. 2019 po obci [redacted] [redacted] rozšiřovala nepravdivé tvrzení, že jí její otec [redacted] [redacted] připravil o poctivost. Za velmi důležitý důkaz považuje soud tu část zmíněné zprávy, ze které je zřejmé, že zmíněná policejní součást šetřila věc, kde vystupovala svědkyně [redacted] [redacted] jako poškozená a pachatelem měl být [redacted] [redacted] narozený [redacted]. Ze zprávy a z dalšího spisového materiálu (**č.l. 570 – 573**) je zřejmé, že věc skončila odložením podle § 159a odst. 1 trestního řádu a mělo se jednat o trestnou činnost vůči svědkyni [redacted] [redacted] v [redacted] kterou popisovala jako traumatizující ve své svědecké výpovědi, kdy byla přinucena k pohlavnímu styku v kočárkovně. Z tohoto materiálu je zřejmé, že se v žádném případě nejednalo o [redacted] pachatele a že pokud jde o popisovaný pohlavní styk, pak se jednalo o pohlavní styk zcela dobrovolný a chtěný ze strany tehdy mladistvé [redacted] [redacted]. Nelze uzavřít jinak, že ve světle těchto důkazů se výpověď svědkyně [redacted] [redacted] jeví jako zcela nevěrohodná, učiněná ve snaze z nezjištěných důvodů pomoci v tomto trestním řízení obžalovanému. Pokud jde o **svědka [redacted] [redacted]** ten byl vyslechnut v hlavním líčení dne 1. 6. 2023 (**č.l. 752**). Ten vypověděl, že se o odsouzení obžalovaného dozvěděl od spolužáka, nevlastního syna obžalovaného [redacted] [redacted]. Obžalovaného zná díky němu a díky dalšímu synovi obžalovaného. S nezletilou poškozenou byl chvíli ve vztahu, ona bydlela v [redacted] [redacted] a mluvila o tom, že chce jít za sestrou do [redacted]. Jejich vztah skončil s tím, že slýchal, že měla spát s [redacted] a ještě s dalšími dvěma lidmi. Když spolu chodili, bylo jí [redacted] ona ho žádala o sex, ale on řekl, že v žádném případě. [redacted] [redacted] mu také řekl, když spolu jeli vlakem do školy, že mu nezletilá poškozená nabízela pohlavní styk za peníze. Neudělal to. Také viděl na sociálních sítích její video, jak masturbovala, byla vidět její spodní polovina těla, ale ona mu to řekla. Od nezletilé poškozené se nedozvěděl o jednání obžalovaného vůči ní, ani od [redacted] [redacted]. Nezletilá poškozená to řekla jeho partnerce [redacted] [redacted] a ta to řekla jemu. Řekla mu pouze, že obžalovaný s ní měl něco mít. Pokud jde tedy o výpověď tohoto svědka, pak lze konstatovat, že jím uváděné údaje nemohly mít žádný zásadní vliv pro zjištění skutkového stavu v tomto trestním řízení. Soud se pokusil ještě jako svědka předvolat [redacted] [redacted] kterého již v původním hlavním líčení vyslýchal, vzhledem k tvrzením obou slyšených svědků, pokud jde o jemu nabízený pohlavní styk ze strany nezletilé poškozené. Vzhledem k tomu, jakým způsobem však vyhodnotil obě svědecké výpovědi, pak soud dospěl k závěru, že tento důkaz by byl již nadbytečný a od jeho provedení upustil.

29. Krajský soud v Plzni provedl v hlavním líčení postupem dle § 2 odst. 5 trestního řádu všechny shora uvedené důkazy a ty dle pravidel uvedených v § 2 odst. 6 trestního řádu zhodnotil. Výsledkem takového procesu je závěr, že obhajoba obžalovaného byla ve všech směrech vyvrácena a jeho vina tak, jak byla vyjádřena ve skutkových větách výroku tohoto rozsudku, byla bez jakýchkoliv pochyb prokázána. Pokud obhajoba navrhovala provést ještě důkaz výsledkem [redacted] nezletilé z Dětského domova v [redacted] [redacted] a [redacted] pak je soud toho názoru, že takovýto důkaz by byl nadbytečný, neboť měl k dispozici velmi podrobné zprávy o chování nezletilé poškozené z tohoto výchovného ústavu. Soud se musel vypořádat s tím, v jakém časovém období obžalovaný trestnou činnost páchal a jaká byla její četnost, tedy kolika útoků vůči nezletilé poškozené [redacted] [redacted] se dopustil. Pokud je konec rozhodné doby

stanoven na duben roku 2019, pak je třeba připomenout, že ve své svědecké výpovědi v hlavním líčení u Krajského soudu v Plzni nezletilá poškozená tento časový údaj v podstatě potvrdila. Pokud jde o počátek rozhodné doby, pak je soud toho názoru, že údaj uvedený v obžalobě „od poloviny roku 2016“ je údajem nepřesným. Z provedených důkazů vyšlo najevo, že obžalovaný začal páchat trestnou činnost v době, kdy se svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] odstěhovaly ze společné domácnosti do [REDAKCE]. Podle jejich výpovědí to mělo být, když jim bylo skoro [REDAKCE] a mělo se tak stát na jaře roku 2017. Pro připomenutí je třeba uvést, že svědkyním bylo [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2017. Nezletilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] ve svých svědeckých výpovědích opakovaně uváděla, že to bylo v době, kdy jí bylo [REDAKCE] až [REDAKCE] let, upřesnila, že to byl rok 2016 až 2017. Na tomto místě je třeba uvést, že [REDAKCE] let bylo nezletilé poškozené [REDAKCE], [REDAKCE] jí bylo [REDAKCE] let, takže lze logicky vyvodit, že se muselo jednat o rok 2017 vzhledem k údajům jejích sester. Navíc tato svědkyně na opakované dotazy u Krajského soudu v Plzni upřesnila, že nejprve to bylo v kamionu, pak v ložnici, potom to oznámila matce a řešilo se to v rodině, kdy to odvolala. Poslední případ byl Kia. Z vydané messengerové komunikace svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] je zcela evidentní, že o dvou případech, o kterých vypovídala, s touto svědkyní komunikuje 17. 8. 2017. Pokud tedy pak došlo ke zmíněnému oznámení a jeho odvolání, muselo se jednat též o rok 2017. Je to tedy období, kdy skutečně bylo nezletilé poškozené [REDAKCE] až [REDAKCE] let. Z těchto důvodů tedy soud v tomto směru upravil ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku počátek rozhodné doby, od které se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl. Konec takové doby byl tedy stanoven dubnem 2019, o kterém se nezletilá poškozená zmínila, a z jejích výpovědí je ještě zřejmé, že jí bylo v té době [REDAKCE] let. Takový věk u ní byl od [REDAKCE] 2018 až do [REDAKCE] 2019. Měsíc duben 2019 tedy takovému časovému údaji odpovídá. Pokud jde o četnost útoků, pak soud vycházel především ze svědeckých výpovědí nezletilé poškozené, a je z nich zřejmé, že to bylo nejméně jednou v kamionu, nejméně jednou v ložnici a nejméně jednou v bílé Kia (**č.l. 435**). Pokud jde o útoky obžalovaného v koupelně ve společném bydlíšti, pak ze svědeckých výpovědí jmenované je zřejmé, že se tak stávalo opakovaně, ale nebyla schopna určit v kolika případech. Z tohoto důvodu tedy soud má za prokázané to, že se muselo jednat o nejméně dva případy. Pokud jde o přesnou dobu spáchání jednotlivých útoků (den a měsíc), pak se soudu přes veškeré dokazování tuto skutečnost nepodařilo objasnit, a to ani z opakovaných svědeckých výpovědí nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Vzhledem k pokynu Vrchního soudu v Praze, který zaujal stanovisko, že skutek popsany v původním rozsudku v bodě 2) skutkové větě výroku rozsudku, nemůže být zločinem znásilnění, neboť zde chybí znak násilí, pohrůžky násilí či jiné těžké újmy nebo bezbrannosti, pak soud zahrnul popis tohoto skutku do bodu 2) skutkové větě výroku rozsudku jako jeden útok pokračujícího zločinu pohlavního zneužití. Soud musel spokojit s vymezením doby spáchání jednotlivých útoků tak, jak je uvedeno ve skutkových větách výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o skutek popsany v bodě 2) výroku rozsudku, pak vzhledem k názoru Vrchního soudu v Praze ve smyslu uplatnění zásady *in dubio pro reo* má za to, že z hlediska právní kvalifikace je pro obžalovaného příznivější posouzení takového jednání jako pokračujícího trestného činu než samostatná kvalifikace více trestnými činy. Přesnější časové vymezení se soudu nepodařilo zjistit, není však vyloučeno, že byt' uváděné období je výrazné, nemohlo k jednotlivým útokům dojít v kratší časové souvislosti a jedná se tak o útoky pokračujícího zločinu pohlavního zneužití.

30. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsany v obžalobě, respektive ve skutkových větách výroku rozsudku, se dopustil obžalovaný, který je trestně odpovědný, pak soud také musel určit, zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného je třeba předeslat, že ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkových podstat trestných činů uvedených ve výroku tohoto rozsudku.

V konkrétním případě jde o zvlášť závažné zločiny podle § 14 odst. 3 trestního zákoníku, neboť podle tohoto ustanovení jsou zvlášť závažnými zločiny ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. Jednání obžalovaného, které je popsáno ve skutkových větách výroku rozsudku v bodě 1) a 3) je nutné právně kvalifikovat jako závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let. Jednání obžalovaného, které je popsáno ve skutkové větě výroku rozsudku pod bodem 2) naplňuje všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřené jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti.

K jednotlivým znakům zvlášť závažného zločinu znásilnění je třeba uvést následující. Objektem tohoto trestného činu je právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku tohoto trestného činu je kterýkoliv člověk. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného, či odlišného pohlaví. Pohlavní styk při tomto zákonném vymezení zahrnuje širokou škálu činnosti, jako například soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, eventuálně jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů. Obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy (coitus inter femora), osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek (sactustupratio), tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu a podobně. Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Pokud však došlo k pohlavnímu styku ve formě soulože nebo jiného pohlavního styku provedenému srovnatelným způsobem se souloží, je třeba takové jednání pachatele posoudit podle § 185 odst. 1, ale i odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť případy soulože nebo jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží jde o zvlášť přitěžující okolnost podle § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, pokud byl čin spáchán činem uvedeným v odstavci 1. Při pohlavním styku je pachatel sám v osobním kontaktu s obětí a koná na jejím těle uvedené sexuální praktiky, nebo jde o vzájemné pachatelem vynucené jednání s poškozeným v sexuální sféře. Z provedených důkazů nebylo zjištěno, že by obžalovaný na nezletilé poškozené vykonal pohlavní styk souloží, anebo jiným pohlavním stykem s ní srovnatelným. Bylo prokázáno, že své přirození otíral o přirození nezletilé poškozené, pokud jde o skutek popsáný v bodě 3) skutkové větě výroku rozsudku, pak zde sice nezletilá poškozená vypovídala opakovaně o tom, že se pokoušel o pohlavní styk, ale není zřejmé, zdali došlo ke spojení pohlavních orgánů obžalovaného a jmenované, neboť jen tím by byly splněny podmínky soulože. Při souloží totiž fakticky dochází k tomu, že mužský pohlavní úd pronikne do pohlavního orgánu ženy. To znamená, že oba tyto orgány se spolu spojí v jednom okamžiku a postačí, že došlo jen k částečnému zasunutí pohlavního údu do pochvy ženy. Přitom nemusí ani dojít k porušení panenské blány. Důkazy v tomto směru však soud postrádal. Z nich nebylo ani prokázáno, že by obžalovaný uskutečnil jiný pohlavní styk provedeným způsobem srovnatelným se souloží, tak jak byl vymezen výše. Z tohoto důvodu soud nepoužil kvalifikovanou skutkovou podstatu dle § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Pokud jde o další znaky uvedeného trestného činu, za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 trestního zákoníku podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilněné osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Pachatelovo násilné jednání směřuje k vykonání pohlavního styku. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznámí beznadějnosti, kladení odporu, s ohledem na to, že mu pachatel za použití násilí nedal žádnou možnost odpor projevit. Výsledkem násilí je, že taková osoba po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a provedeném odporu upustí od dalšího vzdoru pro svoji vyčerpanost, zřejmou

beznadějnost, nebo z odůvodněného strachu, že pachatel svou pohružku násilí uskuteční. Pokud tedy obžalovaný při jednání popsaných v bodě 1) a 3) skutkové věty výroku rozsudku využil své zásadní fyzické převahy a znemožnil držením nohou a rukou nezletilé poškozené jakýkoliv odpor a vnímal též její verbální projevy, z nichž bylo zřejmé, že s takovýmto jednáním nesouhlasí, pak byl jistě znak násilí z jeho strany, tak jak to požaduje trestní zákoník, naplněný. Po subjektivní stránce se jedná o úmyslný trestný čin, přímý úmysl obžalovaného k dosažení pohlavního ukojení byl bez jakýchkoliv pochybností prokázán. Pokud jde o znak „na dítěti mladším patnácti let“, pak i tento znak byl naplněn. Obžalovaný musel bez jakýchkoliv pochybností znát věk nezletilé poškozené jako dcery své partnerky, se kterou žil ve společné domácnosti. Takovýto věk je jinou skutečností ve smyslu § 17 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a není třeba, aby pachatel znal věk poškozené osoby, stačí, že se zřetelem na okolnosti (zejména její fyzickou vyspělost, vzhled, způsob chování a vyjadřování) a svoje osobní poměry o uvedené okolnosti vědět měl a mohl. Jak již bylo řečeno, obžalovaný přesně znal věk nezletilé poškozené. Na rozdíl od obžaloby pak je soud toho názoru, že jednání obžalovaného nelze posoudit jako pokračující při splnění podmínek § 116 trestního zákoníku. Podmínky tam uvedené nebyly provedenými důkazy zjištěny, především nebyl zjištěn jednotný záměr obžalovaného k páčání trestné činnosti od počátku a nebyla zjištěna například ani blízká časová souvislosti vzhledem k tomu, že provedenými důkazy bylo zjištěno, že ke skutku, který je popsán v bodě 1) skutkové věty výroku rozsudku došlo v roce 2017, k poslednímu skutku, který je popsán v bodě 3) skutkové věty výroku rozsudku, pak v dubnu roku 2019. Proto bylo jednání obžalovaného posouzeno jako dva samostatné trestné činy. Soud upustil od právní kvalifikace přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku (jednočinný souběh uvedený v obžalobě), opětovně vycházel z ustálené judikatury, a to z rozhodnutí Nejvyššího soud ČR sp. zn. 7 Tdo 847/2013. Podle tohoto rozhodnutí jednání obžalovaného spočívající v násilném přinucení nezletilé poškozené, aby trpěla jeho sexuální chování, nelze považovat za svádění k zahálčivému nebo nemravnému životu. Za svádění k takovému způsobu života nelze označit jednání obžalovaného, který narušil psychickou a fyzickou integritu nezletilé dívky v sexuální oblasti tím, že jí přinutil, aby trpěla jeho sexuální chování. Toto jednání není způsobilé přivodit u nezletilého dítěte takovéto důsledky. Naopak takový útok na psychickou a fyzickou integritu nezletilého dítěte vede zpravidla k jiným následkům, například v podobě následných komplikací a poruch v navazování přirozených partnerských nebo sexuálních vztahů v dospělosti a k obavám před opakováním traumatizujících zážitků z dětství, nikoliv k fixování nepříznivého modelu chování, jehož se dítě stalo obětí.

K jednotlivým znakům zvlášť závažného zločinu pohlavního zneužití. Objektem tohoto trestného činu je mravní a tělesný vývoj dětí. Pokud jde o objektivní stránku, pak se rozlišují dva případy, a to vykonání soulože a pohlavní zneužití provedené jiným způsobem. Vzhledem k tomu, že nedošlo k souloži, jak bylo zjištěno provedeným dokazováním, zabýval se soud druhým případem. Za jiný způsob pohlavního zneužití jsou důvodně považovány toliko intenzivnější zásahy do pohlavní sféry poškozených, jež jsou v širším pojetí považovány za pohlavní styk. Vymezení pohlavního styku bylo soudem provedeno již výše. Ze svědeckých výpovědí nezletilé poškozené je zcela zřejmé, že obžalovaný využíval její přítomnosti v koupelně domu a zde ji opakovaně osahával na prsou a přirození. Zcela konkrétní a specifický způsob nebyla nezletilá poškozená schopna vyjádřit, ale i prokázaným způsobem je soud toho názoru, že byl požadovaný znak skutkové podstaty naplněn. V jednom případě pak nezletilá poškozená spolehlivě popsala, jakým způsobem k tomuto pohlavnímu styku došlo, tedy že své obnažené přirození otíral o její přirození, když byla svlečená. Obžalovaný se pak dopouštěl tohoto jednání na dítěti mladším patnácti let, věk nezletilé poškozené, jak již bylo řečeno, znal. Pokud jde o subjektivní stránku, jedná se o úmyslný trestný čin a úmysl se musí vztahovat i k tomu, že předmětem útoku je osoba mladší patnácti let. Úmysl přímý byl zcela jednoznačně prokázán ve všech směrech. Pokud jde o vymezení zvlášť přítěžujících okolností, v tomto případě o znak „svěřeném jeho doзору“, pak o osobu svěřenou doзору pachatele jde tehdy, jestliže má pachatel práva a povinnost na ni dohlížet a bdít nad ní. Tak je tomu u rodičů vůči

dětem, u opatrovníka vůči osobě zbavené svéprávnosti, u vychovatele nebo učitele vůči chovancům a žákům. Svěření dozoru vyplývá z konkrétní situace a není proto vždy nutné konkrétní rozhodnutí ani u jednání oprávněných osob, ale vychází se z faktického stavu, kdy dospělá, odpovědná i konkrétní ustanovená či sjednaná osoba odpovídá za chování a stav osoby, která jí byla svěřena k dozoru. Za takovou dozorující osobu je třeba považovat manžela, který není rodičem dítěte, avšak žije s ní ve společné domácnosti. Byť obžalovaný nebyl manželem matky nezletilé poškozené, pak rozhodně byl jejím partnerem sdílejícím společnou domácnost ve společném bydlíšti, a proto mu lze takovouto úlohu přisoudit. Zneužití závislosti dítěte svěřené dozoru pachatele znamená, že takové dítě mladší než patnáct let dá pachateli souhlas k souloži nebo k jinému pohlavnímu zneužití pod určitým psychickým nátlakem, vyplývajícím právě z poměru mezi dozorujícím pachatelem a jemu svěřeným dítětem. Naplnění znaku „zneužití závislosti“ se předpokládá stav, kdy poškozená osoba je v určitém směru odkázána na pachatele a tím je omezena svoboda jejího rozhodování. Právě tohoto nedostatku úplné svobody pachatel využívá k realizaci svých záměrů. Je nesporné, že tohoto stavu obžalovaný využil a přiměl nezletilou poškozenou, aby se podvolila jeho jednání, především k jeho zásadnímu postavení v rodině spočívající kromě jiného i v tom, že se podílel na výchově jmenované. Při respektování zásady *in dubio pro reo*, tak jak je uvedeno v rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, soud posoudil jednání obžalovaného popsané v bodě 2) skutkové věty rozsudku jako pokračující, neboť takovéto posouzení je pro obžalovaného příznivější, jak již bylo uvedeno výše. Lze přisvědčit, že v tomto případě nelze vyloučit naplnění znaku pokračování ve smyslu § 116 trestního zákoníku, neboť z jednání obžalovaného tak, jak bylo prokázáno, je zřejmé, že jeho stejným záměrem bylo uspokojit svůj sexuální pud sexuálními aktivitami vůči nezletilé poškozené, které naplňovaly ve svém souhrnu skutkovou podstatu uvedeného trestného činu. Způsob provedení pak byl téměř shodný, a jak již bylo řečeno, nelze vyloučit časovou souvislost a pokud jde o souvislost předmětu útoku, pak ta je zřejmá z toho, že tím byla stále stejná nezletilá poškozená. Vzhledem k tomu, že se soudu podařilo prokázat jednání obžalovaného naplňující skutkovou podstatu tohoto zvlášť závažného zločinu toliko v uvedených případech, ani zde nepoužil právní kvalifikaci přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 trestního zákoníku. Vyžaduje se totiž, aby takovéto negativní působení, na základě kterého by vzniklo reálné nebezpečí ohrožení dítěte, trvalo delší dobu. Toto se prokázat nepodařilo. Zmíněné prokázané případy pak nelze podřadit ani pro závažné a intenzivní ohrožení, které by postačovalo pouze ojediněle. Takovéto okolnosti se provedenými důkazy nepodařilo prokázat.

31. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, vzal v úvahu všechny zásady uvedené v § 36 – 38 trestního zákoníku. Dospěl přitom k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem. Při stanovení jeho druhu a výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy. Dále musel přihlédnout také k chování obžalovaného počínů, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Vzhledem k tomu, že nezletilá poškozená nepožadovala náhradu škody či náhradu nemajetkové újmy v penězích, pak v tomto směru obžalovaný žádnou snahu mít nemusel. Ovšem nezletilé poškozené se nedostalo ani žádné jiné satisfakce z jeho strany. Soud také přihlédl k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, tedy zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svoji vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Obžalovaný po celou dobu řízení trestnou činnost popíral, takže další uvedené instituty v trestním řízení u něho nepřípadaly v úvahu a soud se tedy nemusel zabývat tím, že je obžalovaný využil či nikoliv. Při určení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu vycházel soud z okolností uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním opakovaně porušil zákonem chráněný zájem, kterým je lidská důstojnost v sexuální oblasti (Hlava III. zvláštní části trestního zákoníku). Podle systematiky se tedy jedná o významný chráněný zájem. Obžalovaný se zvlášť závažného zločinu dopustil vůči dceři své partnerky, se kterou sdílel společnou domácnost, podílel se na její výchově a výživě a simuloval roli otce. Nezletilá poškozená k němu měla respekt, důvěřovala mu

a nemohla od něho takovéto útoky očekávat. Obžalovaný zneužil svého postavení v rodině, kterého si byl naprosto jistě vědom, jen proto, aby uspokojil svůj pohlavní pud. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je rozvedený a zdržuje se na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Byl zaměstnán jako [REDAKCE] [REDAKCE] ale v současné době je v [REDAKCE] [REDAKCE] (viz posudek o [REDAKCE] na č.l. 551). Žije v partnerském vztahu se svědkyní [REDAKCE] [REDAKCE] matkou nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] s níž má syna [REDAKCE] [REDAKCE]. Dále má z předchozích vztahů ještě čtyři dospělé děti. Podle jeho údajů čistý měsíční příjem dosahoval v době pracovní činnosti 40 – 45 000 Kč. Z místa bydliště bylo sděleno, že byl obžalovaný jedenkrát projednáván pro přestupek proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a to v roce 2012, a byla mu uložena pokuta 1 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V souvislosti s možností nápravy vzal soud v úvahu, že obžalovaný byl v minulosti, a to od roku 19[REDAKCE] do roku 20[REDAKCE], osmkrát projedáván před soudem. Kromě jiného byl souzen i pro násilnou trestnou činnost, jako byly trestné činy ublížení na zdraví dle § 221 odst. 1 trestního zákoníku, výtržnictví dle § 202 odst. 1 trestního zákoníku, loupež dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku. Naposledy byl odsouzen rozhodnutím Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 14. 9. 2017 sp. zn. 7 T 220/2015 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 2. 2018 sp. zn. 50 To 10/2018 pro trestné činy ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců se zkušební dobou do 5. 2. 2019. Ke všem předchozím odsouzením je třeba konstatovat, že došlo k jejich zahrazení a pokud byly obžalovanému ukládány podmíněné tresty odnětí svobody, pak se ve zkušební době osvědčil jako v případě posledního odsouzení, anebo platí fikce o osvědčení. Z tohoto důvodu nemohla předchozí odsouzení obžalovanému zakládat přitěžující okolnost dle § 42 písm. q) trestního zákoníku. Na druhou stranu však soud nemohl v tomto směru obžalovanému přiznat ani polehčující okonost řádného života, neboť má za sebou bohatou kriminální minulost. Soud je totiž povinen při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 39 odst. 3 trestního zákoníku. Mimo již vyřčené je třeba říci, že soud neshledal u obžalovaného žádnou polehčující okolnost. Za přitěžující okolnost shledal soud skutečnost, že obžalovaný spáchal trestný čin vůči osobě blízké dle § 42 písm. h) trestního zákoníku, kterou nezletilá poškozená vzhledem k vzájemným vztahům jistě byla, a to ve vztahu k trestným činům znásilnění. Obžalovanému dále přitěžovala okolnost uvedená v § 42 písm. n) trestního zákoníku, že spáchal více trestných činů. Pokud jde o ostatní kritéria uvedená v § 39 odst. 3 trestního zákoníku, pak je soud toho názoru, že doba, která uplynula od spáchání trestného činu, není dobou výjimečnou, a to především vzhledem ke způsobu, jakým byla trestná činnost obžalovanému oznámena a posléze objasňována. Z tohoto důvodu je tak zcela v pořádku délka trestního řízení, respektive přiměřenost takové délky. Vzhledem k charakteru trestné činnosti se vždy jedná o věc složitější. V tomto případě se pak ještě měnila věcná příslušnost soudu. Obžalovanému tuto skutečnost nelze klást za vinu, žádným způsobem se na tomto nepodílel, nepřispěl k žádným průtahům tohoto řízení. Na druhou stranu je třeba přisvědčit, že od posledního rozhodnutí soudu, tedy od vyhlášení rozsudku, který byl posléze Vrchním soudem v Praze zrušen, uplynula doba více než jednoho roku. Pokud vzal tedy soud do úvahy vše shora vyřčené, pak dospěl k závěru, že obžalovanému je třeba ukládat trest odnětí svobody podle ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku, kde je trestní sazba od pěti do dvanácti roků odnětí svobody a je zřejmé, že nemůže být ukládán jiný druh trestu, než nepodmíněný trest odnětí svobody v této trestní sazbě. Trest musel být obžalovanému ukládán jako trest úhrnný podle pravidel § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil více trestných činů a trest musel být ukládán právě podle zmíněné trestní sazby, která je při srovnání trestných sazeb obou zločinů přísnější. Soud neshledal splnění žádné z podmínky uvedené v § 58 trestního zákoníku, tedy podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody. Je třeba konstatovat, že obžalovaný se dopustil celkem tří zvláště závažných zločinů, jejichž závažnost byla charakterizována výše. Soud uzavírá, že všem shora citovaným kritériím odpovídá uložení trestu odnětí svobody v trvání šesti let, tedy trestu ještě v první polovině zákonné trestní sazby. I tak se jedná o trest výrazný, avšak

je třeba připomenout, že obžalovaný se svého jednání dopouštěl opakovaně využívaje svého postavení v rodině vůči nezletilé poškozené. Oproti původně uloženému trestu odnětí svobody v trvání sedmi let soud snížil aktuální výši trestu vzhledem k tomu, že skutek označený v původním rozsudku v bodě 2) skutkové věty výroku rozsudku vzhledem k závěrům Vrchního soudu v Praze překvalifikoval ze zločinu znásilnění na zločin pohlavního zneužití, resp. posoudil ho jako jeden z útoků tohoto zločinu. Soud také přihlédl k již zmiňované další době, která uplynula od spáchání trestné činnosti, kdy se obžalovaný nedopustil žádného protiprávního jednání, konečně vzal soud v úvahu také aktuální zdravotní stav obžalovaného, který v současné době způsobil jeho invaliditu. Pro výkon trestu odnětí svobody podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, jak mu toto ustanovení trestního zákoníku ukládá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 22. 6. 2023

JUDr. Jan Špeta
předseda senátu